

19750118TTPC-TTĐT

Đàn số: 1C / 75

ĐT: Liên Hoa

ĐG: Khai Tinh

ĐK: Khai Sắc

PD: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

Huệ Lương

Tam Tông Miếu Ngày 7 tháng Chạp năm Giáp Dần
(18-01-1975) 20g 25

--- oOo ---

T A M hội Long Hoa đã đến kỳ,
TÔNG đồ nam nữ dọn bài thi.
PHÁP quyền đức hạnh là môn chính,
C HỮ ý đừng quên chậm trễ thì.

Bản Tăng chào chư Thiên ân, chư đạo tâm nam nữ. Mời chư quý đạo tâm an tọa.

Hôm nay, Bản Tăng về để tiếp chữa lại bài Trường thiên đoạn chót ngày 1 tháng 11 vừa qua và có một vài lời cùng chư Thiên ân và đạo hữu trong đàn chung niên năm Giáp Dần.

Đọc tiếp đoạn trước (từ số 1 đến số 10 Đàn 14-12-1974)

Khai Sắc đọc...

- 11 - Người thọ đức Đất Trời ban phú,
Khí âm dương ngưng tụ thành hình.
 Quý thần giao hội chí linh,
 Ngũ hành tú khí kết tinh nhiệm màu.
- 12 - Tâm đức ấy há cầu mà được,
Nhơn thân nầy nhờ phước gặp may.
 Sánh cùng Thiên Địa tam tài,
 Trai lành gái hạnh giới mài thanh cao.
- 13 - Tâm rộng lớn trùm bao trời đất,
Đức Đạo sanh muôn vật tinh cầu.
 Buông ra trái khắp đâu đâu,
 Gom về còn nhỏ hơn đầu sợi lông.
- 14 - Muốn nói không, thật không hăng cửu,
Nói có thì thật hữu chơn thường.
 Ở Trời làm chủ âm dương,
 Nơi người nhơn nghĩa kỷ cương pháp quyền.

- 15 - Rất hồn hồn thiêng liêng trong sáng,
Cả hiển vi vô gián thái hòa.
Ngại khi tâm ấy vọng tà,
Gây nên xáo trộn, ta bà đảo điên.
- 16 - Thường răn đe tâm viên, ý mã,
Khá ngăn phòng phước họa không nơi.
Xưa nay tôn giáo dạy đời,
Đọa siêu bởi đó, khuyên người tu tâm.
- 17- Nó phóng tán, mau tâm đem lại,
Nó lệch sai, hoán cải quân bình.
Vọng thành biến thức vô minh,
Bế căn, chỉ niệm, tâm tình huờn hư.
- 18 - Kia Trời Đất như như thanh tịnh,
Mà Kiền Khôn an định hồn nhiên.
Đạo là mực thước trung kiên,
Đòi đòi mãi được vẹn nguyên vững bền.
- 19 - Lìa trái Đạo, xuống lên sáu nẻo,
Bị trần căn lôi kéo vẩn vương.
Ngăn chia phàm Thánh đôi đường,
Bởi trong tâm sở, tâm vương đặt bày.
- 20 - Muốn nhập Thánh thì quay trở lại,
Muốn về **THẦY**, đổi cải phàm tâm.
Muốn tu, triệt thoái quần âm,
Muốn nên Bồ Tát, nhỏ mầm vô minh.
- 21 - Mê, nhứt tâm biến thành tám thức,

Chư Thiên ân và đạo hữu thanh tịnh tiếp đón Đạo Tổ lâm đàn. Sau đó Bàn Tăng tiếp. Các hiền nam nữ chuẩn bị mọi việc để báo trình thành quả hành đạo tu học và chuẩn bị công việc cho năm tới để cầu xin Đạo Tổ ban thêm cho một quyền pháp hoàn thành mọi sự còn bỏ dở. Bàn Tăng xuất ngoại.

TIẾP ĐIỂN

THI

THÁI dương soi sáng khuất vùng mây,
THƯỢNG hạ dọn tâm nhận lĩnh Thầy.
ĐẠO pháp đem ra ngăn họa dữ,
TỔ đình thánh khiết mọi bề hay.

Bản Đạo mừng chư Thiên ân, chư nam nữ hiền đồ. Hôm nay Bản Đạo nhơn đàn chung niên bố diễn ban lành để thưởng công giữ đạo hành đạo của chư môn sanh nam nữ. Bản Đạo cho phép an vị. Bản Đạo vui mừng thấy phần đông trên Thiên ân dưới toàn đạo có phần tinh tiến thâm hiểu quyền pháp đôi phần, so với những năm qua thì cũng cho là tiến bộ. Song trong đó cũng còn ít nhiều thoái hóa chưa cố gắng hòa mình cùng lẽ sống giữa nhau. Bản Đạo cũng thương xót các trò chưa cảm thông sự tương quan giữa đồng bào, lòng còn dửng dưng nguội lạnh. Nếu nay mai chiến họa sát cận đến thì tâm địa ấy có thần nhiên hay hoảng hốt bất thần mà quên tu quên Đạo.

Sự tổ chức các đợt tu cầu nguyện chưa mấy hết lòng đến đôi có sự khó khăn, thật là đáng trách chung trong nền đạo. Bản Đạo không nỡ ngồi nhìn cơ xáo trộn cứ lan rộng gây nên đau khổ kéo dài, nên đến hôm nay ban ơn cho nơi này mà cũng bủa ơn cho vùng Thánh địa. Vậy các hiền đồ thành kính yên lặng cùng luồng điển quang Bản Đạo mà hướng theo (Đức Đạo Tổ bố diễn).

Bản Đạo cũng nhắc nhở các hiền đồ từ đây nên để tâm thanh tịnh hiệp với điển vô trần, nếu không được nhiều cũng đặt lòng đôi ba mươi phút trong một ngày, nếu đồng nhưt như vậy từ đây cho đến ra hạ thì....

Bản Đạo ban ơn. 25 phút sau tái câu cho Bác Nhã Thiên Sư dạy thêm. Bản Đạo thăng.

22g15

TIẾP ĐIỂN

Mê, nhưt tâm biến thành tám thức,
Thức phân chia thứ bậc, thân thù.
Ghét thương loạn tướng phù du,
Trần căn gieo gặt, phát thu nhộn nhàng.

- 22 - Thức rảo khắp muôn vàn lịch kiếp,
 Mãi gây nhân tạo nghiệp luân hồi.
 Ngày ngày nảy tọc đâm chồi,
 Thức lưu, gia, tập¹, tăng bồi thêm đông.
- 23 - Dòng họ thức, chi tông đủ loại,
 Tương hệ nhau, nội ngoại ý tình.
 Hóa ra vạn trạng thiên hình,
 Rồi vin vào đó pha tình ngọt chua.
- 24 - Tình thức xúm bán, mua, đổi chác,
 Gia vị thêm mặn lạt màu mè.
 Bao nhiêu sự thực lấp che,
 Diễn trò ảo thuật mê loè người ngu.
- 25 - Dìm đời trong ao tù biển khổ,
 Sớm may duyên giác ngộ hồi đầu.
 Ngược xoay cái vụn tham cầu,
 Trở về nguyên thể ban đầu là tâm.
- 26 - Khởi tu đó, giữ cầm nơi đó,
 An trụ đây, nghe ngó vào đây.
 Thần ngưng, Tinh, Khí đủ đầy,
 Ngược xuôi chỉ một pháp này mà ra.
- 27 - Đời thường nói tâm ma, tâm Phật,
 Ma rong theo cảnh vật, sắc trần.
 Phật hay quán chiếu tự thân,
 Dụng công nghịch thuận, đôi phần khác nhau.
- 28 - Tâm kiên thật một màu trong sáng,
 Không nhiễm ô dính dáng bụi hồng.
 Tròn đầy như thể hư không,
 Bất sanh, bất diệt, ngoài vòng nhơn duyên.
- 29 - Góc Trời Đất tâm nguyên có một,
 Mà suốt thông cùng tột hữu vi.
 Không làm, không lại, không đi,
 Không đâu chẳng đến, không chi chẳng làm.
- 30 - Đâu phải như tâm phàm ngưng trệ,
 Đi lại nhiều làm trề biết bao.
 Được chi, hỏi tiến bước nào?
 Hay là mơ mộng, chiêm bao huyễn trò.

¹ Thức lưu truyền, thức gia truyền, thức tập truyền.

- 31 - Tâm như thật, Trời cho chẳng giữ,
Gọi căn trần duyên lự làm tâm.
Lãng xảng buông bỏ, bất cầm,
Nhỏ râu lão nọ cầm cầm mụ kia.
- 32 - Tâm phan duyên không lìa vọng niệm,
Dấy lòng phàm đoạt chiếm tranh giành.
Ngày ngày sanh sự sự sanh,
Ghét dơ đủ cách, tung hoành đủ phương.

Hôm nay Bàn Tăng rất vui mừng là ngày ơn phước vừa được chảy đến cho Thánh Hội môn sanh, mà cũng lan rộng cho đồng bào xoa dịu khổ đau, nhẹ bớt khó khăn. Nhưng được giảm nhẹ thì sự trang trải cũng phải nhiều ngày chia ra trong số đó. Đạo hữu chúng ta không gánh vác nỗi đau thương về phần xác, cũng phải để lòng lo tu công tác phước mà cầu nguyện Phật Trời ban bố điển lành, mà đó cũng là phần sót chia trách nhiệm về quyền pháp tu học. Từ ngày Bàn Tăng đã sang gánh hữu hình cho chư huynh đệ Thiên ân và đạo hữu thì công việc có phần sống động mở mang. Nhưng đi sâu vào nội tâm của Thánh Hội, còn rất bề bộn, phải lắm công phu, phải nhiều cố gắng, đòi hỏi một sự giác ngộ để đủ hình hiện chơn tướng của Đạo. Không phải cầu toàn tất bị, song cũng mong cho ai nấy sớm được đến chỗ an lành thì mỗi người cần tương nhượng chiều chuộng lẫn nhau mà lo việc lớn. Bàn Tăng không quên những người tuổi cao tác lớn xưa đã đóng góp mà nay mới được như vậy, cũng không quên tài năng đám trẻ ngày tới đây trông cậy vào đó khá nhiều. Nhưng tài phải kính đức, đức phải chuộng tài. Kẻ già phải nhờ sức trẻ, kẻ trẻ phải học lấy kinh nghiệm người già. ***Tương lai là của con em trong đạo, ráng lo học hỏi, ngày mai Đạo quý lắm.***

Về các việc mà HUNG ĐẠO đề ra, chư Thiên ân đã làm được không?

Việc thành lập Hội Đồng chằm công hằng năm, như thế nào?

- Minh Hạnh bạch: Năm ngoái đệ tử có họp và có làm biên bản, nhưng vì thấy kết quả không được đúng nên năm nay đệ tử không có họp nữa.

- ***Nếu Ôn Trên bảo dạy mà không thi hành thì mất phước cho chúng ta. Chỗ đó các hiền nữ nam sao biết được.***

Về quyền pháp Thánh Hội, dầu không mở mang được, cũng nên cố gắng giữ lấy mức bình thường thì bình yên của nội bộ cũng được bảo đảm. Lo củng cố bên trong, phần bên ngoài thì phải nhờ sức Thiêng Liêng và

công đức chung của Thánh Hội. Song cứ yên lòng lo tu thì việc đâu cũng xong xuôi thuận. Có gì cần HUNG ĐẠO sẽ dạy thêm.

Bản Tăng mừng hiền đệ Huệ Lương đem sức già cố gắng trong tuổi tàn hết mình cùng đạo. Bản tăng chào chư đạo hữu.

- Khai Sắc bạch:

- Muốn thành tựu một quyền pháp, không phải như ý hiểu của mọi người. Trong lúc Bản Tăng sinh tiền cũng làm tướng (mọi mong) muốn đều được như ý mình, nhưng biết ra nó đòi hỏi một tâm hồn chung và tâm hồn đến mức nào thì tiếp nhận Ôn quyền pháp đến mức đó. Ngoài ra, do một công đức của Giáo Hội nói chung và công đức của từng người trong hàng ngũ.

Kẻ có phước lớn thì ở vị cao, ***người tâm thường không nên giữ của quý. Nếu tham là có hại.*** Các hiền chắc cũng hiểu. Rán tu và rán nhứt trí nội bộ thì cửa quyền pháp sẽ mở, mọi việc ta được vừa lòng.

Các hiền còn nhớ mỗi đợt tịnh được ban cho một khẩu quyết, nếu đợt tịnh đó là đúng. Bằng như đợt tịnh không trọn thì bài học cũng gián đoạn. Như đợt tịnh vừa rồi nói chữ Tâm mà đến hôm nay cũng chưa thành bài. Đó cho ta biết sự sút mẻ kia do phần người mà phần Trời cũng ứng theo như rập.

Đây cũng nói thêm chút nữa. Đáng ra bài chữ Tâm đợt tịnh đã không tròn mà bị mẻ, Bản Tăng thấy lòng thành và công đức của toàn đạo và chư Thiên ân liên tục tịnh tu cầu nguyện mà hôm nay tiếp nói những đoạn đó sao cho liền, đáng kết thúc trong năm này, song cũng bởi một cơ chi không phải do Bản Tăng mà do

Bản Tăng chào.

Thăng 23g55

Chào chư Thiên ân nam nữ.

THI

*HÙNG suy cuộc thế tợ vàng trắng,
ĐẠO pháp thường hằng, đạo giáng thăng.
ĐẠI đức đại công thành sự nghiệp,
VƯƠNG hầu mặc chũng chóe đua chân.*

Mời chư Thiên ân và đạo hữu an tọa.

Bản Thánh thể lòng chư Thiên ân vì đại nghiệp của Thánh Hội nên để ít lời tâm huyết, chư Thiên ân và toàn đạo chạm nhớ vào lòng. Thời gian cứ qua mà việc thể lòng người cứ loanh quanh một chỗ, mà việc đâu còn đó, chưa chút nào xong, mỗi lúc mỗi lùi lại sau xa mà muôn vàn mới lạ không sao thấy được, biết được. Đó là việc đạo, việc đời giống hệt như nhau thì bảo làm sao ai nấy không mệt lử, kết quả không bù cho xứng, phải chăng vì theo đuổi thời cuộc mà sự việc cứ đưa tới giải quyết bù đầu không xong. *Người Thiên ân được quyền pháp cầm mối Thiên cơ phải thấy trước biết xa, phải nắm vững các vấn đề, phải làm chủ thời gian mới dự liệu tính toán sẵn trước, khi việc xảy ra được ứng phó dễ dàng, không mệt sức lo bận tâm.*

Điều nữa, người Thiên ân luôn luôn bình tĩnh trước mọi hoàn cảnh nghịch thuận, không vì một cơ gì để cho vấn đề ấy lôi cuốn mình phải vướng mắc mà bận tâm. Nếu cần phải can thiệp để quyết định cho mình và cho hàng ngũ thuộc quyền, phải dấn thân đương nhiệm thì lúc ấy mình cũng được sáng suốt, nhờ vô tư, yên lặng ở lòng mà thấy kết quả của nó, cuối cùng ra sao thì danh phận của Giáo quyền, thân phận của tổ chức nam nữ môn sanh không sa vào thất bại.

Ôi! Người Thiên ân đứng giữa thời cuộc thất điên bát đảo, thiên ám địa hôn, nếu không lập chí thanh cao giữ lòng thanh tịnh thì biết đâu mà hướng đạo như sanh, làm sao cho mọi người không thất vọng. Nếu nhích tâm một chút, thiên tả thiên hữu cũng đủ gây thêm thù hận mà chôn chum bằng hữu thân tín của mình. Người Thiên ân làm sao trong lúc này phải độc lập, tự tin nơi mình, nếu dựa nếu nương, nếu vì một quyền thế nào, hoặc vì một kích động mà mình phải nghiêng lòng, hậu quả chẳng những

cho thân mà cho cả đám vì mình, cho quyền pháp mờ che trong bóng tối. Người Thiên ân nên thấy xa, biết tỏ rõ tận đáy lòng của người, họ vì dân vì nước, thế giới đồng bào, vì công lý công tâm hay vì một cái gì kín đáo nơi lòng chưa lộ liễu, để rồi thu đạt lấy quyền lợi công cộng nhơn gian. Ai là bạn, ai là thù thật khó phân minh, thù cũng bạn, bạn cũng thù. Người vì ta mà giết hại ta, cũng vì ta mà chính là vì họ. Cuộc chiến nếu vì chính nghĩa dầu chết hết cũng không phải là thua, ngạt vì người mà ta tự sát lẫn nhau. Ôi chỉ có người Thiên ân mới thâm hiểu tận vấn đề mà họ chuẩn bị một giải pháp để sau cùng phải đưa ra cứu đời mở đạo. Nếu luôn luôn người Thiên ân không quên cái nhiệm trách hòa bình, an cư lạc nghiệp, cái nhiệm trách mà tự thân người Thiên ân đào sâu trong đáy lòng để lấy ra cái tinh túy thuần thành, chưa bị bàn tay, khối óc con người đồng hóa. Người Thiên ân trước hoàn cảnh đen tối này, nếu chưa mở được mắt thần thấy rõ đâu chon đâu giả, thì nên lập chí độc lập phản tỉnh nội cầu, tự thân mà chờ tiếng gọi vô thanh rồi sẽ lên đường hành dịch vụ. Người Thiên ân không nên yếm thế, nhưng nên lúc này đóng cửa tu trì, họp nhau đàm bải thánh thư, luận bàn đạo lý hoặc thả hồn phiêu diêu nơi vô trần mà biết sự vận chuyển cơ trời, cùng nhau tạo những luồng mây tư tưởng trong lành, kết tụ lại với nhau thành một đám tường vân ngũ sắc, làm tàn che thiên hạ lúc nắng lửa mưa dầu, có thể trải bằng nơi đất mẹ, mà nên nâng chơn đỡ xác cho dân lành khỏi cảnh ba đào địa chấn. Người Thiên ân phải có một đức tin, đức tin kiên cố chính bền, đức tin là sức mạnh mới đủ đưa ta vượt mọi hiểm nghèo, thắng mọi nghịch cảnh, thoát qua chướng ngại đương ngăn dầy đặc trước mắt mà ta phải cần qua. Đức tin mới làm được những việc phi thường, đức tin mới gánh nổi quyền pháp trong giai đoạn này. Đức tin mà từ xưa ngàn Thánh nhờ nó mới thành công, đức tin mà Mahomet mới hoàn tất công vụ, chúa Jesus đã gây một phong trào vĩ đại lôi kéo hàng ngàn hàng vạn người, kẻ đui được sáng, kẻ bệnh được lành, kẻ nghịch được cùng đường với Chúa. Đức tin phải vững mạnh mới không bị sa ngã trước sự cám dỗ, sự khích động, sự cảm tình, sự kính mộ kẻ khác mà mới giữ vững hàng ngũ Minh Lý môn sanh. Nếu ai cũng tin có ngày mai, chắc chắn là có, mặc dầu ngày mai chưa thấy nhưng có ngày mai, mà con người mới dự phần dành cho thân này, cho con, vợ này được sống vui mà đều cố gắng thì cứ yên lòng lo an trụ tâm này trong quyền pháp thì quyền pháp là ngày mai. Được vậy lo gì không thành sự nghiệp.

Tóm lại, thời thế nghiêng chình đen tối, bên trong bên ngoài, việc đời việc đạo, phe phe phái phái nổi lên như mọc nấm để chen lấn tranh giành, ai là đúng ai là sai, nếu biết chọn con đường, con đường nào không máu, không chông gai. Cũng có con đường không hề thấy máu, nhưng lại có nhiều xác chết nằm đầy thì người nên chọn đường nào? Thật đời này là đời

đầy dơ bẩn, hễ chen thân thì lấm vấy, chi bằng ẩn núp mà tu. Muốn sống an lành, trốn tránh chỗ phồn ba danh lợi, giấu thì còn, bày ra thì mất. Người hướng đạo có một đường lối đạo đức kết tinh từ cổ đến nay, lại có một khiêu thông huyền đồng với Thiên-đô đủ an thân chờ ngày Long ngâm Hồ khiêu xướng họa rập ràng, ngày ấy nằm trong cảnh loạn mà không ai biết hiểu *âm trung hữu dương căn*.

Đức tin là căn mầm trong lẽ phản phục của đạo Trời, mầm ấy nằm sâu trong lòng xã hội đương chờ điều kiện thì trỗi lên mà vươn mình như ánh sáng ban mai lúc bình minh rạng rỡ. Chờ điều kiện ấy là hòa, mà hòa là cơ sinh thành của Thiên Địa, có hòa mới sống, có hòa mới tồn tại và vinh quang.

Vậy chư Thiên ân cần tạo một ***đức tin trong thể hòa*** làm khí giới hộ thân, hộ đạo, hộ vệ hàng ngũ Giáo Hội, đoàn tụ linh căn. Chắc chư Thiên ân cũng hiểu Bản Thánh nói gì rồi. Rút gọn, các hiền nữ nam bình tĩnh trước mọi đổi thay di dịch xáo trộn bên ngoài mà bám chặt vào quyền pháp, vào sứ mạng thiêng liêng, vào đức tin mãnh liệt cùng Thượng Đế và an trụ trong Thánh Địa hưởng thanh khí hồn nhiên, một sợi tóc không hề mất mát, bằng xao động thì phải lâm lụy buồn phiền.

Giờ Bản Thánh dạy thêm. Đáng ra thời kỳ này cần một Thông công sống bên đạo hữu để ai nấy được yên lành, nhưng sự việc lúc nào và ở đâu không ai được như ý muốn; mà làm sao được như ý muốn, bởi người còn khiếm khuyết thì lúc nào cũng nhận lấy thiếu sót, song đây **phải tin ở Đạo Tổ**, ai nấy cũng được sống trong ân điển của Người, trừ kẻ thiếu lòng tin. Bản Thánh cũng khen việc làm của các Thiên ân đúng lúc, nếu ai nấy vững bền theo sở nguyện, không cần nhiều, một ngày một thời mà hợp điển là diệu lợi biết bao, nhưng lòng người chỉ được một lúc đầu mà đời thường nói đầu voi đuôi chuột.

Còn một điều làm không nhứt trí nên đời gọi *chuột bầy đào chằng nên hang*. Tại sao? Cả bầy mà không bằng một con, vì một con chuột quyết khoét thủng, lúc đói đi kiếm ăn, lúc no cứ trở về gặm hoác chỗ nhứt định mà không hề chọn chỗ khác. Nếu cả bầy mà thay phiên moi khoét một chỗ nhứt định thì có cứng mấy cũng phá được, khó mấy cũng thành. Vậy nhớ đào cho thành thềm, nhớ nên đầu chuột đuôi voi chớ đừng đầu voi đuôi chuột.

Giáo Hội là việc chung. Chung không phải mấy chục người ở đây, mà chung cho cả hoàn cầu nhơn loại. Người ở đây là người có bổn phận giữ gìn kho báu cho thiên hạ sau này, có quyền xem trước vật lạ, bảo vật phải canh phòng kẻ cướp, kẻ làm hư mà chờ chủ nhơn của nó khi đến khai ra phân phát cho mọi người, đừng ai xâm phạm làm ô uế đến các vật trong

kho này, thì phần thưởng được xứng công. Chớ nên tự mình ô uế mà làm lây người khác bản. Nhớ câu *một con sâu làm rầu nồi canh*, một con sâu mà phải đổ nồi canh, ôi công phu tốn kém mới thành nồi canh, mà không dùng được là vì có một con sâu.

Các Thiên ân nên lo sợ cho Giáo Hội mà phải lo sợ đến mình, các Thiên ân mỗi người ráng vì việc lớn, việc chung, việc an lành cho kẻ khác mà ai nấy ráng hy sinh một ít thiệt thòi, uốn mình trong lẽ Đạo để Đạo được thành thì thiên hạ được nhờ, tương tự hy sinh ấy của tự thân các hiền ***phải trọng tổ chức, trọng pháp quyền, theo cái khuôn khổ đã sẵn, đừng nên ép pháp quyền khuôn đạo phải theo ý mình, như đi vào cửa tháp phải chịu khó cúi mình xuống, đừng nên bắt cửa phải nâng cao.*** Tục ví *nhập gia tùy tục, nhập giang tùy khúc*, ai bao giờ sông rạch phải theo ý ghe thuyền mà ghe thuyền phải uốn khúc theo sông rạch mới đến nơi.

Còn việc Ôn Trên dạy là để các hiền đạo hữu lập công, có làm hay không làm không hại cho Thiêng Liêng mà tự hại lấy mình, các hiền nên sáng suốt. Còn đàn tới 25 tháng ba Liên Hoa phải có mặt để Hội đồng chư Thiên ân dạy việc.

Đàn Xuân và đàn Bác Nhã Tịnh Đường, đàn cho nam nữ thanh niên sẽ có lệnh được nhờ đồng Phổ Thông thay thế Liên Hoa, nếu cần, sắp đặt sớm được vào ngay.

Phần nữ, Diệu Chơn Minh, Diệu Chơn Ngô, Huyền Như Sơn phải có bốn phận diu dặt và hộ trì, chọn một số khả năng như: Viên Liễu, Viên Nguyên, Viên Minh, Định Nguyên, v.v..., cho chúng tự trị lập thành đoàn. Nam cũng vậy, chọn Thanh Đại, Chánh Chơn Chí, có lệnh dạy vào khoảng tháng hai. Còn Giáo Hội hình thức năm Ất Mão cũng được chỉnh trang, trùng hưng mọi mặt.

- Minh Hạnh bạch: Đàn xuân, đệ tử xin vào ngày mồng hai, kính xin Đại Thánh cho biết tôn ý.

- Ngày khai cơ phải lựa ngày sạch sẽ, mồng một hay mồng bốn, song tùy giữa hai tổ chức định. Còn gì nữa không?

- Minh Hạnh bạch: Phúc trình (tóm tắt):

Điểm 1: Nói về hội đồng giám định

Điểm 2: Nói về việc tuyên chọn thêm 2 nam, 2 nữ tịch Tường.

Điểm 3: Nói về lớp học Giáo lý toàn đạo.

Điểm 4: Việc sửa sang phòng khách,

Điểm 5: Về ban theo dõi sanh hoạt toàn đạo.

- Một và hai, việc này đã qua thì chờ năm tới. Còn các điểm sau cố gắng cho được tốt đẹp. Tuy chưa thể chọn vào tịch Tường trong năm, song

Thánh Hội cũng nên mời Pháp Ngạn giao một công vụ để tập sự chờ hồng ân. Cốt là các việc liên quan về đời, Thánh Hội nên từ chối mọi sự rủ ren mời mọc, lo thanh tịnh tu rồi sẽ hay.

- Khai Sắc bạch:

- Ban Bình Nghị cũng nên lợi dụng thời Hạnh của Đạo mà lo xây dựng đúng lúc để sẵn đà tiến này mới làm được và nếu có chậm, cơ hội qua rồi lòng người nguội lạnh khó bề xây dựng. Theo bài xung danh của Bản Thánh: “*HUNG suy thế cuộc tựa vầng trăng*” thì công lệ dưới mặt trời đều có cơ tiêu trường. Đáng ra Minh Lý nhân cơ hội từ năm Tị đến nay làm kết quả hơn từ này trở đi ba năm sau nữa, vì lẽ đó mà Bác Nhã Thiên Sư xin sứ mạng cho tiếp nối thêm một thời gian đến Bính Thìn thì lợi dụng cơ hội này mà thành đạo. Khi đạo được mở, lòng người đạo hữu vững mạnh, thì khỏi cần có cơ bút mà việc làm cũng như có cơ bút. Bây giờ mầm đạo trong lòng đạo hữu mới chớm nở, cần vun tưới, chăm nom để cho cây Đạo cứng mạnh, ấy là biết tiếp cướp thời gian.

Còn việc giảng huấn thì nên nhắm trình độ mà thay đổi chương trình, cốt làm cho ai cũng được kết quả chắc chắn. Tùy bệnh mà cho thuốc, tùy bệnh mà công mà bỏ. Cốt là phân loại để dễ hướng dẫn và dễ truyền bí pháp. Bản Thánh sẽ cố gắng một năm tới để vạch cho các hiền nam nữ đường lui tới thông giữa người và người, giữa Trời và Giáo Hội. Bao nhiêu đó tự suy gẫm.

Bản Thánh chúc mừng Xuân Ất Mão, chư Thiên ân và toàn đạo một năm thân tâm an lạc. Bản Thánh chào.

Thăng (23g25)

19750214HDDV-TTĐT

Đàn số: 3/75

ĐT: Hoàng Mai

ĐG: Hồng Mai - Bạch Tuyết

ĐK:

PD: Chơn Tâm

CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu, ngày 4 tháng 1 năm Ất Mão

(14-02-1975) 20g 25

--- oOo ---

THI

Thế sự **HÙNG** vong vốn lẽ thường,
Nguồn xuân **ĐẠO** mạch hãy phô trương.
Cho xuân vĩ **ĐẠI** trùn non nước,
Cho bóng Thánh **VƯƠNG** hiện thế trường.

HÙNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG – Bản Thánh chào chư Thiên ân hưởng đạo, chào chư đạo tâm nam nữ.

Hôm nay có Đức **ĐẠO TỔ** giáng lâm, Bản Thánh đến trước để chúc tụng Tân Xuân cùng chư hiền đệ hiền muội.

Này chư hiền đệ hiền muội! Trước cảnh đời còn ly loạn, người đi trước, kẻ nối bước theo sau, chắc ai cũng không khỏi ưu tư khi Xuân về cùng vạn vật. Nhưng may thay, trong khi nhơn sanh đang quay cuồng theo tham vọng, lăn thân vào trường kiếp sát, thì cũng có một số người biết quay về nguồn lành Đạo cả, sẵn sàng hy sinh, dù phải cộng nghiệp, bằng tâm Đạo chí thành, lấy lòng tin của Đức **THƯỢNG ĐẾ** làm động năng thúc đẩy tu hành, hoàn thiện bản thân, đem tình bác ái đến nhơn sanh đồng loại, vừa thực hiện, vừa cầu nguyện, tất cả hướng về quyền năng tối thượng của **THƯỢNG ĐẾ**. Nhờ vậy nên mới có được phần lắng dịu trong mùa Xuân. Bản Thánh ước mong sao dân tộc này đều có ý hướng và hành động như vậy. Tương lai hòa bình không là viễn ảnh xa xăm. Kết quả này, chư hiền đệ, hiền muội có phần trong đó, nên Bản Thánh cần phải chúc cho chư hiền đã hưởng được một mùa Xuân đầy hồng ân và kết quả.

Đức **ĐẠO TỔ** đã đến, chư hiền thành tâm nghinh tiếp.

Bạch Tuyết vào đọc giả tiếp Đức **ĐẠO TỔ**. Bản Thánh chào chung, hẹn ngày tái ngộ. Ban ơn lành chư hiền đệ, hiền muội.

Thăng

TIẾP DIỄN

THÁI THƯỢNG ĐẠO TỒ hỉ! hỉ! chư môn sanh nam nữ.

THI

Vạn vật nhờ Xuân để nở sanh,
Xuân do lý Đạo mới lưu hành.
Vui nguồn Xuân Đạo, Xuân vô tận.
Dưới bóng Huyền Khung hưởng trọn lành.

TÔN SƯ đến trần gian giờ này để ban ơn cho chư môn sanh nam nữ, trong tiết Xuân khai thái. Chư môn sanh đã đặt trọn tâm thành trong quyền pháp Đạo, không phân biệt màu sắc, phái chi, để lãnh lấy sứ mạng tế chúng độ nhơn trong thời Hạ nguơn mặt kiếp.

Đàn khai Xuân cho Thánh hội hôm nay rất trọn lành. Tôn Sư miễn lễ, chư môn sanh đồng an tọa.

Này chư môn sanh! Giữa thời nhiễu nhương ly loạn, cuộc phân hóa trầm trọng của nhơn sanh đã thành trường sát kiếp. Chư môn sanh là những con người biết giác ngộ trước cảnh đen tối mịt mờ của trần gian, mới được Thượng Đế ban trao sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ, một sứ mạng chung cho dân tộc được chọn. Nếu toàn thể những người được đứng trong khuôn viên Tôn giáo đạo đức, đều đồng lòng hòa hợp lại trong tinh thần vô cố, vô chấp, vô ngã, vô công, vô danh, thì có lo chi không giải được sự cộng nghiệp của chúng sanh, đem lại thanh bình an lạc chung cho thế giới nhơn loại.

Minh Lý Thánh Hội được hình thành để gánh vác một phần trọng trách trong buổi Hạ nguơn.

Chư môn sanh hiện tại là hình bóng của người đã qua. Tất cả đều Thiên ân sứ mạng, tùy tài đức, tùy khả năng mà sử dụng. Không vì có muôn xe sản nghiệp, hoặc lâu thông kinh điển ngàn pho mới thực hiện được đạo lý để độ đời, cũng không bởi chất phác thật thà, ít oi mà mặc cảm là không hành được cái Đạo. Đã học Đạo, hành Đạo, tất biết Đạo hằng có trong vạn vật. Vạn vật sinh tồn trong lý Đạo. Những phương pháp, phương châm bí quyết để con người được biết rõ chính mình và biết sống trong lý Đạo để bảo trì nhân bản trên xã hội nhơn loại này đều tóm vào một ý nghĩa của mùa Xuân, bởi Xuân là mùa lập lại qua cuộc sanh trường thâm tàng, biết hòa dịu để lưu hành trường dưỡng.

Người biết Đạo mới biết vui Xuân. Biết vui Xuân là biết hòa mình cùng đại thể, cùng vạn vật.

Ôi! Trong cõi vô thường vẫn có cái hằng thường. Khi cành mai trở nụ kết hoa ở cuối Đông để đón tiết Xuân sang khoe khoang màu sắc trong thời gian rất ngắn, cành hoa sẽ tàn tạ lìa cành, còn để lại cái bất diệt mai sau là Xuân vĩnh cửu trong những hạt mai đang kết tụ thành hình trong tiết tam dương. Thảo mộc vẫn còn có cái Xuân bất diệt mà so hàng trong vạn vật, phương chi con người, há lại không có mùa Xuân bất diệt ấy sao? Đạo vô thường là vậy. Đạo hằng thường cũng thế. Tất cả đều trong lẽ Đạo. Khi trọn biết lẽ Đạo rồi, vô thường, hằng thường không còn ý nghĩa nữa mà chỉ còn cái bất biến vô sanh.

Chư môn sanh Minh Lý Thánh Hội! Tôn Sư nhận xét qua phần tu học của chư môn sanh nam nữ trong một năm qua. Đây Tôn Sư để đôi lời ngợi khen và khuyên dụ:

Minh Hạnh nghe Tôn Sư dạy:

THI

Một bước ra đi bước vững vàng,
Đặt mình cho xứng với ân ban.
Trăm năm còn có bao nhiêu nữa,
Gửi gắm căn xưa trước điện vàng.

Hiền đồ ghi nhớ.

Minh Cường nghe Tôn Sư dạy:

THI

Thấy đặng tánh linh ấy sáng rồi,
Nhìn đời cho lắm phải than ôi.
Đường xưa đước tuệ soi tâm tối,
Vị cũ hằng trông đước phản hồi.

Tôn Sư ban ơn cho hiền đồ.

Đây chư hiền Thập Nhị Khai Pháp nghe Tôn Sư dạy:

VĂN VẦN

Xuân Ất Mão ban ơn đệ tử,
Cảnh trần gian trọn giữ tánh lành.
Cho nên sứ mạng nhơn sanh,
Thiên ân Trời đã sẵn dành ban trao.

Khai Minh đước đứng vào Thánh Sắc,
Lấy pháp quyền dìu dắt môn sanh.
Chí tâm đạo nghiệp lập thành,
Trọn tu tánh mạng tử sanh thoát vòng.

Khai Diệu ráng dày công tịnh tọa,
Bước dặm ngàn bóng đã về chiều.
Con đường thế tục đui hui,
Thiên đàng mở ngõ dắt dìu nhau lên.

Khai Sắc sẵn móng nền đạo nghiệp,
Sự đắp bồi một kiếp cho xong.
Vô vi thanh tịnh giữ lòng,
Xương minh quyền pháp đại đồng hoàng dương.

Khai Tâm nhớ lập trường thuận phác,
Đó là miền Cực Lạc vô sanh.
Xưa kia Trời đã sẵn dành,
Bởi vào cõi thế mà sanh nghiệp trần.

Khai Trùng giữ tinh thần tu học,
Nhục thể và trí óc tinh anh.
Vốn xưa trọn tốt trọn lành,
Trau dồi hằng bữa cho thành báu châu.

Khai Tịch sẵn đạo màu ban phước,
Giữ pháp quyền trên có Thiêng Liêng.
Dụng tâm trong chỗ chí thiền,
Văn thơ Xuân gởi trò hiền hôm nay.

Khai Không tự an bày thân thế,
Gác sự đời khó dễ nài bao.
Muốn cho vạn sự hảo cầu;
Siêng năng thiền định Đạo màu phát sanh.

Khai Ngộ sẵn tánh lành từ trước,
Đến trần gian lạc bước hoạn đồ.
Tỉnh rồi một giấc mơ hồ,
Lên đường kịp lúc bước vô cửa Trời.

Khai Chơn suốt cuộc đời lo liệu,
Cũng nên hư đủ thiếu như người.
Dứt rồi mọi cảnh trần vui,
Giữ tâm thanh tịnh hôm moi tu trì.

Khai Tánh đặng huyền vi thấu rõ,
Mới biết đường biết ngõ quày chơn.
Bao nhiêu năm dạ chẳng sòn,
Dặm trường sắp đến bệ đơn chực châu.

Khai Tịnh học cơ màu đạo lý,
Giữ lòng thành tu kỷ tu thân.

Thân đừng nhiễm chốn bụi trần,
Thì tâm mới đặng lâng lâng siêu phàm.

Khai Tinh học Đạo là nên Đạo,
Để nhờ ơn hoài bão Thiêng Liêng.
Lòng phàm giữ chặt kiên kiên,
Vượt qua những cảnh đảo điên quanh mình,
Chư hiền đồ môn sanh **Khai Pháp**,
Được Ôn Trời thấu nạp bảng son.
Công phu công quả giữ tròn,
Mùa Xuân bất tận vẫn còn nơi tâm.

Đây Tôn Sư ban ơn cho Thập Nhị Nữ Đồ Diệu Chơn:

TIẾP BÀI

Đạo biểu tượng dương âm kết hợp,
Để tài thành thứ lớp vạn sanh.
Căn nguyên tánh Đạo trọn lành,
Trau dồi đúng Đạo cũng thành Chơn Tiên.

Diệu Chơn Minh pháp quyền gìn giữ,
Thọ Thiên ân phái nữ dất dìu.

Chơn Sắc trong sự thương yêu,
Tâm lành sẵn có được nhiều hồng ân.

Chơn Diệu giữ một tinh thần,
Tu trì trọn kiếp giữ phần tiêu dao.

Chơn Tâm đặng ứng vào Thiên mạng
Đuốc tuệ kê soi sáng tâm điền,

Chơn Trừng hữu phước hữu duyên,
Đạo màu nôi gót cần siêng học hành.

Chơn Tịch từng giữ chí thành,
Giữ sao cho trọn đức lành nên công.

Chơn Không để cõi lòng an tịnh,
Cho thân tâm đạt định cơ mâu

Chơn Ngộ hiểu lẽ cao sâu,

Tu tâm luyện tánh học câu khiêm hòa.

Chơn Chơn được phúc nhà trọn hưởng,
Chỉ riêng lo bồi dưỡng tinh thần.

Chơn Tánh thấu lý vô sanh,
Phải năng trau luyện tánh lành cho an.

Chơn Tịnh mở cửa khoa tràng,
Bút nghiên ứng thí Đạo vàng phải thông.

Chơn Tinh ấy đồng chơn xứ nữ,
Tánh linh xưa trọn giữ trọn gìn.
Phước nhà vẫn được quang vinh,
Vui câu đạo lý vượt mình thoát mê.

Chư môn sanh tịch Tường nghe dạy:

Tường Định biết quay về nẻo chánh,
Tịnh tâm rồi nên Thánh nên Tiên,
Phong ba khó dậy tâm điên,
Vân hà tỏ rạng cố kiên học hành.
Tịch chiếu đặng mới sanh Bát Nhã.
Cảnh lặng rồi tâm đã viên thông;
Khai minh đạo hạnh hòa đồng,
Minh thành chí bửu thoát vòng trầm luân.

Toàn Lạc:

THI

Trải đường thế sự đã bao năm,
Vui khổ từng phen nhỏ lệ thầm.
Tánh Đạo trau giồi cho sáng tỏ,
Độ thân thoát khỏi kiếp luân trầm.

Chư nữ hiền đồ nghe dạy chung đây:

THI

Tu hành trọn giữ được thân tâm,
Trong sạch tịnh thanh trước vững cầm.
Học hỏi Đạo màu cho thấu lý,
Đường xưa, nẻo cũ dễ dàng tìm.

Chư hiền đồ nam phái nghe dạy:

THI

Thức tỉnh sang qua khỏi biển trần,
Gặp đồ mau sớm liệu đời chơn.
Vượt qua sóng gió thời Nguơn Hạ,
Thoát kiếp phàm phu đắc Thánh ân.

Đây Tôn Sư ban ơn cho chư hiền đồ **Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý:**

Đặt hình danh để thi đạo đức,
Chiếm ngao đầu vào bực chơn Tiên.
Mới hay giáo pháp, rộng quyền,
Pháp quyền sáng tỏ mới yên trong ngoài.

*Đấng Giáo Chủ Cao Đài cứu thế,
Là vô hình, vô thể, vô danh.
Nên cần hướng đạo môn sanh,
Vô nhờn, vô ngã mới dành ban trao.*
Chấp hình danh thì sao được Đạo,
Phá chấp rồi toàn hảo, toàn chơn.
Nơi đây biểu tượng tinh thần,
Đại đồng huynh đệ trong phần hòa nguyên.
Tôn Sư ban ơn riêng cho trẻ,
Đã vì đời quên lẽ sống mình.
Vì đời trọn đức hy sinh,
Vô vi nhi trị chấp kinh từng quyền.
Xuân Ất Mão Tân Niên hoan hỉ,
Cho Cơ Quan, Minh Lý vui vầy.
Tu thân hành đạo chung tay,
Cho ngày Xuân vẫn đủ đầy ngày Xuân.

Đây Tôn Sư ban ơn lành cho chư hiền đồ nam nữ. Tất cả những quả tử nơi Đại Điện, hãy đem đến mỗi sắc một quả, Tôn Sư ban ơn lành cho gọi là tượng thưởng ngày Xuân.

Khai Minh, Khai Sắc, Khai Tâm! Sau khi đàn, hãy hội tất cả quả tử để trao cho mỗi huynh đệ của hiền đồ gọi là:

THI

*Tú khí âm dương kết quả linh,
Linh do chí diệu chí chơn tình.
Tình thâm quảng bá tình đồng đạo,
Đạo mạch luân lưu độ vạn linh.*

Phân năm trái Tôn Sư dành riêng cho Thánh Hội, liệu phương pháp mà chia cho đồng đều.

Giờ hầu mãn, Ôn phước ngày Xuân vẫn tràn đầy, chư hiền đồ hãy sáng suốt cõi lòng mà nhận định.

Đàn khai Xuân Bác Nhã Tịnh Đường vào đêm 12 đến đây sẽ được dạy dỗ thêm.

Tôn Sư ban ơn lành toàn thể đạo tâm hiền đồ nam nữ.

Chí Tín! Hiền đồ cũng sẽ được ban ơn vào 11 giờ trưa ngày 13 tháng giêng này tại Minh Đức Tu Viện. Hãy lo sắp xếp.

Thăng

19750222BNTSTTPC

Đàn số: 4 / 75
ĐT: Hoàng Mai
ĐG: Hồng Mai
ĐK:
PD: Chơn Tâm
CD: Khai Minh

Tam Tông Miếu Ngày 12 tháng Giêng năm Ất Mão
(22-2-1975)

--- oOo ---

THI

Tân niên **BÁC NHÃ** mở huyền môn,
Phụng sắc **THIÊN SU** độ dẫn hồn.
Rước khách **TAM TÔNG** qua bỉ ngạn,
Cho tròn **PHÁP CHỦ** phận Thiên Tôn.

Chào chư Thiên ân, chư hiền đệ, hiền muội. Tân niên Ất Mão Bàn Đạo lại được may mắn hội ngộ cùng chư hiền đệ, hiền muội, trước đàn khai cơ Bác Nhã Tịnh Đường. Lời nói đầu tiên của Bàn Đạo là chúc mừng chư hiền đệ, hiền muội đã hưởng được những ngày Xuân đạo đức dịu hòa. Bàn Đạo cũng chúc cho cảnh Xuân còn mãi trong lòng người Thiên ân hướng đạo để vững vàng trên đường *phụng Thiên hoàng đạo, sự dân*. Mời đồng an tọa.

Hôm nay Bàn Đạo muốn chư hiền hãy cùng Bàn Đạo luận đàm một vài ý Đạo làm món lễ để đáp tình đạo mạch trong hai cõi sắc không.

Chư hiền đệ, hiền muội! Mùa Xuân là mùa vạn vật sanh sôi nảy nở, cảnh Xuân là cảnh rực rỡ canh tân, nên mỗi độ Xuân sang, người người vui vẻ tiếp đón Tân Xuân, dầu cuộc diện trần gian có nhiều thay đổi, dầu trong mọi hoàn cảnh sang, hèn, nghèo, giàu, vẫn giữ nề nếp Ông Cha sấm sanh lễ vật mới, y phục mới, chung trà, ly rượu, lời chúc tụng sống lâu trăm tuổi, hạnh phúc, vạn sự như ý, v.v..... với bao nguồn hy vọng vươn lên qua lời chúc tụng như hoa trở mùa Xuân. Những ý niệm mới, ước vọng mới, đã sẵn sàng, dầu năm mới có đáp ứng được hay không, họ cũng bằng lòng xóa mờ dĩ vãng để đón nhận tương lai. Trong giới tu hành, người học đạo cũng hòa mình cùng nhân thế vui đón Xuân sang, vui câu chúc tụng nhưng vì không cầu nhiệm sắc tướng cá biệt của Xuân, Hạ, Thu, Đông, nên dĩ vãng là dĩ vãng. Bởi không thọ tướng vô ngại hiện tượng của sanh trưởng thâm tàng, nên tương lai là tương lai mà dĩ vãng và tương lai của người tu hành chơn chánh là một bài toán đã đáp số để tòng Thiên lý hành đạo sự dân đó thôi. Hạ nguơn mặt kiếp, Đại Đạo kỳ ba, Đức Thượng Đế Chí Tôn và Phật Tiên còn lâm phạm khai Đạo độ đời thì Bàn Đạo cùng chư hiền đã trót sanh vào thời mặt kiếp sao khỏi chịu công nghiệp chung

với chúng sanh.

Người thoát xác cũng như người sống còn sứ mạng chung của Đại Đạo mà không quyền chối bỏ. Hai tiếng cộng nghiệp Bàn Đạo vừa nêu ra, chư hiền đừng vội tưởng tất cả ai ai cũng phải chịu chung trong trường sát kiếp. Cộng nghiệp của người tu hành là do bởi lòng từ bi, bác ái, vong kỷ, vị tha mà có. Đứng trước cảnh đời quá ư là bi đát, sự đe dọa, sự chết chóc đang lan tràn mảnh đất quê hương, lửa tham dục còn ngùn cháy trong mớ tro tàn máu xương cỏ cây nhơn vật. Muốn hiệp mà không hòa làm sao để hiệp? Muốn ổn định tình hình ngoại cảnh mà nội chiến nhơn tâm không ngưng dứt thì làm sao để ổn định? Ôi! Danh lợi là miếng mồi, người tạo được, móc được, thả được, mà sao không tránh được, lại phải mắc vào danh lợi của lưỡi câu.

Tế Diên Hòa Thượng đã nói:

*Nhứt phái thanh sơn cảnh sắc u,
Tiền nhân diên thổ hậu nhân thâm.
Hậu nhân thâm đắc mạc hoan hỉ,
Huòn hữu thâm nhơn hạ hậu đầu.*

Nhưng có mấy ai ở trong đời muốn lưu tâm đến lời nói đơn giản mà nghĩa lý thâm sâu này để thánh hóa nhân bản trở nên bậc tài nhân, trí nhân tề thế an bang, đã không có rồi phải chịu định luật đào thải của Hóa Công, như lời Đức Chí Tôn đã nói: “*Bởi xa Thượng Đế nên cuộc đời tự hủy diệt cuộc đời*”. Như thế muốn làm tròn bổn phận vi nhân thì phải làm sao hỡi chư hiền đệ muội? Chư hiền hãy giải đáp vấn đề chung đi. Bàn Đạo mời chư hiền cùng nêu ra vấn đề.

- Phụ tá Bảo Pháp Chơn Tâm bạch
- Hãy tiếp tục.
- Khai Sắc bạch :
- Chư hiền đệ, hiền muội bình thân.

Lòng của chư hiền có khác chi lòng Bàn Đạo, dầu không ô nhiễm hồng trần mà đối với chúng sanh thì từ bi vô lượng.
Chư hiền đệ, hiền muội:

B À I

Xuân Ất Mão phô bày ý Đạo,
Cùng cảm thông hoàn hảo với nhau.
Tinh thần sứ mạng nêu cao,
Khúc quanh thế lộ làm sao vẹn toàn.

Đã giải thoát hí tràng mộng ảo,
Có còn chằng là đạo vi nhân.

Thế nào trọn nghĩa trọn ân,
Trong khi quốc biến sanh dân khổ nạn.

Câu “*Nhữ tác ân hoàn nhữ thọ*”,
Nhân đã gây quả nọ trở sanh.

Lòng người nghiệp lực chẳng lành,
Xẻ chia cốt nhục thân hình đón đau.

Đức bác ái làm sao bủa khắp,
Lòng từ bi bồi đắp bao la.

Duy còn có một cái ta,
Dẹp lòng vong kỷ, trải ra đại đồng.

Xưa ai nguyện hư không hữu tận,
Nguyện vô cùng xứng phạm Thế Tôn.

Cổ kim ý Đạo hằng tồn,
Cho thông Bác Nhã Huyền Môn độ đời.

Nầy chư môn sanh Minh Lý Thánh Hội! Đã bao nhiêu năm trường tu học, chư hiền đã được sự khai thị thánh huấn của các Đấng Thiêng Liêng.

Riêng Bàn Đạo ngày thoát xác cũng như ngày còn tại thế hằng tùy cơ duyên un đúc, rèn luyện cho chư hiền đệ muội trở nên hàng Thiên ân hướng đạo, không giờ phút lãng quên, mong sao cho chư hiền nhứt tâm nhứt trí tiến đức tu nghiệp để phòng tế chúng độ nhân, xương minh quyền pháp cho Thánh Hội được vững an. Người chức sắc, người tín đồ có cơ hội hoàn thành trách nhiệm thiêng liêng đúng thời cơ vận hội, bao nhiêu nấc thang tu tiến đến hàng Phật, Tiên, Thánh, chung sự chỉ cần con người biết giác ngộ là đủ.

Sau đây, Bàn Đạo thừa lệnh Đức Đạo Tổ ban ơn tiếp.

Bàn Đạo ban ơn chư Tịch Tường.

Tường Thủy, Tường Tú, Tường Sơn, Tường Thanh nghe dạy:

T H I

THỦY triều vận tải khắp Đông Tây,

Bền vững một nguồn chớ đổi thay.

TÚ khí kết thành thân tứ đại,

Tinh hoa hội đủ sắc tam tài.

SƠN đầu kiếm ngọc rèn tâm chí,
Hải để tâm châu luyện đức tài.
THANH tịnh gìn lòng đừng cầu nhiễm,
Mới hay nhà Đạo chốn cung mây.

Bần Đạo ban ơn chư nữ Huyền Như:

Huyền Như Định ngôi âm chơn vị,
Đạo thuận thừa trong lý thiên nhiên.
Định tâm tu kỹ tọa thiền,
Trau dồi hạnh đức nữ hiền cho tinh.

Huyền Như Tịnh giữ mình trong sạch,
Có tinh rồi chiếc bách vững vàng.

Như Phong ngược gió xuôi hoàn,
Kiên tâm nhẫn nại cho an phận tròn.

Như Vân thượng đưng so ánh nguyệt,
Hương nội tâm khúc chiết giải bày.

Như Thủy lặng lẽ mới hay,
Minh châu sẵn có hiện bày nơi trong.

Như Tú giữ một lòng hòa hảo,
Cùng chị em lý Đạo học hành.

Như Sơn giữ trọn chí thành,
Học câu Thánh Huấn tập tành hạnh tu.

Như Thanh tịnh ngút mù sớm vệt,
Siêng trau dồi đậm nét nữ nhi.

Như Tịch tiến bước kịp kỳ,
Rèn lòng bác ái từ bi cho tròn.

Như Cảnh trí hời còn diễn biến,
Lặng lẽ rồi chánh kiến sáng soi.

Như Khai đạo hạnh trau dồi,
Công kia quả nọ đắp bồi cho yên.

Như Minh định lần lên tiến bước,
Tu phải tìm cho được lý sâu.

Tân niên ghi lại đôi câu,
Tình Sư nghĩa đệ lo âu học hành.

Ngoài việc dạy chư chức sắc, Bần Đạo cũng dặn dò chư môn sanh lo học tập. Một ngày nào đó nơi Tịnh Đường sẽ làm nơi giáo pháp cho khách

thiện duyên, nên chư môn sanh phải lo trau giồi đạo hạnh để làm gương cho người tu hành mộ đạo.

Hạ Chí tới đây sẽ có một khóa tịnh tổng hợp do lệnh TAM GIÁO ban ơn. Vậy chư hiền đệ Khai Pháp và chư hiền muội Thập Nhị Nữ Đồ hãy lo gia công tu học, bồi công, lập đức trong tinh thần hồi hướng giúp đời. Bàn Đạo cũng lưu ý đến sự tiếp nối tiến hóa của Thánh Hội nên đã thỉnh lệnh ĐỨC ĐÔNG PHƯƠNG CHUỖNG QUẢN cho thiết lập một đàn cơ vào ngày 26 tháng 2 dành cho Thanh Thiếu Niên Minh Lý Thánh Hội. Chư hiền đệ muội họp lại đây đủ để nghe lời giáo huấn.

Diệu Biện! Bàn Đạo nhìn hiền muội mà nhớ đến bào muội TOÀN LẠC. Hãy trở về cửa Đạo để được cứu rỗi, tu học để tinh thần thêm tinh tấn.

Diệu Chơn Diệu! Giải thoát hài của hiền muội đã được Bạch Tuyết tẩy uế. Bàn Đạo cho phép hiền muội mang vào và giữ gìn cẩn thận. Bàn Đạo cảm ơn Bộ Phận Hiệp Thiên Đài Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Bàn Đạo ban ơn lành chư hiền đệ, hiền muội.

Thăng 20g40

19750405HDDV

Đàn số: 5R /75
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tinh
ĐK: Khai Sắc
PD: Khai Minh
CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu Ngày 23 tháng 2 năm Ất Mão 20g
(05-04-1975)

--- oOo ---

HUNG suy trị loạn đã bao lần,
ĐẠO đức khuyến người giữ chánh chân.
ĐẠI cuộc đổi thay trong chớp nháng,
VƯƠNG công lắm lúc chiết thân tàn.

Chào chư Thiên ân nam nữ và chư đạo tâm thanh tịnh an tọa nghe dạy.

Trước thảm cảnh nước non tao loạn nơi nơi, không chỗ nào tránh khỏi nỗi thương tâm, vì lòng từ bi Đức Đạo Tổ đã hé đôi phần cơ nhiệm chư hiền cũng thấy bản sơ đồ tự khắc đâu đó bị loang lũng, rồi chớp mắt bị xóa một phần lớn chỉ còn vón vện trong một góc, mà góc đó cũng lém đém, cũng cho chư hiền biết ngày sắp đến, nên Đạo Tổ ban Thánh thủy ngự chế hướng Đông Bắc là nơi đáng thương tâm, kỳ hạn đến ngày này thì

vừa cạn, mà Ôn Trên đã chuyển linh đồng để kịp thời báo hiệu cho đồng đạo để tâm cầu nguyện. Không biết Thánh thủy còn hết?

- Khai Minh bạch: Thừa Ngài, còn chừng một ngày nữa.

- Rất tiếc, còn một ngày nữa là còn một phần khó cho nhơn sanh...

Đã vậy thì hay vậy. Hôm nay đáng lẽ một ít vị quan yếu Quyền pháp dự thì mọi việc mới chỉ dẫn được châu đảo hơn. Những đã vậy cũng là cơ Trời định.

- Khai Sắc bạch:

- Không nên. Trước đây Ngài Định Pháp Tổng Lý còn sanh thời, Bản Thánh có dạy đặc biệt trang hoàng nơi Thông Thiên Đài làm chỗ cơ mật khi biến loạn tiện bề dạy riêng, không phải hẹp hòi cùng toàn đạo. Nhưng vì ai nấy được nghe thì rêu rao cho người thân, mà vô tình không cứu nổi ai mà tự mình rước lấy họa trước. Nhưng hôm nay Bản Thánh cũng nói đại ý cho toàn đạo biết: Trận chiến đã gây ra tang tóc thương tâm cho đồng bào, đồng đạo. Các hiền cũng nghe nhưng chưa được mục kích rõ ràng; đồng đạo ai nấy cũng chỉ toan lánh thân trốn giặc mà không thoát nổi tai kiếp, dù cách chết chóc khổ sở, còn phần nào sống sót cũng vị tất an thân. Cảnh đó gây nên uất hận mà sát khí trùng trùng bao phủ một góc trời đầy ảm đạm thê lương, ngăn lấp cả con đường sanh lộ mà điển quang không sao xua đuổi nổi. Song trong đó cũng làm cho bao người thức giấc, phát đại từ tâm. Cũng mong hạt giống ấy đâm chồi nảy tược hầu nhoi ra khỏi vỏ âm u, **mầm ấy là Phục**. Phục hồi sanh lực, phục lại nguyên khí của non sông. Các hiền cũng biết ai đã dàn ra đủ cảnh mà bịt cả mắt mọi người, tấn kịch lạ lùng làm cho kẻ khóc phải bật cười, thật là chuyện đời đa đoan khó biết. Hiện tình mà trong ô Đạo Tổ đã dành lại hiện nay cũng dày dầy ma chúng chờ cơ hội hiện hình. Nó có thể làm náo loạn nay mai, nhưng tưởng những kẻ tu hành chẳng vì đó mà gây trở ngại cho lòng mình. [Thanh Quang hôm nay đã thuần tánh lại chưa? Đã thấy giá trị Thiên ân thế nào một đàn cơ mật này mà cũng không biết thận trọng, đáng buồn].

- Khai Minh bạch: Nước Thánh thủy còn lại sử dụng tiếp theo hay thôi, xin Ngài chỉ dạy?

- Đem đổ cả nơi lưu hương bàn Địa Mẫu trong giờ này. Hiện tình còn đang lo cho Bắc Nhã Tịnh Đường nằm vào hướng đó. Chư Thiên ân có nghĩ đến hay không? Nghĩ thì có cách nào?

- Minh Hạnh bạch: Xin Đại Thánh chỉ dạy.

- Bây giờ cần thỉnh một bầu Thánh thủy cầu Đạo Tổ ban cho, đem đến giao cho Tịnh Chủ hành pháp mỗi ngày để vệt xua sát khí hầu đem lại an ninh nơi đó. Chỉ một chung là đủ. Khai Minh lấy chung, để ở bàn cơ.

Không phải Bản Thánh làm được đâu.

Bây giờ cho các hiền hay mà để bụng. Tuy giặc nằm trong trung tâm đâu đó khá nhiều mà bên ngoài cũng được chuẩn bị sẵn sàng, nhưng không

thể làm gì nên chuyện cả. Tạm gọi qua loa là đại cuộc do bên ngoài gây ra xáo trộn thì cũng phải đòi hỏi bên ngoài lo dàn xếp cho an toàn. Thế giặc hung hăng nhưng cũng bắt đầu suy yếu mà chờ một sự quyết định của đôi bên, nhưng kiếp họa thì không phải đến đây là rồi. Chúng có sự sắp đặt thì Trời cũng có sự sắp đặt đâu vào đó cả. Cũng ráng cầu nguyện cuối hạ sang thu tạm có sự ổn định phần nào. Nơi miền Nam là Thánh địa, mặc dầu được quyền pháp chở che song cũng không ngăn nổi, phải có một ngày đáng thương tâm mà Đô Thành trong cơn hoạn họa.

Các hiền cũng nên ngược dòng lịch sử: Thế cuộc hôm nay khác nào như hồi Tam Quốc. Bọn chúng sẽ cắt thế giới làm ba. Mặc dầu miền Nam vẫn còn nằm trong thế bên này thì mọi việc các hiền cũng đừng bận tâm, không phải mình tính được, mà bởi liên hệ trong đại cuộc hiện nay. Mà dầu có đủ sức mạnh, đủ uy quyền, đủ hậu thuẫn cũng đứng ngó, như các hiền đã thấy Phật giáo, Công giáo. Cũng đừng thấy yếu mà lo; nhưng các hiền biết CS có thể nuốt trọn Kampuchia dễ dàng chớ, mà sao không lấy được. Lấy đó mà suy thì đừng nói mạnh yếu mà **cần nói tâm đức, trong sạch**, cũng đừng tự ti ở mình nhỏ bé cô đơn, mà nhỏ bé cô đơn không danh, không vị mới còn, đó là Ở Trên giấu kín để dành về sau, nếu vì bởi khôn ngoan danh vị thì sẽ lòi ra, kẻ nào thấy lại không mó tay vào giành giật. Đã bị lòi ra đời thì lem lấm cả tâm và thân, còn gì cho ngày mai đem sử dụng. Các hiền **nên ần tu là hạnh phúc**, mọi việc cứ để cho Bề Trên mà lo tu tâm sửa tánh để trở nên người hữu dụng. Các hiền đã học mười năm nay. Ở Trên cũng dạy mười năm nay, cốt để cho các hiền một bài học thực tế khi hành động đụng chạm với đời còn có phân tâm rối trí không. *Đời là mộng ảo chịu trong luật sanh, trụ, dị, diệt. Có cái gì được tồn tại đâu. Đã học Dịch, thì Dịch là biến đổi. Biến đổi không ngừng. Phật nói: Vô thường. Dịch và vô thường là một, thì không cần bảo phải trụ mãi mà không bị luật dinh, hư, tiêu, tức; ta biết đó mà giữ Thời-Trung. Cái vô ngã của Phật là cái giao dịch của Dịch đạo; bởi vậy sự cấu tạo do âm dương hòa hiệp mà có. Tám quẻ chồng nhau mà thành. Thành đó, có đó là giả hiệp. Nhưng nói vô thường trong có cái thường; vô ngã trong có cái ngã mà **bốn đức Niết Bàn: thường, tịnh, ngã, lạc** đều một khí thể bất biến của Thái cực. Các hiền học cần phối hiệp giữa Tam Giáo tìm sự đồng nhất để sau này truyền đạo cho năm châu.*

Bản Thánh tạm thời thừa lệnh Đạo Tổ ban phép Thánh thủy và ra lệnh mời Minh Cường, Minh Hạnh, Khai Minh, Khai Sắc, Khai Tâm, Khai Trùng, Tịch, Ngô, Diệu Chơn Minh, Diệu Chơn Diệu, Diệu Chơn Chơn, Không, Tâm, Ngô, 1 tháng 3 đến hầu Đạo Tổ dạy cơ mật. Ngày một thứ mấy cho tiện?

- Bạch: Thứ bảy.

- Được. (Độc giả cử Khai Sắc. Thanh Quang đọc lớn không tiện cho cơ mật).

Hôm nay Bản Thánh mời Đạo Tổ xin Thánh thủy. Ngài truyền lệnh cho Bản Thánh cho hai chung; một tại nơi đây dùng đến ngày Một để trấn an, dầu có chuyện gì xảy ra cũng tạm qua trong tuần chờ Đạo Tổ dạy.

Còn Bác Nhã Tịnh Đường, Khai Ngộ đến đó trao Thánh Thủy và Thánh Lịnh.

- Minh Hạnh bạch:
- Của cơ giáo hóa cũng không gì trở ngại.

THI

*Kiếp nạn lâm đầu khổ khổ chung,
Đạo đời một gánh phải chia đồng. ☸
Thiên ân quyền pháp tâm an trụ,
Bác Nhã huyền môn bé được thông.*

Mỗi ngày vào lúc Ngọ thời, hành lễ xong thì hành pháp tẩy Đông Tây Nam Bắc, Trung ương. Nhớ khi tẩy đưa thần rải nước ước độ phải xa năm mươi dặm, nghĩa là tối thiểu thần phải xuyên thông qua Vũng Tàu, Long Thành ... Không được rải mà không đẩy thần đến một nơi ấy.

Khai Ngộ hiểu không?

Ở đây cũng vậy. Rải nước, phóng thần tám hướng bốn phương xuyên qua SG, GD, CL, quét một vòng tròn, nghĩa là đứng trước Chánh điện định thần, nhúng lấy một cuống bông vạn thọ cho đủ chứa nhiều nước, quét một vòng từ phía trái Chánh điện ra Hộ Pháp, rồi trở từ phía phải Hộ Pháp quay tròn vào Chánh điện. Nhớ nước Thánh chia vừa đủ trong bảy ngày, đừng dư đừng thiếu.

CHÚ

**Nam Mô THÁI THƯỢNG LÃO QUÂN Sắc Lịnh Ân Linh Linh,
Lục Đình Lục Giáp, Thiên Địa Thần Kỳ sát khí tán tiêu cấp cấp.**

Dùng chung. Nhưng cách hành pháp có khác. (Lấy 2 chung nước để Ngài làm phép). Cắm trong đầu cơ một cây nhang.

- Khai Minh: Bạch Ngài, Thánh Thủy hành pháp mấy ngày?
- Bảy, đến ngày thiết đàn 1/3 mà.

Đem chén chia hai. Bác Nhã ... để đây. Thêm (Ngài làm phép).

Lấy chén san cho nơi này. Nhiều quá. (Ngài làm phép trong nước).

Đổ hết các chung rượu vào hồ tịnh thủy.

Đổ ra chén. (Ngài làm phép).

Mỗi người Thiên ân và đạo hữu đổ vào tay thoa rồi xoa vào mặt, tin tưởng từ đây sống trong vô sự. Bản Thánh chào, sẽ gặp lại khi cần. Bản Thánh thăng.

(23g20)

19750407BNTS-ĐTVD

Đàn số: 6/75

ĐT: Hoàng Mai

ĐG: Hồng Mai và Bạch Tuyết

ĐK:

PD: Chon Tâm

CD: Huệ Lương và Minh Hạnh

*Tam Tông Miếu Ngày 26 tháng 2 năm Ất Mão
(7-4-1975) 19g*

--- oOo ---

THI

*Trái lòng bác ái giúp nhơn sanh
Cây phép Tiên gia bố điện lành.
Dạy dỗ cho người nên thiện mỹ,
Giúp đời hoằng đạo lúc tàn canh.*

BÁC NHÃ THIÊN SƯ chào chư Thiên ân hướng đạo, chư đạo tâm nam nữ và Thanh Thiếu Niên.

Bản Huynh đến trước giờ ĐẠI TIÊN lâm đàn để có đôi lời cùng chư hiền đệ hiền muội.

Giữa lúc tình thế nghiêm trọng, chư hiền đệ hiền muội có một đức tin vững vàng nên đến hầu đàn cơ hôm nay, Bản Huynh rất vui mừng, dầu là đàn cho Thanh Thiếu Niên, nhưng chư hiền đệ hiền muội đã đem lại sự trấn an tinh thần cho toàn thể để lãnh hội Thánh ý Thiêng Liêng thì lại là điều vui mừng khác nữa.

Về việc lễ Kỷ niệm tái thiết Vĩnh Nguyên Tự sắp đến, Bản Huynh trao đạt Tôn ý của Đức Ngọc dạy hiền muội Bạch Tuyết hãy về họp cùng Ban Cai Quản để thiết lễ trong một ngày và 3 đêm cầu nguyện. 3 giờ chiều ngày 13 thiết lễ thượng linh phước và họp cùng bốn đạo sở tại hành lễ cầu nguyện liên tục cho đến 9 giờ ngày Rằm sẽ khai mạc buổi lễ. Giờ Ngọ sẽ có đàn cơ và cầu nguyện luôn luôn cho đến 16 bế mạc. Hiền muội lưu ý sẽ được lệnh dạy thêm.

Sau đây, Bản Huynh cũng khuyên chư hiền đệ hiền muội Cơ Quan cũng như Minh Lý Thánh Hội, hãy giữ vững nội tâm, đừng dao động. Người tu hành, dầu ngoại cảnh có thế nào đi nữa, cũng không điều chi phải lo ngại. Chư hiền hãy nhìn gia đình TƯỜNG MINH mà vững vàng.

Đức LÊ ĐẠI TIÊN đã đến, Bản Huynh tạm biệt chư hiền. Một dịp khác sẽ tái ngộ. Hiền muội Bạch Tuyết vào độc giả để được ban ơn cho. Ban ơn lành chung tất cả. Thăng. 20g30

TIẾP DIỄN

THI

*ĐẠI Đạo là đường cứu vạn sanh,
TIÊN Ông xưa có chỉ đàn ràng.
VĂN nhân chí sĩ nào ai đó!
DUYỆT lại lòng mình trước sử xanh.*

LÊ VĂN DUYỆT chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư đạo tâm nam nữ, mừng các trò Thanh Thiếu Niên.

Đàn hôm nay do Hội Công Đồng Tam Giáo chấp nhận đề nghị của chư Tiên Khai Đại Đạo để dành cho Thanh Thiếu Niên Minh Lý được trọn hưởng hồng ân trước cảnh đời ly loạn. Lão vì sứ mạng to tát của Thượng Đế ban trao cho dân tộc này, vì tiền đồ của Đại Đạo trong Tam Kỳ Phổ Độ với đức từ bi bác ái của Pháp Chủ Tam Tông, nên Lão đến với các trò Thanh Thiếu Niên hôm nay để có đôi lời chỉ dạy.

Trước sự hiện diện của chư hiền đệ, hiền muội, Lão rất vui nhận thấy tinh thần phục vụ tâm linh để hướng đạo quần sinh của chư hiền đệ hiền muội sẽ là hột định phong châu trong giờ phút này. Chư hiền đệ hiền muội hãy yên lặng cho minh châu ngời sáng, đừng dao động tâm tư, đừng ngại giờ khắc không đủ, đem lại lòng lo lắng của chư hiền đệ hiền muội. Lão miễn lễ đồng an tọa.

Luật tiến hóa, hễ măng mọc thì tre tàn. Chư hiền đệ hiền muội nhìn xem những gương mặt thơ ngây đang hướng về cõi hư không vô định, chư hiền có biết chúng đang nghĩ gì hay không? Và chúng đang mong mỏi gì hay không? Với tâm hồn trong trắng vừa phớt qua những giông tố cát bụi của cuộc đời, chắc chúng không nghĩ gì hơn là được sống yên lành trong mái gia đình, sống vui vẻ trong tập thể đạo đức. Những ý hướng tư tưởng của chúng được truyền thọ bởi những hàng đàn anh hướng dẫn, thì giờ này tất cả các mái đầu xanh niên thiếu này đang đặt hy vọng ở chư hiền đệ hiền muội, mà chính chư hiền đệ hiền muội lại đặt hy vọng rất nhiều nơi chúng ở mai sau.

Trước khi đề cử một Đại diện trong hàng Thanh Thiếu Niên được chứng quả để gần gũi hướng dẫn về phần vô vi, Lão cũng đề lời phủ dụ hôm nay cho các trò Thanh Niên Thanh Nữ và Thiếu Đồng được dùng đó làm hướng tiến ở ngày mai.

Tường Định, Tường Cảnh, Tường Sơn và Chánh Trung Quán, 4 vị được Lão điểm hôm nay để Đại diện cho Thanh Niên.

Diệu Chơn Không, Huyền Như Sơn, Viên Nguyên, Viên Minh, Viên Liễu, Viên Tấn và Định Nguyên, chư hiền muội sẽ Đại diện về Thanh Nữ để truyền đạt lời phủ dụ hôm nay cho toàn thể Thanh Thiếu Niên hiện diện.

Hỡi Thanh Thiếu Niên nam nữ! Các trò được may duyên tốt phúc sanh trưởng vào gia đình đạo đức, được tổ hợp vào Thánh Hội Tam Tông. Dầu các trò ở sở tại hoặc tỉnh nào khác, nhưng ý hướng đã đặt để trên con đường thuần lương thiện mỹ. Dầu gần gũi hay xa xôi, nhưng tinh thần vẫn hòa đồng theo nếp sống. Các trò trong lứa tuổi trẻ trung, trong thời sáng tạo, cũng nên chọn lựa tiên quyết cho chính mình một đường lối vững chắc để làm điểm tựa cho cuộc sống, cho tâm linh hầu tiếp nối tiến hóa những người bước trước và dìu dắt những kẻ bước sau.

Theo thông thường, gia đình có đạo, con cái được cha mẹ huấn luyện vào hàng đạo đức, đó là một hạnh phúc. Chính gia đình đã tạo cho gia đình, nhưng các trò nên nghĩ, đi đến chùa lễ bái tụng niệm kinh sám, tập hợp sinh hoạt trong nếp đạo đức, trong đoàn thể đạo đức, hoặc được nhập môn, hoặc được ban Thánh danh, Đạo danh, đó chỉ là những bước đường mới, cũng như phương tiện mới, chưa phải là đủ. Cần phải lập chí cầu tiến.

Lập chí! Các trò có hiểu như thế nào không?

Lập chí ở đây rất thiết thực cho đời sống của các trò. Hiện tình thế sự ngày nay, trước cảnh loạn ly bi đát, người Thanh Thiếu Niên hơn bao giờ hết, phải chịu đủ mọi mặt bủa vây, nọ nợ cơm áo, nợ quân nhung, nhưng mọi thứ chỉ làm cho con người tuổi trẻ thêm hoang mang trước viễn đồ thiên lý. Giờ đây, Lão bảo cho, hãy cố gắng tập trung lại nội tâm tư tưởng để nhắm một hướng tiến cho vững vàng, dầu phải thiên nan vạn khổ, phải chịu trăm cay ngàn đắng trên bước hải hồ, nhưng cái ân phước thiêng liêng đã kết cấu vô hình trong tâm tưởng, thì mọi sự sẽ an bài. Có lập chí mới biết cần đến sự giỏi mài đức trí, giỏi mài tâm linh, trí năng và nhân năng là hai bổ sung rất đặc lực của tâm linh trên con đường thánh thiện.

Tóm lại, các trò nên nhớ rằng:

THI

*Đời giữa nghiêng rồi, tựa ở đâu?
Nếu không đạo đức ắt mang sầu.
Biết khôn hãy giữ cho tròn vẹn,
Một mảnh thanh tâm với đạo mầu.*

Các trò đang sống trong đêm đen, ắt hẳn trông đợi bình minh chiếu sáng, thì hãy chuẩn bị ngay từ bây giờ. Chuẩn bị cho chính các trò và cho

người kế tiếp. Chuẩn bị để bước sang đời Thánh Đức, nên Thánh Thiện và có Thánh tâm. Dầu muốn dầu không, Thiên cơ định đoạt, các trò cần ý thức lời dạy của Lão hôm nay.

Chư hiền đệ muội Lão đã điểm danh, hãy họp Ban Thanh Thiếu Niên để tự bầu lấy Ban Chấp Hành trong Thanh Thiếu Niên, khi hoàn thành sẽ đệ trình để Thiên Liêng dạy tiếp.

Lão rất vui thấy mầm non tương lai, dầu là một Thánh Hội Minh Lý, dầu một số ít oi, nhưng nếu đào tạo đúng mức, cũng sẽ là bức tường thành kiên cố cho Giáo Hội ở tương lai.

Bao nhiêu lời vắn tắt, chư hiền đệ muội ý thức mà thi hành.

Nhân đây Lão cũng khuyên chư hiền đệ muội, dầu cuộc diện đổi thay, nhưng khí phách tiên nhân vẫn lẫy lừng muôn thuở. Không phải bàn tay của Thượng Đế sai đến thì khó làm sứ giả hòa bình. Lão mong người Thiên ân hướng đạo luôn luôn giữ chánh tâm, hành chánh đạo để đem chánh pháp cứu độ nhơn sanh.

THI

*Mấy dòng tâm huyết gởi hôm nay,
Lớn nhỏ trau tria vạn đức tài.
Cuối Hạ sẽ xem sen kết trái,
Là đường giải nạn ở ngày mai.*

Lão ban ơn chư hiền đệ muội Minh Lý Thánh Hội, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý và toàn thể Thanh Thiếu Niên.

Thăng
20g20

19750412TTPC-TTLQ

Đàn số: 7/75

ĐT: Khai Tịch

ĐG: Khai Tinh

Khai Sắc

PD: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

*Tam Tông Miếu Ngày mồng 1 tháng 3 năm Ất Mão
(12-04-1975)*

--- oOo ---

THI

T A M tai bát nạn khởi trùng ba,
TÔNG tích nơi nào thử kiếm ra.
PHÁP đạo họa chằng mong chế ngự,
C H Ủ tâm thanh tịnh có ngày qua.

Bản Tăng chào chư đệ muội.

Hôm nay Bản Tăng được lệnh đến trước báo đàn, để chuẩn bị đón tiếp ĐẠO TỔ dạy bày Thánh vụ. Bản Tăng cũng nhơn còn ít giây phút để cùng chư đệ muội mấy lời tâm huyết. Chư đệ muội thanh tịnh an tọa.

Chư đạo hữu còn ai ở Hậu đường được phép diện kiến cùng Bản Tăng hầu chia sẻ nỗi ưu tư trong tình thân thiết.

Đứng trước cảnh quốc biến gia vong, ai ai cũng không sao cầm lòng khỏi những nỗi xót xa buồn tủi. Trải mấy mươi năm, đồng bào chịu đủ khốn khổ lầm than; bao nhiêu tai vạ đều trút lên trên đầu dân chúng. Mỗi ngày cuộc diễn biến cứ tiến mãi không ngừng, dầu kẻ đạo cao đức trọng cũng khó biết làm sao san sẻ nỗi cùng cực của thế nhơn.

Cái sứ mạng của nhà tôn giáo từ bi tế độ là vai trò Tam Giáo đồng nguyên, dung hòa, cộng tác, cũng không có cách nào ngăn chặn nổi cuộc tàn sát lẫn nhau. Ai ai lại không muốn ra tay dập tắt ngọn lửa chiến tranh, nhưng sức người không chống nổi cơ Trời trong kỳ mạt kiếp. Đành rằng không đủ sức ngăn cản mọi sự vĩ đại, thì chỉ còn có cách thông thần làm chủ tự thân, tích lũy khí năng cho hàm súc, hầu hòa tác cùng mười phương sứ giả hòa bình, kết hợp khối điển lành mà hóa giải mọi chướng khí làm ngăn trở con đường sanh lộ.

Khổ nỗi, ai ai cũng dương mắt lo ra ngoại cảnh, dầu biết diệu phương là *lấy nhu chế cương, lấy tịnh chế động*. Nhưng than ôi! Nào có mấy người làm chủ tự thân mà rút cuộc pháp môn đó không một ai hành nổi. Ấy là điều đáng lo, đáng thương hại cho mỗi Thiên ân bất lực, sứ mạng khó thành, mà tương lai khó mong thấy ngày ánh sáng.

Bản Tăng cũng không còn mấy thời gian nên đến đây mong ước chư đệ muội cố gắng để trở nên người Thiên ân sứ mạng của MINH LÝ, hầu sau này góp mặt cùng Quyền pháp mọi nơi, tạm có một địa vị vừa phải của MINH LÝ THÁNH HỘI trong nhơn gian. Đó là sự mong muốn đợi chờ, lòng ước ao của Bản Tăng kỳ vọng nơi các đệ muội.

Bản Tăng chuyên đạt Thánh Lệnh của Đức ĐÔNG PHƯƠNG LÃO TỔ cho Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, chư đệ muội chuyên trao.

- **Chiếu thỉnh nguyện của Hội đồng Tiền bối.**
- **Chiếu nghị định của Tam Giáo Tòa để cứu độ dân lành trong cơn ác họa.**

SẮC LỆNH

Ban on Bộ phận Hiệp Thiên Đài Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý thiết cơ đàn vào mười một giờ trưa ngày rằm tháng ba nhơn kỷ niệm Vĩnh Nguyên Tự. Đồng tử Thanh Thủy phò loan. Cũng ngày này vào lúc Tuất thời rằm tháng ba tại CQPTGL thiết cơ đàn đệ tam cá nguyệt để Ôn Trên dạy việc. Đồng tử Hoàng Mai thủ cơ.

Ngày 1 tháng 3 năm Ất Mão

Đông Phương Lão Tổ ấn ký.

Bản Tặng tiếp bài chữ “**T Â M**”

- 33- Kê lanh xảo khôn lường nổi ý,
Thêm mắt, tai lợi khí chẳng vừa.
Kê chi then khóa ngăn ngừa,
Vào ra ai thấy, đảo lừa ai hay?
- 34- **Duyên lự tâm** già tay lợi hại,
Khéo gieo trồng, gặt hái muôn duyên.
Thấm hăng sanh sát đủ quyền,
Suy lường, tính toán đảo điên trăm đường.
- 35- Hay biện biệt, ghét thương, bỏ lầy,
Động căn trần liên dấy tham sân.
Mạt na tạo quả, gây nhân,
Luân hồi sanh tử, lần khân tuần hoàn.
- 36- **Tích tập tâm** kho tàng chủng tử,
Nhật ba đời tích trữ vào đây.
Phát, thâm do ở nơi này,
Thánh, phạm khác giống ương gầy bên trong.
- 37- Khéo xông ướp, niêm phong kỹ lưỡng,
Duyên lự và **tư lượng** chăm lo.
Kiếm tìm, cất đặt vào kho,
Chưa dùng để đó, làm trò đem ra.
- 38- **Kiên thật tâm** ấy là tâm Phật,
Tích tập tâm vàng thật lộn chì.
Hai tâm kia mới hiểm nguy,
Mạt na ý thức cực kỳ tinh ranh.
- 39- Mượn ngũ uẩn vàng, xanh, đen, đỏ,
Biến chế bao nhiêu đó đủ màu.
Vẽ thành đất thấp trời cao,
Sơn hà, cảnh vật, trông vào như in.

- 40- Giả vờ thật, ngắm nhìn chẳng khác,
 Khiến bao người lầm lạc hướng đi.
 Chánh, tà suýt soát một li,
 Không thầy chỉ dẫn, thị phi khó tường.
- 41- Phật khởi xướng vô thường, vô ngã,
 Ngã, Pháp đều huyễn hóa ảo huyền.
 Đoạn lìa thập nhị nhân duyên,
 Thì đâu còn chấp, còn thiên hồ đồ.
- 42- Thế thượng vạn bang đô thị giả,
 Nhơn gian đạo đức quả vi chơn.
 Có câu: Họa phước vô môn,
 Đọa, siêu do cả tâm hồn gây ra.
- 43- Chỉ còn cách thiên na tam muội,
 Mới tỉnh tâm tắt nguội lòng phàm.
 Diệt trừ tận gốc sân tham,
 Mới mong thanh tịnh, mới làm vô vi.

(Còn nữa)

Trong cuộc chiến vừa rồi, trong gia đình Khai pháp, Nữ đồ, có con em bị thất lạc chăng?

- Diêu Chơn Minh bạch: ...

- Bàn Tăng soi thấy không có gì đáng lo ngại. Một ngày, hai gia đình ấy sẽ được trùng phùng. Chỉ có gia đình KHAI TỊCH đáng thương, gặp nhiều buồn tủi mà thôi.

Nhơn lúc tai biến này, phần người phò cơ được thanh tịnh, thì mọi việc hanh đạt; nhưng khó bề an ủi, song cố gắng được nhiều là hay.

BÁC NHÃ TỊNH ĐƯỜNG cũng nằm trong cảnh lo ngại. Đáng ra lúc này nếu KHAI TỊCH sớm được đến đó để tịnh dưỡng và trấn an, bằng chưa liệu sớm kịp thì các đệ muội nào một vài người đến tịnh dưỡng cầu nguyện xua đuổi ác khí đang xa. Nhưng cũng e có lúc giao thông trở ngại. Về đồng tử Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý cũng nên đặt vấn đề tịnh dưỡng hoặc ở Cơ Quan hoặc ra Bác Nhã Tịnh Đường hầu có trọn thân mà dùng lúc bất trắc.

- KHAI MINH bạch: Đệ tử nguyện ra BÁC NHÃ TỊNH ĐƯỜNG để cầu nguyện ...

- Tốt, nếu sắp xếp có người thì càng hay.

Cho nghỉ 20 phút sẽ tái cầu. Bàn Tăng chào chư đệ muội.
 Thăng (22 giờ 40)

TÁI CẦU, 23g05

THÁI quá e khi bắt cặp liền,
THƯỢNG hòa hạ mực mới vui yên.
LÃO thông cơ Tạo ai quyền pháp?
QUÂN tử chung lo giữ mỗi giềng.

Bàn Đạo chào chư nam nữ hiền đồ.

Giờ này Bàn Đạo đến cùng chư hiền đồ với sự ưu tư cho Thánh Hội.
Chư hiền đồ an tọa nghe dạy.

Quyền pháp nầy trao gánh đạo Trời,
Thiên ân xứng đáng trở nên người.
Lợi danh chung đỉnh mỗi câu như,
Giải thoát tâm hồn được thanh thời.

Thanh thời lo gánh pháp quyền,
Làm xong sứ mạng ban truyền Tam Tông.
Phải gặp bước gai chông chớ thối,
Quyết một lòng độ rồi nhưn sanh.

Dưới trên chung sức thừa hành,
Ngoài tai thế sự tranh giành mặc ai.
Đã sớm được đăng đài hồng thệ,
Lo giờ cao đức huệ dẫn đường.

Trong hồi loạn lạc mười phương
Nước non lãnh lấy tai ương dập dờn.
Thảm biết bao oan hồn uổng tử,
Thương nhưn sanh xứ xứ lâm than.

Gần xa ai cũng kinh hoàng,
Hung hăng giặc cướp bạo tàn xâm lăng.
Cảnh cảnh khổ thiếu ăn, thiếu mặc,

.....

Tai Trời còn tránh được sao?
Con người bạc phước biết bao khôn cùng!
Kiếp nạn đến đồng chung cảnh huống,
Sóng phong trào lôi cuốn vùi chôn.

Thật là họa phước vô môn,
Tự người chiêu tập khổ dồn dập cao.
Lánh trốn đâu nơi nào cũng khổ,
Khó thấy đường sanh lộ yên thân.

Thảm thay cho cõi hồng trần,
Một khi loạn lạc muôn phần đau thương.
Đây Bần Đạo chỉ phương giải thoát,
Thoát nguy cơ có Bác Nhã thuyền.

Muốn cho ai nấy sống yên,
Nương nơi đạo đức pháp quyền chở che.
Còn cạnh tranh phái phe kỳ thị,
Còn ghét thương đồng dị tương tàn.

Còn trông nhờ vả ngoại bang,
Càng hăng máu nóng trái oan càng nhiều.
Buồn ngắm cảnh trời chiều đồ lệ,
Rủi lỗ chơn bóng xế trời tà,

Rơi mình nơi bãi tha ma,
Âm u khủng khiếp oan gia báo hờn

.....

Dây xéo cùng dây đó hung hăng,
Thình lình mây tạnh bày trắng.
Hùm thiêng chụp bắt đồ đen không còn
Bình minh hiện nước non tươi đẹp.

Hôm nay, Bần Đạo có mấy việc cần nói cùng chư Thiên ân có trách nhiệm chịu lấy một quyền pháp đương vi gánh đạo Minh Lý, đã thâm hiểu đạo đức khả dĩ đảm nhiệm sự nghiệp to tát này, thì chư hiền đồ nam nữ phải cố gắng vượt qua cho được bất cứ hoàn cảnh nào, dầu khó khăn cách mấy cũng hành cho được sứ mạng đã nấy trao, bất cứ giá nào cũng đạt cho được mục đích dầu phải đổi cả thân mạng này mà không ngại. Ấy là người giác ngộ đặt sự quan trọng của sứ mạng lên trên tất cả. Đó là “*sát thân thành nhân, khắc kỷ phục lễ*” mới mong cơ Đạo thành tựu.

Đạo là nguồn sống, sự hạnh phúc chung cho nhơn loại, cho cả chúng sanh. Đạo còn thì tất cả cái gì cũng còn, mà Đạo mất thì nước non, nhơn loại cũng tiêu ma. Kẻ kia vì chủ nghĩa, vì đảng mà còn biết hy sinh tất cả quyền lợi riêng tư cho đến tự do và mạng sống của mình, phụng sự đảng hay chủ nghĩa còn biết hy sinh của cải sự nghiệp cho chí tình thương gia đình vợ con không tiếc. Khi đảng cần, dầu mất thân mất mạng cũng làm cho được, thà mình chết mà đảng sống, thà mình thiệt thòi mà đảng lợi, lan rộng ra khắp hoàn cầu. Con người phụng sự đảng chỉ nghĩ có đảng mới giải phóng muôn vạn người, chỉ có đảng mới triệt hạ nổi cường hào ác bá và chế độ bất công, chỉ có đảng mới tồn tại mạnh mẽ, đủ sức khiến muôn người, đủ quyền áp đảo và bẻ gãy gông cùm. Đảng sống thì tất

cả cái gì trái với đảng phải chết. Nên người thấy đảng, không thấy mình, họ đã giành nhau mà chết để cho đảng được sống. Cái chủ nghĩa sống được ăn, được mặc, còn có người dám hy sinh đến như thế, còn mỗi Đạo tuyệt diệu tuyệt huyền, đem lại an lành cho chúng sanh, cuộc sống cao đẹp bằng tình thương lẽ thật và hoàn toàn hiền hòa, bình đẳng, tự do tuyệt đối, ngoài xác thịt còn giải thoát cho linh hồn, đưa con người đến tận đích phối đồng cùng Trời Đất. Cái tôn chỉ đại chí trung của Minh Lý lại còn vô thượng vô đối hơn nhiều giữa các tôn giáo thời xưa, là kết tinh để tổng hợp làm cho cái gì đã suy yếu được thịnh vượng, cái nào bị lu mờ được sáng ra, thứ gì tàn tạ cũng đều phục sinh, dung hòa giữa nhau một thể. Mục đích của nó là sống trong đại đồng, tâm linh giải thoát, tôn chỉ “**Vạn giáo nhưt lý, Tam Giáo đồng nguyên**”, một nền tôn giáo mới khế hợp với thời đại, thỏa mãn nhưn tánh, nhưn sự khắp nhưn gian.

Các hiền đồ cũng nếm được vị, biết được mùi, thấu được lẽ và cũng thông thấy rõ cái chơn hạnh phúc của loài người ngày mai, mà đây chính là cái mầm đương bắt đầu nảy nở. Nó nảy nở trong hoàn cảnh giai cấp tranh giành chém giết, nảy nở trong các lý tưởng kỳ thị chủ nghĩa, lấn át tôn giáo, chấp pháp, chấp danh. Tất cả thế giới xã hội loài người ngày nay rất khốn khổ giữa các phe nhóm tranh cường, đứng trước ngã ba phân vân phải về đâu là hạnh phúc? Có phải sự hòa bình chỉ bằng sự thương yêu thành thật, họ khao khát sự sống an lành, vui chung trong tổ ấm, mọi người khao khát cảnh Thiên đường. Dân quốc đó hiền hòa thánh khiết, ấy ấy là Tiên là Phật mà được nền Đạo mới của Chí Tôn trong buổi Tam Kỳ đã đáp lại nguyện vọng của toàn dân.

Sứ giả đòi hỏi hòa bình, kêu gọi sự thương yêu và hô hào liên kết, tất cả sống trong khối cộng đồng duy nhưt niềm tin. Dầu sứ giả ấy không chịu ơn quyền pháp của Đạo này, không cùng một mái gia đình Minh Lý, song lòng họ có sẵn hột giống như nhau đã nứt nở ở lòng, nên họ kêu lên như Thánh truyền của Minh Lý. Sứ giả ấy là hậu thuẫn cho công cuộc truyền bá Đạo mới, gọi là Đạo Trời. Thật cao quý tuyệt hảo so sánh không tôn chỉ đường lối nào hơn. Còn các hiền đồ là Thiên ân quyền pháp sứ mạng, không ví kịp kẻ kia quên mình, là các hiền đồ không thể quên mình vì Đạo mà lo chu toàn cho Đạo, phụng sự đúng mức với lẽ sống tràn trề của Đạo sao?

Bản Đạo để cho chư hiền đồ ý thức và suy nghĩ so sánh giữa kẻ phụng sự kia với chính tâm đức phụng sự của các hiền đồ. Bản Đạo không đòi hỏi sự hy sinh vô lối ngông cuồng, mà cũng không đòi hỏi cách phụng sự như các tín đồ Hồi Giáo truyền đạo bằng cường lực quá đáng, mà đòi hỏi **con người Thiên ân bằng sự dọn mình trong sạch, coi nhẹ thế tình, danh lợi là phù du, quý biết đem thân vào con đường thiện đức, mà trọng cái**

sinh lực tinh thần cần được hàm dưỡng tích tụ, giữ cái tâm chuyên nhứt thanh tịnh hồn nhiên, gạt lọc những hành vi tư tưởng chế kỷ mọi đục vọng, truất bỏ riêng tư và tập quán thiên nệ để “*huyền nhứt cùng Thiên Địa chi tâm*”.

Cái tinh thần có sung mãn, khí lực có hàm súc mới đủ thắng được tự thân và ngoại cảnh, mới khiến được ma cường ác đạo, mới thâm phục được các bậc đại trí nguyên căn, nhờ có tồn dưỡng tam bửu mới sung mãn, trí tuệ mới sanh hiện, bồ đề mới phát xuất, thì mới chủ được tâm, chủ được cảnh mà chủ được Đạo.

Nếu một Thiên ân hướng đạo cậy ở sức khôn ngoan, trí hiểu biết, óc kinh nghiệm, ngôn ngữ lưu loát, thông thạo việc đời, thì chưa thể lấy đó làm người Thiên ân giáo sĩ, mà cần ở tâm linh giải thoát rất nhiều.

Chư Thiên ân cũng thấy biết bao nhà tu họ lìa hết những gì ngoài cái thân của họ; nếu lấy hình thức cho đó là cao, song còn mặt tinh thần phải tâm linh thanh tịnh.

Cái sức mạnh (tâm linh) của Thiên ân mạnh hơn vũ bão, thác lũ; mạnh hơn xe tăng thiết giáp, mạnh hơn biển người. Không phải những thứ đó làm cho người ta phục, người ta nghe theo và nhận đúng là cái mạnh khí giới hữu hình so với cái mạnh của tiềm lực trong tâm. Mạnh ấy có thể nói mà Trời Đất phải nghe, thú dữ ác ma phải sợ, giặc cướp phải hàng. Thật vậy, cái sức mạnh của tâm linh do kết hợp Tinh, Khí, Thần thành một khối hàm súc vô cùng, nếu luyện đặng không gì sánh kịp, cái đó ai cũng có song không thể làm được là vì ai cũng sống theo tình thức, không làm chủ được tâm cho nên tâm thức ấy mới tiêu pha phóng tán hết tinh, khí, thần. Đã không giữ thân, ít bệnh hoạn thì đâu đủ gánh Đạo và giữ Đạo. Vì vậy, người Thiên ân cũng như mọi người, song khác ở chỗ chủ được tâm, phục hồi được sinh lực, hàm chứa được tinh thần mà đạo tâm sáng, Đạo Trời cũng sáng.

Khuyên chư Thiên ân tuy đã trễ nhưng cũng còn có đủ thì giờ tu tập mà hườn lại bản tâm. Nếu các đạo sĩ, tu sĩ các tôn giáo thiết tâm tu, thì cuộc loạn ngày nay không đến đổi máu sông, xương núi như thế này. Nhưng cũng do duyên nghiệp xưa nay dồn lại là cơ Trời phải có lúc lọc lừa. Cũng dịp này, ai tiến thì tiến rất nhanh, ai đọa thì đọa sâu 18 tầng địa ngục.

Vậy chư Thiên ân hiện diện nên truyền đạt Thánh ý của Bản Đạo cho trong hàng ngũ của cấp đệ, nên hiệp nhau đặt lại đường lối tu học, hành Đạo và giữ Đạo mạnh mẽ hơn, chính xác hơn; trấn tĩnh cho được đồng đạo dầu phải gặp bất cứ hoàn cảnh nào, thậm chí rủi phải chết cũng giữ bình

tĩnh không hốt hoảng, không khiếp sợ, thì linh hồn thanh thoát tự siêu. Dầu phải oai võ cường quyền bức chế, cũng tự nhiên thanh thoát, để chứng tỏ con người được tự chủ lấy tâm, khiến cho hàng ngũ dưới trên nhứt tề; đi cùng đi, ở cùng ở, sống cùng sống, chết cùng chết với nhau. Tin ở Đạo, tin ở Trời, tin có Hộ Pháp Bác Nhã Thiên Sư luôn luôn hộ vệ.

Các hiền đồ an tâm mà lo tu học, củng cố hàng ngũ, xây dựng tổ chức, khai thác khả năng để tự trưởng thành và trưởng thành cho đồng đạo và nền Đạo. Phần Hội Thánh và Cơ Quan Phổ Thông hiệp đồng mà cầu nguyện cho qua 2 đoạn khó trong năm nhưng có thể khóc rồi sẽ cười. Ôn phước miền Nam còn dư dành cho Thánh địa.

Toàn thể dạy về sự ứng biến song đã quá dài, 25 sẽ tiếp thêm đoạn Thánh ý này. Thời gian từ đây đến đó nếu cần sẽ có đàn, còn quyền pháp cơ cấu cũng cần được thỏa mãn tâm nguyện của từng người, tránh mọi thắc mắc giữa nhau ... nhưng đồng không đủ diễn.

Bản Đạo ban ơn các hiền đồ sống vui khỏe bình an, chỉ chút Bác Nhã Tịnh Đường đáng ngại. Bản Đạo đã truyền lệnh cho Hải Triều Thánh Nhơn trấn ngự vùng ấy. Bản Đạo

Thăng (2g55)

19750426CQPTGL-LTB

Đàn số: 13 Ất Mão

ĐT: Hoàng Mai

ĐG: Bạch Tuyết

ĐK: Ngọc Kiều- Hồng Cẩm

Kim Nhung- Lập Hạnh

PD: Chơn Tâm

*CQPTGL, Ngày 15 tháng 3 năm Ất Mão Tuất thời
(26-04- 1975)*

THANH MINH ĐỒNG TỬ, **Tiểu Thánh** chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư liệt vị. Tiểu Thánh đến trước báo đàn có Đức Giáo Tông lâm đàn giáo đạo. Chư liệt vị, thành tâm thủ lễ tiếp nghinh, Đức Giáo Tông ban ơn cho hiền tử Bạch Tuyết vào độc giả. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP DIỄN

LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Đàn hôm nay Bản Đạo đến để dạy chư hiền đệ hiền muội những việc cần trong giai đoạn này. Chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

Này chư hiền đệ hiền muội! Những gì đã được Đức THƯỢNG ĐẾ CHÍ TÔN cùng chư Phật Tiên Thánh Thần dạy từ mấy mươi năm qua, giờ đây đã diễn tiến và diễn tiến cho đến khi nào kết quả trước công cuộc xây dựng đời Thánh Đức Thượng Nguơn. Chư hiền đệ hiền muội là những người Thiên ân chức sắc hương đạo trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Đối với cuộc đời, sứ mạng thiêng liêng cao cả đã gắn liền với người được gọi là con cái đã chọn của Đức Chí Tôn, thì hơn bao giờ hết, người Thiên ân đã có quyền pháp Đạo, Thượng Đế ban trao để lèo lái thuyền từ qua biển khổ.

Từ ngàn xưa các nước trên thế giới, chính những người có sứ mạng cứu thế đến thế gian trong thời nước nhà dân tộc của quốc gia đó phải chịu luật vay trả nhân quả kiếp nạn đã gây tạo từ lâu kết thành một công cuộc giải quyết để cứu độ quần linh thoát vòng tai ách, nào phải mới có ngày hôm nay đâu! Nếu Việt Nam này, dân tộc này là những Thần Tiên sống trên miền Cực lạc thì Thượng Đế đâu phải nhọc nhằn đến với chúng sanh và chư Thiên ân hương đạo đâu phải chịu mang vào mình những trách nhiệm to tát trước vạn linh sanh chúng để rồi phải bối rối băn khoăn.

Chư hiền đệ hiền muội ôi! Thiên cơ sắp bày, công luật diễn tiến, dầu muốn dầu không thì đến cuối tận đường Long Hoa Đại Hội cũng sẽ có những ngày Nghiêu thán Thuấn vũ bụng ngâm cơm đến với chư hiền đệ hiền muội.

Chư hiền đệ hiền muội hãy xem kìa, đàn kiến đang lũ lượt kéo nhau hợp thành đàn trên chỗ gò khô nóng cao, để tránh khỏi mưa dầm gió bắc. Loài nhỏ nhít mà Thượng Đế còn ban cho có điểm linh để biết sẽ sắp có trận mưa nên vội vàng dẫn dắt nhau tìm nơi trú ngụ. Phương chi là con người tánh linh hơn vật, quản trị mọi thứ trên đời, ắt phải biết đến trách nhiệm của mỗi cá nhân trong tập đoàn xã hội quốc dân, nhất là người tôn giáo người có được sự ban phát của Đức Thượng Đế Chí Tôn và chư Phật Tiên Thánh Thần để thay vào việc cứu độ nhân sanh, thì cả hai nhiệm vụ, vừa thọ Thiên ân, vừa làm nhiệm vụ vi nhân, nhắc nhở cho mỗi người không biết trước cảnh khổ của trần gian. Bần Đạo rất hoan hỉ nhìn thấy chư hiền đệ hiền muội dầu thế nào cũng trọn lòng tin tưởng sự cứu cánh của Thiêng Liêng, nhưng sự cứu cánh ấy không do một đức tin của mỗi cá nhân mà còn phải do nơi quyền năng tối thượng, nếu đã ban cho chư hiền đệ muội sẽ được vững vàng để lo lấy sứ mạng của mình trong thời hỗn loạn này. Đành rằng trời cao đất rộng, cánh chim bằng mặc sức tung bay, nhưng nếu những cánh chim bay không định hướng cũng sẽ rơi vào một

cạm bẫy khác trên mảnh đất tha phương. Không chim nào không có tổ. Chim lia tổ là bạt gió muôn phương, để rồi đáp lại những cành cây không định hướng.

Hôm nay Bàn Đạo muốn cho chư hiền đệ hiền muội biết để vững lòng, Đức Chí Tôn Thượng Đế hội công đồng Tam Giáo đã quyết định trong cuộc đào thải hoặc bảo tồn để đưa nhân loại trở về đời sống an lành trong Thượng Nguơn Thánh Đức, những người có sứ mạng cứu thế, trong giai đoạn này luôn luôn được sự âm phò mặc trợ của các Đấng Thiêng Liêng và chư Thần minh quang bố. Trừ khi nào những người có sứ mạng trong quyền pháp đạo, thọ Thiên ân mà không thực hiện đúng theo Thánh ý Thiêng Liêng đó là một việc khác nữa. Để cho chư hiền đệ hiền muội tự sống với cái sống thiêng liêng của chính mình, nhìn thấy Thượng Đế ở trong ta và ta trong Thượng Đế.

Bàn Đạo giải quyết một vài vấn đề hành đạo hôm nay cho chư hiền đệ hiền muội.

Về bản Thánh Dụ Qui Điều chư hiền đệ hiền muội thỉnh thoảng nghiên cứu từ từ cho rọt ráo, còn hiện tại các phần hành sự vẫn giữ y như cũ. Trường hợp đặc biệt thay đổi hoặc thêm bớt như **Văn Hóa Vụ, Thanh Niên Vụ** chẳng hạn có nghĩa là tạm nới rộng thêm hai Vụ, sắp các Ban trong hai Vụ ấy để cùng hành sự trong Cơ Quan cho đến khi nào chư hiền đệ hiền muội nghiên cứu kỹ lưỡng bản Thánh Dụ Qui Điều mà Bàn Đạo xét thấy hợp Thiên Lý, hợp nhân tâm, chừng đó sẽ mở Đại Hội để giải quyết phần thay đổi chính tu.

Việc thứ hai: Về đàn Tam Cá Nguyệt sắp đến sẽ được tạm ngưng cho đến Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt tức là Rằm tháng Bảy. Trong khoảng thời gian ngắn này cũng sẽ được sự dạy dỗ bất thường của các Đấng Thiêng Liêng khi hữu sự. Còn đàn lệnh được ban hành lúc trước như Ngọc Minh Đài, Vĩnh Nguyên Tự cũng chờ đợi cơ vận chuyển **Sắc** lệnh sẽ thiết đàn. Trong khoảng trống này, chư hiền đệ hiền muội đừng nghĩ rằng xa cách Thiêng Liêng, mà rất gần với Bàn Đạo hay chư Phật Tiên vậy.

Những tâm hoạt động hằng ngày trong các chương trình hành đạo nơi Cơ Quan chư hiền đệ an lòng xúc tiến từ từ tùy cơ ứng biến.

Hiện giờ trong Tam Cá Nguyệt này, chư hiền đang bận rộn, vừa sắp xếp nội bộ vừa lo lắng trước cuộc đời, nhưng không sao tất cả, chư hiền đệ! Đây cũng là bài học rất đắt giá cho thế giới nhân loại ngày nay. Nói

đến nội tình đạo giáo khi Đức Từ Phụ an ủi dỗ dành khuyên lơn, nhắc nhở, khi Đức Vô Cực Từ Tôn kêu gọi tha thiết với các con, khi chư Phật Tiên Thánh Thần đều giúp đỡ dẫn dắt trên mọi bước đường cứu thế, chỉ có một việc là *hòa hiệp nhau để thực hiện sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ* mà thôi. Bao nhiêu Thánh ngôn, Thánh giáo bao nhiêu năm qua rồi đến ngày này phải chịu cho lũ hổ lang lừa dối, dầu muốn hiệp cũng phải bị trở ngại không ít, dầu muốn hòa cũng muốn màng rồi. Đó là cơ Trời sắp đặt, người thế gian không thể cải qua được, nếu tự mình không hoàn thành sứ mạng trước Đấng Chí Tôn thì luật Trời cũng sẽ giải quyết cho tất cả.

Chư hiền đệ hiền muội! Ngoài phần cứu trợ nạn nhân cùng điều hành nội bộ, chư hiền đệ hiền muội hãy an lòng chuẩn bị trong *Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt* để lập đại kỳ công trên đường phổ độ chúng sanh.

Đã là người tu hành chơn chánh, có đức tin trọng đại, có sứ mạng Thiên ân, chỉ còn một việc là trọn vẹn hiến dâng cho Đạo Pháp, sẽ được an bài của Đức Thượng Đế sắp đến đây.

Chư hiền đệ muội cũng sẽ như mọi người có trách nhiệm đối với giai đoạn vô minh này, nhưng *Bản Đạo* dặn cho hãy giữ trọn vẹn tinh thần đạo đức, hãy gìn lòng bác ái từ bi, hãy nhớ đến ân oai của Thượng Đế đã ban cho và đừng quên mình trong quyền pháp đạo, dầu việc khó khăn đến đâu chư hiền đệ hiền muội cũng sẽ được dễ dàng đáp ứng và cứu độ người đời. Trước bao nhiêu cuộc diện thay đổi, các tôn giáo đã chấp nhận một thâm tình để giải quyết mọi sơ đoán hiện hữu. Nhưng có được hay không cũng là sự định đoạt của cơ Trời, từ nhơn sự đến Thiên cơ tất cả không ngoài con người trên cõi thế, nên chi *Bản Đạo* khuyên chư hiền đệ hiền muội **luôn luôn giữ vững tâm linh** để đi suốt đoạn đường sứ mạng.

THI

Tân tuồng phải diễn đến tàn canh,
Đủ lớp nịnh trung thế mới thành.
Lời dặn xưa kia đem học lại,
Đề tròn sứ mạng trước nhơn sanh.

Riêng về hiền đệ **Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Tâm**, phần việc Hiệp Thiên Đài, *Bản Đạo* cũng thay lời Đông Phương Chưởng Quản để chấp nhận bản Nội quy trên nguyên tắc, để hành sự trong giai đoạn này với các phần đại lược chỉ là một đồ biểu hoặc một đường hướng được vạch ra để

làm khuôn viên mẫu mực cho phần hành sự, cũng không nên câu nệ từ lời, từ chi tiết nhỏ nhặt. Quan trọng là hành đúng Thiên ý, đúng Đạo lý đó thôi.

Trở lại chư hiền đệ hiền muội được cử đặt trong các phần hành đạo các Vụ các Ban, Bàn Đạo xét thấy tâm đạo sót sáng của chư hiền đệ hiền muội đã làm bức tường kiên cố để ngăn đón những xáo trộn của cuộc đời, nếu cả phần hành đạo được đúng mức lại là ngọn đuốc tuệ soi giữa đêm đen để tránh nơi chông gai cạm bẫy. Tuy nhìn vào thế cuộc không thể phân biệt được người hay ta ở hoàn cảnh nào, nhưng mỗi khi có trách nhiệm được đặt để trong vòng tay của các Đấng Thiêng Liêng thì trách nhiệm ấy là một bảo vật để giúp cho người hành đạo đi suốt quãng đường đã vạch ra. Nên chỉ những hàng hướng đạo, những bậc đạo tâm đều có một quyết định hẳn hoi trong đời sống của họ không bao giờ thay đổi. Chư hiền đệ hiền muội nơi đây, người đã được Đức Chí Tôn điểm nhuận và ban ơn trên đường hành đạo từ lâu cũng như những người mới tập sự hoặc mới tìm được đường lối thích hợp đạo lý đúng với sở nguyện mà xung phong vào các chức vụ, đều được Tam Giáo công đồng ghi nhận để chư chức việc, chư phận sự đủ thần lực tự tin mà hành đạo. Việc làm phải làm, đường đi cứ đi, đừng bê trễ cũng đừng dừng bước để chóng đem lại an bình cho nhân loại. Chư hiền đệ hiền muội là một nhóm người đang được ơn Thượng Đế để thực hiện một sứ mạng trong các sứ mạng cứu thế và vẫn còn bao nhiêu nhóm người khác cũng đang làm những việc khác, mỗi mỗi các tư kỳ phận trong quyền năng của Thượng Đế. Chư hiền đệ hiền muội an lòng tiến hành mới thấy được lẽ nhiệm mầu của Trời Đất chuyển xoay.

Huệ Lương! Bàn Đạo muốn trong giai đoạn này hiền đệ phải có mặt luôn luôn tại Cơ Quan rồi hiền đệ sẽ hiểu. Với sứ mạng ban trao cho hiền đệ trong 3 phần việc ít ra cũng phải xứng đáng để một ngày gần đây hiền đệ phải chấp nhận một việc làm trước nhơn sanh mà không quyền chối bỏ, nhưng từ giờ phút này hãy chuẩn bị trước. Bàn Đạo nói đây không ngoài đạo đức nghe hiền đệ.

Muốn đem một phép màu hữu hình để làm thế tựa cho niềm tin của chư phận sự, nhưng đó cũng không phải đúng với đạo lý trường tồn, mà chính phép màu sẽ ban đến cho mọi phận sự trong đêm nay bằng cách tiếp xúc tâm linh mới là thế tựa vững chắc. Chư hiền đệ hiền muội sau khi xả đàn hãy an nghỉ đến Tý thời tịnh tập thể hướng về Thượng Đế trong giờ phút đó sẽ được ban ơn và chư hiền đệ hiền muội sẽ an bài trên đường hành đạo.

Bản Đạo dạy bao nhiêu việc tạm cho chư hiền đệ hành sự trong lúc này và sẽ đến với chư hiền đệ khi hữu sự bất thường. Đồng tử cần năng tịnh dưỡng để tiếp nhận Thiên điển. Khi có những điều cần thiết sẽ được dạy dỗ thêm.

THI

Dặn dò đệ muội ráng tu hành,
Giữ trọn thân tâm tiếp điển lành.
Chờ đợi ác vàng vừa ló bóng,
Lên đường cứu độ khắp nhân sanh.

Bản Đạo ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội. Thăng.

19750426 VNT-NYĐT

Đàn số: 12

ĐT: Thanh Thủy

ĐG: Hồng Mai

ĐK: Ngọc Kiều-Hồng Cẩm

Kim Nhung-Lập Hạnh

PD: Chơn Tâm

Vĩnh Nguyên Tự, Ngày 15 tháng 3 năm Ất Mão Ngo thời
(26-04-1975)

KIM VÂN ĐỒNG TỬ, Tiểu Thánh chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư liệt vị đạo tâm nam nữ. Tiểu Thánh vâng lệnh Đức Chơn Nhơn đến báo đàn, chư liệt vị thành tâm thủ lễ tiếp nghinh. Tiểu Thánh xin xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

Thấy đời khổ sở động lòng thương,
Chư Phật, Thánh, Tiên đến thế trường.
Cứu kẻ thiện căn về Cực Lạc,
Đưa người phước đức lại Thiên đường.
Chim khôn mau kiếm cây lành đậu,
Thú dại đừng hòng thoát lưới trương.
Một cuộc sảy sàng cơn mặt kiếp,
Lập đời Thánh Đức hưởng thanh bương.

NHƯ Ý ĐẠO THOÀN CHƠN NHƠN, Lão chào chư Thiên ân sứ mạng, chư hiền đệ hiền muội và các con cháu.

Cảnh hỗn loạn diễn tiến hàng ngày, chư hiền đệ hiền muội có được đức tin đồng mãnh, đạo tâm sáng ngời nên không ngại bất cứ việc gì đã có Thánh ý ban truyền. Lão mừng cho đó vậy. Lão miễn lễ đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Lễ Kỷ niệm Đệ nhị Châu niên trùng hưng đạo nghiệp được linh tổ chúc để ghi nhớ và tán thưởng công lao của hàng đạo tâm thiện chí đóng góp tinh thần trách nhiệm xây dựng lại một hình bóng cứu thế tại trần gian. Vì thế, Lão muốn nói lên giá trị thật sự của nó không phải nhắm vào ngôi chùa đồ sộ nguy nga có khách thập phương đến lễ bái cúng dường đông đảo, mà **mục đích phải là hoằng dương chánh đạo phổ độ nhơn sanh**. Có như vậy mới xứng đáng với công trình người xưa đã tạo lập và người nay xây dựng lại. Kỳ lễ Kỷ niệm này, Ban Cai Quản, Nữ Chung Hòa sở tại đã ý thức gây mầm mống đoàn kết tương thân tương trợ để thực hiện **đức độ từ bi bác ái của người tu**, Lão rất hài lòng. Hãy ráng bồi công lập đức trong cơ hội hiếm có này để tự cứu và độ tha. Lão ngợi khen tinh thần hành đạo của Nữ Chung Hòa Thủ đô. Lão cũng khuyên chư hiền muội đừng nao lòng trước mọi việc khảo thí quanh mình, dầu muốn dầu không cũng phải ít nhiều cộng nghiệp. Là người tu hành phải chấp nhận những điều gì không toàn vẹn cho riêng mình.

Chư hiền đệ hiền muội! Cách đây Thiêng Liêng thường nhắc nhở về **cầu nguyện hay tịnh tập thể**. Một việc làm nghe qua như mò trăng đáy nước, tìm cá trên cây, sắc tướng âm thanh trong bốn đường: Thuận, lưu, động, tịnh, nhưng đối với người tu hành chơn chánh biết sống với tâm linh mới thấy đặng trong hữu có vô, trong vô mà diệu hữu. Không phải Phật, Tiên, Thần, Thánh chờ đợi sự van vái, cầu xin, lễ bái của người đời mới ra tay cứu độ. Cũng không phải vì tiếng xung tụng hằng đêm mà gia ban ân phước. Trong cái làm mà có, cũng có làm mà không có. Mạnh thân tứ đại này, bộ y phục này, quyền sách này, mọi thứ và mọi thứ đều là phương tiện **có của cái không**, thì không đây là không tướng, không sắc mà thọ tướng hành thức sanh diệt bởi **cái không và cái có hiệp một**. Nếu bỏ cái có thì nào ai biết được cái không. Bởi còn có còn không nên phải còn sử dụng thuận, lưu, động, tịnh. Khi chẳng còn có, chẳng còn không thì trở về với chơn như Bản thể. Sự hữu ích của các thời cầu nguyện hay tịnh tập thể đều do đức tin chơn chánh và bản chất thanh tịnh vô vi của mỗi người. Có đức tin chơn chánh thì không hay tin tưởng loạn động. Có bản chất thanh tịnh vô vi thì thần lực đủ đầy. Hai yếu tố quan trọng này để người tu thực hiện được sự cứu độ vô vi. Thế nên cần đến các thời cầu nguyện hay tịnh tập thể để các dòng tư tưởng trọn lành phát xuất tự tâm linh của mỗi tịnh viên hướng lên để cảm hóa cùng Thiên Địa, ứng hiệp với các Đấng Thiêng Liêng như linh quang, như vân vũ để biến tỏa thành trận mưa ban phát rưới chan mát mẽ khi con người đang sống trong bầu lửa dục của trần gian.

Chư hiền đệ hiền muội!

THI

Khổ nạn lan tràn khắp đó đây,
Đốt thiêu nhơn loại khổ dường này.
Dầu đem hết nước nơi sông biển,
Khó tắt lửa lòng kết họa tai.

Họa tai muốn dứt khó chi đâu,
Thần lực riêng ai cũng nhiệm mầu.
Hãy hướng nội tâm mà sử dụng,
Tìm nguồn pháp thủy giải ưu sầu.

Ưu sầu ôm giữ mãi mà chi,
An lạc thanh nhàn lại quảng đi.
Lúc nắng sẵn thuyền kêu chảng bước,
Mưa rào nước mạnh phải đành nguy.

Hôm nay có Hội Công Đồng Tam Giáo, chỉ riêng Lão được Ngọc Sắc đến với chư hiền đệ hiền muội và dạy sở tại những việc cần thiết và sẽ ban ơn sau. Để đủ thì giờ hành đạo, Lão dạy Ban Cai Quản, chư phận sự và cháu chất lớn nhỏ hãy bình tĩnh mà lo tu hành, đừng để tâm loạn động mà khó vượt khỏi cộng nghiệp nghe. Ngày 25 vào giờ Ngọ các con cháu hãy đến hành lễ, sắp Thiên Bàn lại cho Ngọc Bảo Nghiêm.

Lời nói sau cùng của Lão là chư hiền đệ và các con cháu dầu biết được những biến cố sắp đến trong hai ba ngày tới đây phải bình tâm đừng nên rộn ràng.

Huỳnh Thị Thảo! Cháu hãy chấp nhận cộng nghiệp. Lão ban ơn cho, hãy vững vàng và tu hành tưởng niệm Đức Thượng Đế hằng ngày nghe.

Sau đây Lão cũng khuyên chư hiền đệ Cơ Quan, cũng như Minh Lý Thánh Hội, hãy vững vàng để tiếp tục lo trách nhiệm đương vi của chính mình để hoàn thành sứ mạng. Lão ban ơn được an lành.

Dem đến đây nửa bát rượu, một cành hoa. Lão mời hiền đệ **Chơn Tâm** lấy cành hoa nhúng rượu rải vào đôi tay của chư hiền đệ hiền muội và các con cháu, thoa lên mặt và thành tâm tưởng niệm Đức Thượng Đế hằng ngày. Riêng **Liêm** được rải ba lần và xoa ba lần, hãy giữ thần cho vững. Lão ban ơn lành cho chư hiền đệ hiền muội và các con cháu. Thăng.

Kiến thi đề cho phép ban hành

Đã kiểm duyệt

Trong nội bộ CQPTGL Tổng Lý Minh Đạo Phụ tá Bảo Pháp Chơn Quân

HUỆ LƯƠNG

CHƠN TÂM

19750506HDDV

Đàn số: 1/75

ĐT: Khai Tịch

ĐG: Khai Tĩnh

ĐK: Khai Sắc

PĐ: Khai Minh

CD Minh Hạnh

TTM Ngày 25 tháng 3 năm Ất Mão
(06-05-1975) 21g15

THI

*Xuân hạ thu đông cuộc đời,
Hưng suy trị loạn mãi đây nơi.
Cơ màu biến đổi không ngừng nghỉ,
Thanh tịnh lòng ta ngộ chuyên lời.*

HUNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG, Bản Thánh chào chư Thiên ân, Dụ ân nam nữ và chư đạo tâm. Bản Thánh miễn lễ chư Thiên ân và chư đạo tâm an tọa thanh tịnh nghe dạy.

Đàn lệnh hôm nay chư Thiên ân, Dụ ân Thánh Hội MINH LÝ, từ đây trở đi, ***quyền pháp sứ mạng mỗi người được Ôn Trên này trao ủy nhiệm mọi việc mà tôn chỉ mục đích và lập trường của nền đạo MINH LÝ Thánh Hội phải cùng nhau vui vẻ nghiêm chỉnh thực thi sứ mạng của mình.*** Trên năm mươi năm, Thánh Tiên dìu dắt dạy bày, nên coi lại mỗi người đã làm đến đâu và chương trình Giáo Hội được phổ biến sâu rộng trong hàng ngũ môn sanh. Cơ đồ sự nghiệp muốn thành công không phải một sớm một chiều mà còn phải trải qua nhiều năm, vượt mọi khó khăn, lớp qua lớp tới, liên tục kế thừa mới có thể thành tựu.

Chư Thiên ân nặng gánh đương vi, chẳng những dùng sức lực tài năng mà còn có một tinh thần hàm súc đúng với đường hướng của MINH LÝ. *Tinh thần là sức mạnh, sức mạnh muốn có, trước tiên là tiết chế mọi ham muốn dục vọng, dứt bỏ lòng thị hiếu vui buồn, không nên đặt mình đến sự đâu đâu ngoài bốn phận, có vậy thì sự tiêu pha lãng phí tinh thần được tích tụ mỗi ngày mỗi ít, lâu ngày thành một sức thiên phú.*

Ngoài ra *hằng tiết lao chế dục, ít nói, ít nghe, ít ngó, không để trí tò mò tìm hiểu, mà dầu sự việc tự đến nếu không cần ích, cũng chẳng để tại bận rộn tâm tình, tinh thần súc tích bên trong thì tâm hồn sáng suốt, kiểm soát hơi thở và tiềm lực thì bên ngoài mới không thể làm xáo trộn, trong người được tự chủ. Đó là bước đầu công việc **Luyện Kỷ Trúc Cơ**.*

Khi đó làm chủ tinh thần, Tam Bửu không còn ly tán thì có thể sai khiến mọi vật, mới xứng một Thiên ân, mới đủ điều hành Đại Đạo, bằng không làm nổi việc này mà cứ chạy rong theo ngoại cảnh, rồi cũng vui cũng buồn, cũng cười cũng khóc như ai, lấy hoàn cảnh làm mục đích theo thỏa dục tâm tư, mà hoàn cảnh bao giờ đứng yên một chỗ, hết Xuân đến Hạ, hết Thu đến Đông, ôn lương hàn nhiệt bốn mùa, lúc nóng như thiêu, khi lạnh hơn giá, dầu muốn dầu không, sự việc đến phải chấp nhận, đâu theo ý muốn từng người, mà việc của Trời Đất thì lợi vật tế sinh, hoán cải vô thường, người này ưa người kia ghét, ưa ghét mặc người, lẽ Trời cứ tự nhiên. Đó là dòng đời tuần hoàn luân chuyển, dinh hư tiêu tức mãi mãi vô thi vô chung.

Con người theo Khổng Mạnh thuận lẽ Trời mà an vui, tùy thời mà xử đạo, không chấp nhứt, không nề hà, thời trung vi chánh. Ngoài ra, người Lão Trang thì thanh tịnh, thung dung với Đạo, ngày tháng tiêu dao, vượt trên mùa tiết, an xử theo lẽ tự nhiên.

MINH LÝ *chư Thiên ân một phương châm tự độ, tự giác, tự tu, chế phục tâm tà, cầu chỗ đắc Nhứt, huyền đồng Thiên Địa, để rồi thi thiết Đại Đạo cứu đời,* nghĩa là *chư Thiên ân* **MINH LÝ** khác về phần hành cùng mọi nơi. Các phái thì nặng về phổ độ, còn nơi này nặng về tự độ, cốt là xây dựng mình để xây dựng đời, mà phần **trị tâm là then chốt**.

Nói thế không phải buông hết mọi việc bên ngoài tương quan đạo nghĩa, nhưng cốt là cho được con người mẫu mực. Đã có mẫu mực, thì lấy mẫu mực mà khuôn đúc mọi người, đây không phải phê phán ai phải, ai không, mà mỗi sứ mạng khác nhau, nặng phần nội tâm tu luyện, nên mười năm qua đã ban cho *chư hiền* một phương châm hành đạo tịnh luyện bằng **Minh Lý Chơn Giải, Đạo Học Chỉ Nam** khuôn thước cho *chư Thiên ân* toàn đạo. Ngoài ra ứng dụng theo quẻ *Kiên, Khôn* để biến hóa tùy thời hành động, cửa tu học ai nấy cũng phải theo *Tùy, Phục, Vô vọng* mà vào. Ngoài ra bước đến giai đoạn này phải áp dụng quẻ *Đồng Nhơn* và *Tiệm* mà hòa mình cộng sự cùng mọi tầng lớp nhơn gian.

Mục đích MINH LÝ Đại Đạo lấy quyền, lấy pháp làm sự sống và tình thương, lấy sự dung hòa Thiên Nhơn hiệp nhứt, trước hết cách mạng bản thân, cải tạo tâm thức cho thành người thánh thiện thuần hòa để cải tạo một đời sống thanh tịnh cho thiên hạ. Cơ Trời muốn thế,

lòng người ai cũng khát khao mong đợi cảnh thanh bình thì công cụ phải nhờ rất nhiều bàn tay thanh lọc tẩy trừ những phần tử đồi trụy.

Hôm nay một đàn chung nhắc lại bao nhiêu việc phải tiến hành, nam nữ Thiên ân và toàn đạo phải đồng tâm nhứt thể, nội bộ hiền hòa chơn tu đạo đức, mục đích và tôn chỉ như thế đã minh bạch. Người nào trong hàng ngũ thấy rõ và thích ứng với tâm hồn thì hợp sức cùng nhau xây dựng cơ chỉ MINH LÝ Thánh truyền. Bằng không thỏa mãn thì sớm nên ly khai ngoài tổ chức, không nên ép uổng tâm thân mà làm trái nghịch đường lối chung. Bản Thánh nói đây trong hàng Thiên ân cao cấp đã thấy lộ khí bất đồng.

Về tôn giáo cũng tùy thời thích nghi, cần phải thấy chỗ nào không hợp cũng nên cải đổi nếu đúng với Đạo Pháp, mà cần loại trừ mê tín viển vông. Tôn giáo là cửa duy nhất của con người phải vào để đến Đạo. Nói đến Đạo thì không còn nơi nào, người nào đâu Đông hay Tây, xưa hay nay, trên trời hay dưới đất. Nó là Chơn Lý bất di bất dịch. Nó không bởi một hình thức nào vượt ngoài nhơn quả thời gian. Nó là cái tâm bình đẳng mà các hiền nhân hằng theo đuổi cầu mong, chỗ vào của chư Thiên ân, cái Đạo ấy, Tâm ấy không thể hy sinh bất cứ giá nào, chẳng vì đó mà buông ra để đổi cái khác.

Tóm lại, dưới đời bất cứ cái gì đâu thiêng liêng đến đâu cũng có thể bỏ được mà Đạo và Tâm không sao lia xa giây phút, thì còn cái gì mà đổi mà chọn, mà đường hướng MINH LÝ phải đến, chí nguyện Minh Thiện Định Pháp sanh tiền chỉ nhiều đó và mong ai cũng được đến đó. Từ đây trở đi chư Thiên ân và đạo tâm cần lấy đức hiền hòa, lòng giác ngộ để kiểm chế tâm tư, cần luyện chí, khép mình trong bất cứ khuôn khổ nào, cũng vui chấp nhận mọi gian lao của thân tâm cho tròn trịa, đừng thấy đắc thời mà kiêu thái, đừng vì thất thế mà nản phiền. Dầu vui dầu buồn, dầu thông dầu bế cũng là bài học làm người mà sự được thua đâu phải vô có buộc vào, đó là nhân đã tạo nên quả mới theo.

Về hàng ngũ giáo quyền, về lễ, đạo có kẻ trước người sau, Quyền pháp kẻ trên người dưới thì nhiệm vụ hiện nay trong hàng Thiên ân Tập nhị Khai Pháp còn có Minh Hạnh là đàn anh, lẽ cố nhiên phần kính nhường địa vị Chủ Trì tướng cũng nên hết lòng sống ngày nào lo cho Đạo ngày nầy. Ngoài nhiệm vụ ấy chắc hẳn có một vài thắc mắc.

- Minh Hạnh bạch: ...
- Rồi hiền giữ chức vụ nào?
- Minh Hạnh bạch: Cố vấn.

- Muốn đề thỏa mãn ý hiền thì giữa Thiên nhơn cần được đồng nhứt, nên có cuộc công đồng. 卍 nếu thánh chúng lưu lại thì hiền làm, còn không thì tùy quyền pháp định.

Đàn cơ bắt đầu hôm nay bé một thời gian. Mọi việc chư Thiên ân, chư Dự ân nam nữ hiệp nhau mà chung lo mọi việc, tu học cứ tiến hành đều đều. Coi lại lời Bác Nhã Thiên Sư và Thánh Ý mà hành sự.

Khi cần sẽ thiết cơ đàn, nếu Thập nhị Khai Pháp, Nữ đồ quá bán cầu xin. Trừ ra khi cần Ôn Trên chuyển. Các hiền còn muốn hỏi thêm gì không?

- Khai Minh bạch: Bạch Ngài, lịch năm tới có thể tiếp tục được chăng?

- Cũng có thể tiến hành không mấy trở ngại. Bản Thánh và Bác Nhã muốn dẫn riêng chư hiền một vài cần yếu về Đạo song bao lần không sao có cơ hội. Có dịp Bản Thánh sẽ dạy thêm. Mọi việc nội vụ ngoại giao cứ giữ bình thường, cốt là khi ngưng cơ, ước mong mỗi kỳ đàn lễ, mỗi ngày vía lễ, mỗi buổi tu học và mỗi đợt cầu nguyện tịnh tu, đều đều, không ai bỏ cuộc. Đó là kỳ thi, cuối năm sẽ ban thưởng theo công phu, công quả. Bản Thánh chào chư Thiên ân thanh tịnh lo tu lo học.

Thăng 23g5

19750618BNTSTTPC

Đàn số: 8 C/75
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tinh
ĐK: Khai Sắc
PD: Khai Minh

BNTD Ngày 9 tháng 5 năm Ất Mão
(18-06-1975) 19g

THI

Cứu người **BÁC NHÃ** vượt phong ba,
Khó nhọc **THIÊN SƯ** há nại hà. 卍
Sứ mạng **TAM TÔNG** nguyên tận lực,
Huyền môn **PHÁP CHỦ** độ hăng sa.

Chào chư hiền đệ thanh tịnh nghe Bàn Đạo.

Hôm nay có lệnh TAM GIÁO, Bàn Đạo truyền đạt Thánh ý cho chư hiền đệ Thiên ân nam nữ chuẩn bị tinh thần để tiếp nhận đợt tu kỳ Hạ Chí theo thường lệ.

Ngày giờ đã đến, nam nữ cố gắng thi hành bốn phận, nếu có thể phối hợp cùng một ít đạo tâm Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, hầu trấn an tinh thần, làm các bốn phận quyền pháp của mỗi người và cũng nối tiếp dòng điện của BÁC NHÃ TỊNH ĐƯỜNG.

Đáng lý không cần nhắc mà cái lệ hằng năm của chư Thiên ân phải làm, mặc dầu hoàn cảnh có sai khác hay dị biệt, nhưng đối với người Thiên ân lúc nào cũng giữ có cái thái độ thường nhiên, quyết hoài bão cái chí cao cả thiêng liêng ấy cho đến cùng.

Bản Đạo cũng thấy hoàn cảnh đối với các hiền có phần xa lạ, nên bỡ ngỡ thấy như hai đối tượng, song về pháp đạo Đại thừa thì biến mãn tam thiên, đang dung nhập tất cả mà sự lý không hai. Người có tâm Bác Nhã không bởi một chướng ngại nào mà chẳng phá, không có cơ vi nào mà che khuất được nó, nên luôn luôn biến hóa theo thời. Và lại, ở cõi sắc tướng cấu nhiễm này, không một trạng thái nào đứng nguyên, thì được mất thanh suy như lật bàn tay.

ON TRÊN đã ban cho Bản Đạo cái danh hiệu BÁC NHÃ THIÊN SƯ, là ban cho toàn đạo MINH LÝ một ấn chứng làm phù hiệu đệ tu học.

*Thiền là Tâm,
Bác Nhã là Trí Huệ,*

người cầu tu học đạo lấy *Bác Nhã Tâm*² làm Thầy. Được tâm ấy mới chiếu tỏ được suốt lẽ tiêu tức, chánh tà, làm chủ vạn thù sai khác. Nếu không được tâm ấy thì bị vạn thù hoàn cảnh chế ngự mà lòng mình luôn luôn âu lo phiền não, lúc nào cũng chẳng yên. Khi cơ Trời vận hóa, cái thời cơ đã đến thì tư tưởng thấy cũng rõ ràng. Đạo pháp được phục hưng thì tất cả những gì nguy trá, tà xảo đều lần lượt bị đào thải, triệt hạ cho đến lúc không còn hình bóng của chúng, thì cuộc đời tân dân minh đức mới thiết lập rõ ràng.

Bản Đạo khuyên chư hiền đệ nên lo tu học cần mẫn và tiếp tục tịnh dưỡng, tổ chức thành nhiều đợt cầu nguyện để được nhẹ tai kiếp phần nào. Cố gắng qua năm nay, nếu được sẽ nhận nhiều phần thưởng về tinh thần và cũng được Bản Đạo cố gắng hoàn thành cho MINH LÝ một phẩm Huyền Môn, nếu không có gì trở ngại.

Về đợt nhập Hạ, các Thiên ân nghĩ sao?

- KHAI MINH bạch: Thưa nhập khóa tịnh 7 ngày.
- Bảy ngày, 13 đến 20 (tháng 5 Ất Mão) xuất tịnh. Nam nữ gồm một đợt mà thôi, chỉ cần tịnh hơn đa. Đến đó, Bản Đạo có thể dạy thêm về Đạo pháp. Nếu hợp, có thể ngày rằm đến 22 (24-06-75 đến 01-07-75).

² Xem thêm TN19931010

Nếu phải tham lệ, đề dự tối đa 5 người.

- KHAI SẮC bạch: Cơ quan 5?

- Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý 5, đây 10. Mọi việc bên ngoài có Bàn Đạo, các hiền khởi bận tâm.

“Nhân vì có đợt tu nhập Hạ, TAM GIÁO ban lệnh Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý thiết cơ đàn đặc biệt do bộ Thông Công tại nhiệm sở, chức sắc lưỡng đài y lệnh thi hành”.

ĐÔNG PHƯƠNG CHUÔNG QUẢN ấn ký

Chư Thiên ân MINH LÝ chuyển đạt.

Bàn Đạo sẽ dạy thêm, sau kỳ tịnh. Bàn Đạo già từ các hiền đệ.

Thăng 23g40

19750624TSBN

Đàn số: **9 C/75**

ĐT: Khai Tịch

ĐG: Khai Tinh

ĐK: Khai Sắc

CD: Huệ Lương

BNTĐ Ngày 15 tháng 5 năm Ất Mão
(24-06-1975) 19g

THI

THIÊN SƯ BÁC NHÃ vội lâm đàn,
Hoan hỉ đón chào bạn vững an.
Tiếp thọ hồng ân vào tịnh tọa,
Kiên tâm tìm rõ máy hành tàng.

Bàn Đạo chào mừng chư Thiên ân đạo hữu, chào mừng chư môn sanh nam nữ.

Chư hiền đệ hiền muội được rất nhiều hồng ân ban bố giữa thời khó khăn ly loạn. Sự may mắn này không phải riêng tư của Đấng CHÍ LINH, mà do chỗ chơn tu mộ đạo của chư hiền đệ hiền muội đó vậy. Mời đạo hữu Vĩnh Tịnh Sư an tọa, chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

Không phải vì thời buổi khó khăn mà khóa tịnh này phải hạn chế, nhưng cũng chính vì thời cuộc nên cần chia ra nhiều đợt tịnh để bổ sung mọi hướng cho điển lành tỏa khắp mọi nơi, để đóng góp phần nào sứ mạng thiêng liêng của người hành giả trong Tam Kỳ Phổ Độ.

Bản Đạo nhắc nhở trước tiên cho chư tịnh viên được nhớ lại những điều đã dạy khi xưa cũng như ngày hôm nay.

Người tu hành cũng như các thí sinh vào khoa trường ứng cử, từ lúc xây đắp tư tưởng vào một nền tảng vững chắc cho cuộc đời được vinh quang hạnh phúc, cho đến lúc chung kết để hoàn thành mục đích lý tưởng của thí sinh, tất nhiên phải đem hết tinh thần năng lực vào việc học hành, soi kinh nấu sữ.

Người tu hành cũng thế. Muốn xây đắp được một nền tảng chơn lý để đạt đến chỗ chí linh chí diệu của con người trong đạo pháp, cũng cần phải đem hết tâm thần vào chỗ đại định để tìm ra những bí quyết hành tàng trong bộ máy tối linh hầu tìm lại chỗ **bản lai tự tánh**, chứng quả vô sanh bất diệt nơi cõi trường tồn.

Chư tịnh viên đã chấp nhận bước lên nấc thang thượng thừa, vượt qua trần tục và khép mình vào tịnh thất để dụng công tu dưỡng, ắt cũng phải nhắm vào mục đích tối thượng như Bản Đạo đã nêu trên.

Về phương cách khẩu quyết tâm truyền cũng đã tiếp thọ từ nơi các bậc Huynh Trưởng lúc sanh tiền cũng như khi về cõi vô vi. Tuy đạo pháp vô lượng, chúng sanh căn trí vô lượng, nhưng điều căn bản để chứng quả là phải tìm thấy được bản lai tự tánh.

Muốn tìm được “*bản lai tự tánh*”, không gì hơn chư hiền đệ hiền muội phải kiểm điểm lại chính mình để hiểu biết những gì trong hành động hoặc tư tưởng, do đâu mà có, có đó là Chơn tâm hay giả tâm. Nếu là **Chơn tâm** thì hành động hoặc tư tưởng sẽ được hướng về chỗ siêu đẳng, vượt qua khỏi chỗ vọng tâm mà đạt đạo. Bằng **giả tâm** thì hành động hoặc tư tưởng dầu có hay ho đến đâu rồi cũng là hư ảo cả; kết cuộc phải chịu hậu quả nghiệp lực triền miên.

Muốn tìm thấy chơn tâm hoặc giả tâm, muốn phân biệt được hai thứ ấy, phải làm thế nào?

Chư tịnh viên phải nhớ ba điều kiện là: AN - ĐỊNH - HUỆ

Tham thiền tịnh tọa không phải để dưỡng sức cho qua ngày mãn khóa theo luật của người tu, mà tham thiền tịnh tọa cốt yếu đạt được mấy may nào trong cơ vi diệu của đạo pháp.

Chư tịnh viên nên nhớ: Lớp đầu “*Dự bị*” chớ khá quên tiếp đến “*Sơ cơ*”. Cần chú ý, đừng tưởng học nhiều trên lý thuyết mà đạt được Đạo. Đó chỉ là phương tiện ngoại công phu. Chỗ đạt đạo là phải: **Thân an, Tâm định, Trí huệ, Tự Tánh sáng tỏ** mới thấy chỗ công hiệu của nội tại huyền linh. Thế nên, ***người tu hành cần phải tham thiền tịnh định, dứt hết niệm lự trong những ngày vào tịnh phòng để tìm thấy chỗ Chơn tâm, tức là đến chốn Như Lai Bản Thể hoặc Ngọc Hư Cung rồi đó.***

Chư tịnh viên nam nữ không phải chỉ mới một khóa tịnh này, mà đã qua rồi nhiều đợt tịnh cũng tại chốn Thiền Đường. Bản Đạo mong sao đợt tu Hạ Chí này, chư tịnh viên nam nữ thấu nhận được phần nào kết quả để ứng phó với trở lực khó khăn trên đường tu công phổ độ.

THI

Gìn thân trong sạch thể thung dung,
Tịnh tọa nhớ chùng mực chánh trung.
Cửa đóng then gài ngăn lũ giặc,
Cho an thể sự mới anh hùng.
Tâm có định rồi tâm chí linh,
Biết rành chơn giả ở muôn hình.
Không chơn, không giả, không còn niệm,
Mới gặp đặng Thầy chốn Ngọc Kinh.
Bác Nhã thuyền gay lướt bên mê,
Xả xong duyên nghiệp, bước quay về.
Tường quang chói rạng nơi kim đánh,
Ngọc chiếu Đơn Thơ sẽ cận kề.
Ví bằng chẳng học phép vô vi,
Ngồi mỗi lưng rồi chẳng có chi.
Vẫn chịu luân hồi trong sáu nẻo,
So cùng phạm tục khác đâu gì?

Đây Bản Đạo cũng nhắc nhở chư tịnh viên nhớ những lời dạy khi xưa để cố gắng trong thất nhật. Tuy thời gian ngắn ngủi nhưng có được hay không cũng tùy ở chỗ kiên tâm bền chí mộ đạo của chư tịnh viên.

Than ôi! Đã sanh vào thời Hạ nguơn mặt kiếp, lại chịu biết bao sự khó khăn của hoàn cảnh cuộc đời. Công tu rất đáng khen, nhưng kết quả chứng Đạo còn xa vời vợi. Người xưa tu hành rất tâm đắc, **thần khí bất ly, tâm tức bất viễn**. Ba tháng, một năm, hoặc ba năm, hoặc chín năm, hoặc liên tục suốt đời, để vui trong cái vui của máy Tạo, sống trong sức sống thiên nhiên. Còn thời nay, một năm vài ba khóa tịnh, mỗi khóa không được bao nhiêu ngày, mỗi ngày trong khóa tịnh không mấy ai trọn vẹn theo sự chỉ dẫn tu trì, đã ít oi lại còn mất mát. Nếu thời kỳ ân xá này mà không nắm lấy cơ hội giải thoát, Bản Đạo e cho muôn kiếp khó trùng lai.

Giờ tham thiền tịnh tọa trong lúc này rất nên quý báu. Chư tịnh viên nam nữ cũng như chư hiền đệ hiền muội hiện diện hôm nay lưu ý phải cố gắng cho được **an**, được **định**, để **thần khí tương giao, tâm tức tương ứng**, điều hòa luôn luôn trong khóa tịnh để phát **huệ** soi sáng diệt trừ hết vọng tâm. Chừng đó chư hiền đệ hiền muội sẽ thấy vững an như bàn thạch,

dầu thể sự có bao năm cũng không lay chuyển tinh thần đạo đức, dầu mảnh thân phàm tục có lăn lộn trong khung trần cấu cũng chẳng hoen ố được điểm linh quang. Đó là chư hiền đệ hiền muội có một bảo pháp để hộ thân bất cứ lúc nào còn nơi cõi tạm.

Bản Đạo vâng Thánh Ý LÃO TỔ giảng dạy mấy lời và cũng chuyển lệnh cho hiền đệ LIÊN HOA sẽ tiếp đàn vào đêm 18 tới đây để được giảng dạy thêm về cơ vi đạo mạch. Lẽ ra, vào Hạ Chí chư tịnh viên nam nữ phải nhập tịnh vào giờ Mùi để đúng theo pháp đạo. Nhưng giờ Mùi đã qua, giờ Mùi sắp đến không đủ kỳ hạn cho khóa tịnh kế tiếp, nên giờ Tý đêm nay chư tịnh viên nam nữ nhập tịnh bắt đầu và nhớ lời Bản Đạo dạy: *Ngoài việc chư hiền đệ hiền muội tự giữ gìn lấy sự khó khăn rắc rối cho chính mình, thì khỏi lo lắng điều chi bên ngoài rắc rối khó khăn tất cả.*

THI

Thiền Đường Hộ Pháp có THIÊN SU,
Vững chí tìm ra chỗ Nhứt Như.
Vọng niệm chớ cho sanh một mảy,
Muôn duyên đừng để, phải tiêu trừ.
Tiêu trừ phiền não đã vương mang,
Mới thấy nơi tâm, ấy Niết Bàn.
Chẳng uổng công phu trong thất nhựt,
Nên người, nên đạo, cuộc đời an.

(Gạt ba chữ “*khá lo toan*” thay vào “*cuộc đời an*”, để thấy giá trị kết quả của người tu tịnh).

Đến đây cũng vừa xong, Bản Đạo xin mừng chung chư hiền đệ hiền muội được hồng ân của CHÍ TÔN THƯỢNG ĐẾ để hoàn thành nhiệm vụ hướng đạo Thiên ân.

Đạo hữu Vĩnh Tịnh Sư nên hoan hỉ trước sứ mạng đang ràng buộc trong nhiệm vụ cao cả đối với nhơn sanh và cũng giúp tinh thần cho phần giảng luận mỗi buổi học tập trong khóa tịnh này.

Phân học tập chung, Bản Đạo cũng nhờ hiền đệ CHƠN TÂM, KHAI SẮC, KHAI TỊCH, tìm mỗi người một đề tài làm sáng tỏ con đường đi đến chỗ *Chơn tâm và giả tâm*, hoặc tìm đến chỗ Bản lai tự tánh. Chư hiền đệ hãy vui vẻ cho tất cả đều vui và làm thế nào ảnh hưởng sâu rộng dầu là vô vi thần lực. Sự kết quả sẽ chứng minh khi khóa tu viên mãn.

Bản Đạo ban bố tất cả trong ngoài để chư hiền đệ hiền muội trọn vẹn tu trì. Chư hiền đệ hiền muội vững vàng tịnh định thi hành sứ mạng.

Chào đạo hữu Vĩnh Tịnh Sư, chào chư hiền đệ hiền muội, tạm biệt hôm nay.

Thăng 22g35

19750627BNTSTTPC

Đàn số: 10 C/75
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tĩnh
ĐK: Khai Sắc
PĐ: Khai Minh
CD: Huệ Lương

BNTĐ Ngày 18 tháng 5 năm Ất Mão
(27-06-1975) 19g

THI

Mời lên **BÁC NHÃ** đến bờ kia,
Sẵn có **THIÊN SƯ** đứng đợi kia.
Đại hội **TAM TÔNG** ngày đã đến,
Huyền môn **PHÁP CHỦ** chớ nên lia.

Bản Đạo chào chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ. Mời Vĩnh Tịnh Sư an tọa.

Bản Đạo lấy làm vui mừng giữa hai khối **PHỔ THÔNG** và **MINH LÝ** sẵn một cơ duyên mà đôi bên khấn khít trên đường tu học, hành đạo. Những mối liên quan không phải tại bây giờ, mà sự kỳ ngộ trong nhiều dịp ở thời quá khứ. Điều mà Bản Đạo vui mừng, mỗi bên riêng có một qui điều tôn giáo, hình thức khác nhau, mà mỗi lúc đi lại ai nấy biết hòa mình trong nhịp sống. Tuy đó là hình thức nhỏ bé, nhưng tập tục lễ nghi cũng khó mà làm được. Đó là sự tượng trưng trên tình thân đặc biệt.

Khóa tịnh hôm nay là một khóa tịnh rất nên đặc biệt. Đề tài của nó là:

“Nhận thật tự tánh của chính mình”

Nó rất nên cần thiết và quan trọng cho cơ Đạo nói chung, mỗi hiền nói riêng. Qua ba ngày tu học cũng có phần hé mở tự tánh phần nào = nhờ công phu hành đạo nhiều năm, cũng nhờ cơ duyên mà được nhiều phương tiện, nhưng hiểu đó mới quay vào biển giác của Chơn như, còn phải lặn sâu cho tới đáy mới chứng nhập Bác Nhã. Ví dụ các hiền khóa tịnh này như mới liệng cái gỏi quì vào trong bể nước; khi nào chiếc gỏi ấy thấm ướt trong ngoài cho thật nhiều thì gỏi ấy mới chìm lặn đến lòng bể. Các hiền thấy sao? Phải vậy không?

- ĐT. Huệ Lương bạch: ...

- Dầu hôm nay các hiền đã trực diện cùng Chơn như tự thể đi nữa, cũng chưa phải đó là đắc ngộ hiện tiền, là vì từ vô thủy đến nay trong tiềm thức chứa biết bao hạt giống vô minh phiền não. Tuy nay không thấy vọng khởi, mà lúc gặp ngoại duyên tương hệ với nó, thì nó còn nhiều loạn tâm linh. Vì vậy mà các hiền phải luôn luôn tịnh định để nhỏ sạch gốc rễ của chúng.

Theo sự trình bày của các hiền cũng không sai, nhưng không thể lấy lời mà nói được, vì Đạo pháp thậm thâm, bất khả tư nghị. Nhưng nên cần biết và nhận chắc là tất cả vũ trụ chỉ có một Tâm, một Đạo. Ngoài Tâm, Đạo ra, không còn có cái gì, thì mới đứng vững trên cương vị giải thoát.

Thượng Đế cũng là Tâm, Tâm là Thượng Đế. Tâm ấy có Một, phàm Thánh không hai. Giác mê cũng vậy, ma Phật cũng Một. Nếu hai thì không thấy Đạo.

Nói Tâm là bình đẳng, nói thức là phân chia. Bình đẳng, phân chia cũng Một. Tu hành mà không nhận chỉ có Một thì còn vô minh. Tại sao? Bây giờ ta đem bài kệ của Thần Tú và Huệ Năng ra đọc thì thấy một cách rõ ràng. Các hiền lắng nghe Huệ Lương đọc bài kệ Thần Tú.

- Huệ Lương đọc:

Thân thị Bồ đề thọ.	(Thân là cây Bồ đề)
Tâm như minh cảnh đài.	(Tâm như đài gương sáng)
Thời thời thường phát thức.	(Luôn luôn lo chùi phủi)
Vật sử nhá trần ai.	(Chớ để bám bụi trần)

- Hiền đệ thấy chỗ Thần Tú không thấy Tâm ở chỗ nào không?
- Huệ Lương bạch: Tâm là siêu hình mà Thần Tú nói về hữu hình.
- Khai Sắc thấy sao?
- Khai Sắc bạch:
- Chỉ chỗ sai của Thần Tú là điểm nào?

Thần Tú còn chia *Tâm* và *Cảnh* làm hai, còn Huệ Năng thì khác, là “*vô nhứt vật*”:

Bồ đề bản vô thọ.	(Bồ đề vốn không cội)
Minh cảnh diệt phi đài.	(Minh cảnh đâu phải đài)
Bản lai vô nhứt vật.	(Xưa nay không một vật)
Hà xứ nhá trần ai.	(Chỗ nào dính trần ai)

Thần Tú còn thấy bụi phải lau chùi. Bụi là gì? Có phải là phiền não không? Phiền não là do vọng thức khởi, mà vì mê nhứt tâm mà tâm

hóa ra thức. Bây giờ không còn tâm thức, đối đãi, chỉ là một, thì bụi đầu mà rửa, mà lau? Phải vậy không các hiền?

Bần Đạo nói Một đây là chỉ có một Tâm là thực thể, còn ngoài Tâm ra là huyền hóa. Huyền hóa cũng là Tâm, mà Tâm ấy vì vô minh thành vọng thức. Biết đem thức về Tâm thì thức không còn, huyền hóa tự tiêu.

“*Bỏ lại vô nhứt vật,
Hà xử nhá trần ai?*”

của Huệ Năng thật là rõ ràng, có chi đâu mà nhá trần ai?

Ví như kẻ đi làm đường, biết làm, quay trở lại, thì đâu còn làm. Phật thường ví cái Tâm như hư không, trống lạng bao la, mà hư không ai cũng nhận là có hư không. Có mà không rờ nắm được, không rờ nắm được là không, không mà có là có cái thiệt có, không cái thiệt không, ấy là Tâm.

Nên hiểu, khi tham thiền tịnh định, hoặc lúc nhàn cư hay hữu sự, thì Tâm khởi vọng, hoặc buồn hoặc vui, hoặc nóng nảy, hoặc mê loạn, liền quán ngay chúng là giả tướng, không phải tự thể. Không tự thể vắng lạng, là không phải của mình, không nhìn nhận, không nghĩ đến thì chúng tự lui. Mà khi ta đã quay vào tự thể thì chúng cũng không còn đâu nữa mà trừ, mà phá. Nếu ta lo trừ phá thì thành hai đối tượng tương tranh, mà hai là sai rồi. Chỉ có Một. Nhớ cái Một thì bao nhiêu cái khác cũng cùng về với Một. Trong lúc ta nhớ đó, nó đã cùng về thì còn đâu hình tướng nữa mà trừ mà dẹp?

Tâm tuy nói có hai môn: Một là “*Chơn như*”, hai là “*sanh diệt*”. Thuận với tâm là “*Chơn như*”, nghịch với tâm là “*sanh diệt*”. Khi biết nghịch mà quay lại, tức là thuận với Tâm. Thuận, nghịch mà có hai môn, thì tâm thuận là Chơn như, nghịch là vọng thức. Vọng thức quay lại là Chơn như; Chơn như phóng ra là vọng thức. Giác với bất giác cũng vậy. Thế thì đâu có hai! Mà hai, nhiều là thức; Không, Một là Tâm. Nên hiểu được vậy, Bần Đạo hứa kỳ Đông Chí tới, các hiền sẽ có một phẩm “*HUYỀN MÔN TỰ THỂ*” để xem mà tu học.

Hôm nay, luồng điện không được thông suốt, nên tạm gác lại tiếp bài chữ “*TÂM*” vào một kỳ nào phương tiện hơn.

Đây Bần Đạo nói qua về **thiền**.

Khai Sắc hiền đệ đã vì sự nghiệp MINH LÝ và cũng vì lòng cầu Đạo, được sẵn lợi căn, khảo cứu và tìm hiểu về thiền. Tuy chưa rỏ ráo, nhưng cũng một bực thang vào cửa huyền môn. Cần tham khảo và làm sáng đạo pháp hơn nữa.

Thiền về Ấn Độ đơn thuần, khi nhập cảnh Trung Hoa, thiền trở nên linh động. Thiền biết hòa hợp cùng Nho, Lão mà thiền trở nên giản dị thực tế.

Khi đến đất Việt, thiền còn siêu hoát huyền nhưt một cách rõ ràng. Như đời Lý, đời Trần, các Thiền Sư là Đạo sĩ hay Nho sĩ. Thiền không cách biệt với nhơn gian. Cũng làm vua, làm tướng, làm quan, làm đủ chuyện lợi ích cho đời, mà thiền không vướng bận một tí gì danh lợi. Thiền Việt Nam trở nên thực tiễn hơn nhiều. Thiền rồi đây cần được đứng trong mọi lãnh vực để hiển hiện cái tâm vô tướng của Thiền mà đồng nhưt cùng vạn giáo.

Ngày 21 đến đây cơ đàn mãn khóa đọt tu, đồng tử Hoàng Mai, hoặc có thể song đồng là muôn cho Thanh Thủy có một chút công đức vào cảnh địa Đại thừa. Tùy tiện các hiền sắp xếp.

Bần Đạo chào chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ.

Thăng 22g 45

19750630DLTT

Đàn số: 1 C/75

ĐT: Hoàng Mai-Thanh Thủy

ĐG:

ĐK: Bạch Tuyết

PD: Chơn Tâm

CĐ: Huệ Lương

*BNTĐ Ngày 21 tháng 5 năm Ất Mão
(30-06-1975)*

Hoàng Mai và Thanh Thủy xuất khẩu truyền.

(HM) **GIÀ LAM ĐỊA THẦN** chào chư Thiên ân sứ mạng. Bồn Thần vâng lệnh Đức Bác Nhã Thiền sư đến trước báo đàn. Chư Thiên mạng thành tâm nghinh tiếp Đức **Đông Lâm Tiên Trưởng** giáng đàn. Bồn Thần xin chào chung tất cả, xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Ta từ mây nước đến Đông Lâm,
Làm bạn không mời để nói Tâm.*

(TT) *Mượn Bác Nhã Đường soi Bác Nhã,
Hỡi người tu học đạo cao thâm.*

ĐÔNG LÂM TIÊN TRƯỞNG, Bàn Đạo chào mừng chư hiền đệ, hiền muội. Miễn lễ chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

(HM) Mấy hôm rồi chư hiền đệ hiền muội đã học và giảng nhiều về vọng tâm và Chơn tâm. Bàn Đạo cũng mượn câu trong Hoa Nghiêm để nói tâm: “*Ngã phi vị chúng sanh thính nhi phát tâm, ngã tự vị chúng sanh tác bất thính chi hữu*”. Nơi đây Bàn Đạo cũng dừng lại ít phút để kiểm điểm lại sự tu học của chư hiền. Vậy chư hiền nào có làm bài hãy đọc lên cho Bàn Đạo và các huynh đệ tử muội cùng nghe.

- Đạt Minh đọc bài của Khai Tinh: “*Tâm và thiên*”.
- Khai Trùng đọc bài: “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Diệu đọc “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Ngộ đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Đạt Minh đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Chí Hùng đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Thiện Bảo đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Minh đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Chí Tín đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Tinh đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Chơn đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Tâm đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Khai Sắc đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Tịnh đọc: “*Tâm và thiên*”.
- Diệu Chơn Tịch đọc: “*Tâm và thiên*”.

Hay! Hay! Chư hiền đệ hiền muội tu học như vậy cũng đáng ngợi khen. Nhưng đó chỉ là ánh sáng bên ngoài của ngọn đuốc, có lúc sẽ lu mờ. Như Bác Nhã Tịnh Đường có Bác Nhã Thiên Sư dạy môn Bác Nhã Huyền Môn rất cặn kẽ cho chư tịnh viên. Điều cốt yếu mong mỏi của Thiên Sư là chư tịnh viên (TT) khi về đốt được ngọn đuốc lòng hay tâm đăng kiến thiết được tòa trí tuệ Bác Nhã của tự mình, đó mới là công phu kết quả.

Để tiếp theo lời dạy của Thiên Sư.

Tâm là nguồn gốc muôn vật, hễ nói đến Đạo là nói đến Tâm. Trên đời này có vô số kinh điển triết thuyết nói về tâm mà chưa cùng tột chỗ rộng lớn minh linh của tâm. Thế nên những ai phát nguyện tham cứu tu học Đại Thừa để làm sáng Thiên Đạo cũng nên dung hội các giáo lý cao thâm để tìm hiểu yếu lý tối thượng đạo pháp. Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ rất cần có một số hướng đạo thông đạt đến chỗ yếu lý cao siêu của Tam Giáo để xây đắp nền tảng cho giáo pháp của Đạo bằng tinh hoa kết hợp đúng với tinh thần dân tộc, mới tạo được sự an bình cho đất nước và nhơn loại.

(HM) Muốn thế, cần phải hình thành một tổ chức nghiên cứu đạo học. Muốn có được tổ chức này, cần phải có Chơn tâm tròn trịa, không góc

cạnh nhọn ngã mới thành công được. Đạo đến một ngày hoàng dương cứu độ, tất phải cần những bực tu chứng làm nòng cốt và làm tai mắt để đáp ứng cùng những (TT) hàng cao nhọn tìm hiểu giáo lý và chỉ điểm cho những ai tâm nguyện tu hành. Bàn Đạo kiểm phê một số tịnh viên cốt cán và căn dặn đạo sự dành cho ngày mai.

(HM) Chư Khai Pháp và Ban Thường Vụ nghe Bàn Đạo dặn:

Huệ Lương trách nhiệm đương vi,
Song tu tánh mạng thực thi pháp quyền.

(TT) **Khai Minh** có đức tu hiền,
Trọn tâm vì đạo mỗi giếng vững an.

(HM) **Thiện Bảo** trọng trách Cơ Quan,
Thấu thông lý đạo mở đàng độ tha.

Khai Sắc tình lý dung hòa,

(TT) *Dụng tâm đạt địa mới là nên công.*

Chí Tín giữ một tình không,

(HM) **Phụng hành thiên lý sẽ thông cơ huyền.**

Khai Tâm thấy phúc an nhiên,
Thời thời phản chiếu vui riêng Đạo mầu.

(TT) **Đạt Minh** tìm lấy nguồn đầu,
Tâm tâm tương ứng học cầu huyền môn.

(HM) **Khai Trìêng** «Phật giả vô ngôn»,
Địa linh thoại thảo cô thôn nẩy mầm.

Chí Hùng quyết giữ một tâm,

(TT) *Soi vào đạo học mà tâm tánh linh.*

Khai Tịnh khắc kỷ cho tinh,

(HM) *Thân an thân hiển phục sinh hiện bày.*

Chư tịnh viên sau ngày mãn khóa,

Nhớ những lời Bác Nhã Thiên Sư.

Dặn dò đã mấy năm dư,

Tâm là nguồn gốc nứt như viên thành.

(TT) *Dầu trước cảnh sanh sanh vọng vọng,*

Lấy tịnh mà chế động an nhiên.

Dưới trên sáng tỏ pháp quyền,

Tự tu tự chứng làm duyên độ đời.

Bàn Đạo ghi nhận chư nữ tịnh viên để điểm phê và ban ơn trong cuộc đọt tu Hạ Chí và chư nam nữ hộ tịnh cũng thế.

(HM) Liên Hoa khi về Minh Lý Thánh Hội và trước giờ lên đường về Hội Thánh Trung Hưng để đáp ứng sứ mạng Thiên ân quyền pháp, thì hãy kiên thiên trước Đại điện tiếp thọ hồng ân Tam Giáo chiếu soi cho vững vàng tốt đẹp.

Về khóa tịnh kế tiếp, (TT) đề rộng rãi quyền hạn cho chư hiền trên phương diện nhơn sự. Đức Đạo Tổ chỉ định chư hiền đệ hiền muội đã thọ pháp tại Minh Lý Thánh Hội và Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý đều phối hợp nam nữ chia ra đều, đến các địa điểm sau:

- + Minh Lý Thánh Hội
- + Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý
- + Điều Trì Bửu Điện Bình Hòa
- + Vĩnh Nguyên Tự
- + Minh Đức Tu Viện

(HM) Mỗi nơi 3 ngày 3 đêm thiền định và tu học. (TT) Về phần giảng dạy, Bàn Đạo nhờ hiền đệ Huệ Lương, Khai Minh, Chơn Tâm, Khai Sắc, và phần nữ phái nhờ hiền muội Bạch Tuyết, Diệu Chơn Minh phụ trách. Về đề tài tùy theo trình độ mà khai triển đề tài của Bác Nhã Thiền Sư đã cho trong khóa tịnh này. Chư hiền hiểu rõ chăng? Liên tục mỗi nơi và mỗi người chỉ được tịnh một nơi một đợt mà thôi. Chư đệ tùy tiện sắp xếp, chỗ này xong đến chỗ khác, người này xong đến người khác. Bàn Đạo nhắc trong số tịnh viên có Bạch Lương Ngọc, Kiến Minh nữa nhé, và về phần Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Tâm, đồng tử, độc giả Bạch Tuyết, Hồng Mai được tùy tiện luân lưu trong các đợt tu tịnh.

Lời dặn sau cùng của Bàn Đạo là chư hiền nên nhớ (TT) đến sứ mạng Thiên ân trong lúc này hơn lúc nào hết, và cũng nên tự vấn tự giác: ***Tu để làm gì? Minh Lý Thánh Hội, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý mục đích thế nào đối với chúng sanh trong hiện tại?***

Thế cuộc diễn biến mới thấy được giá trị của bực chơn tu. Chư hiền đệ hiền muội ý thức được sứ mạng của người đạo trước thời cuộc đời, đó cũng là phương pháp để nhận được Chơn tâm. (HM) Chư hiền có đọc truyện Phong Thần không? Bàn Đạo mượn 2 nhân vật trong đó để chư hiền thấy rõ cái Đạo hay Chơn tâm:

1. Triệu Công Minh thần thông quảng đại cõi cạp
2. (TT) Khương Tử Nha lão tướng có Tứ bất tướng

Công Minh không phải là tướng của Trụ mà đến giao tranh cùng tướng Châu là vì chấp ngã, tự ái, không thể nhịn được lời khích tướng của kẻ khác mà đấu tranh.

(HM) Tử Nha vì Thiên mạng, Thiên ý, dầu trên 70 tuổi cũng phải cầm binh. Chư hiền có biết «*Tứ bất tướng*» là chi không? Chư hiền hay hiền đệ nào biết tứ bất tướng?

- Huệ Lương bạch: ...
- Về nghiên cứu lại để hiểu ý tứ của người xưa. Dữ như cạp mà còn bị Triệu Công Minh hàng phục lại còn đại ngôn:

*Xô núi Côn Lôn muốn giữa nghiêng,
Dầu cho nhật nguyệt phải theo quyền.
(TT) Kể từ khi có ta ra mặt,
Chưa thấy ông nào đáng bực Tiên.*

Cái khí thế của chấp ngã tự ái lấy lòng của Triệu Công Minh thẳng được lão tướng Tử Nha, nhưng bị con Hạo Thiên khuyên nhảy lên cần xé nên thẳng thành bại. Chư đệ biết Hạo Thiên khuyên là chi không?

(HM) Tác giả là bậc chơn tu đặc đạo, khéo đem cốt truyện để sắp bày thêm lý đạo. Bản Đạo mượn đây để nói đến vọng tâm và chơn tâm.

Này chư hiền đệ hiền muội! Nhơn tâm dầu có dục vọng hung bạo đến đâu cũng không qua nổi Thiên Lý. Người biết Chơn tâm là người biết Thiên Lý. Thiên Luật chí công vô tư, lạnh thương dữ răn. (TT) Đức Thượng Đế hiếu sanh ban thưởng người trung hiếu tiết nghĩa. Những ai được ban mà tự kiêu tự đắc không tin Thiên Luật đạo lý cũng sẽ bị đào thải và luật bảo tồn cho những gì đáng bảo tồn hay thánh thiện đúng với Thiên cơ.

- Chí Tín bạch: ...
- Vào giờ Tý ngày 23 rạng ngày 24.
- Chơn Tâm bạch: ...
- Cuối các đợt tu tịnh mới có đàn.

(HM) Khai Minh! Hôm nay là ngày thứ mấy của đợt tu?

- Khai Minh bạch: Bạch Ngài thứ 6.
- Vậy là còn 1 ngày nữa mới đúng 7 ngày của đợt tu. Cười. Nhưng thôi, Bản Đạo cho phép chư hiền đệ hiền muội hồi gia ngày mai để còn thời giờ sắp xếp cho khóa tịnh kế tiếp.

Thiện Bảo hiền đệ hãy thu xếp tịnh phòng cho thanh khiết an tịnh.

Chư hiền nhớ về học hỏi thêm. Bản Đạo thay mặt (TT) Thiên Sư Bác Nhã tiễn chân chư hiền đệ hiền muội.

Bản Đạo ban ơn lành cho tất cả.

Thăng

19750705BNTSTTPC

Đàn số: 2/75
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tĩnh
ĐK: **Tường Tịnh**
PD: Khai Minh
CD: Minh Hạnh

TTM, Ngày 26 tháng 5 năm Ất Mão
(05-07-1975) 20g5

THI

BÁC NHÃ chiếu soi phá chướng duyên,
THIÊN SU hộ độ tận nhơn Thiên.
TAM TÔNG qui nhứt tâm minh lãng,
PHÁP CHỦ ban trao Đạo diệu huyền.

Chào chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ. Chư Thiên ân nam nữ tịnh viên thanh tịnh an tọa.

Hôm nay chư hiền thiết cơ đàn chắc cũng có việc chi cần?

- Khai Minh bạch: Thánh ý có dạy mỗi khoá tịnh, ngày chót thiết cơ đàn ...

- Chư hiền chưa thấu đạt Thánh ý. Theo lệnh thì bộ phận Thông công tùy tiện luân lưu các khoá; nếu lúc nào cần thiết có những gì trở ngại nơi ấy sẽ thiết đàn. Ngoài ra, sau các khoá tịnh có một đàn chung kết để ban ơn và dạy thêm những điều cần yếu. Ngày ấy, theo ý Bàn Đạo, nên lập cơ đàn nơi Phổ Thông Giáo Lý, hai bên và chư tịnh viên, nếu có thể, đến dự đặng biết qua Thánh ý sắp đặt.

Bàn Đạo nhận thấy hạt giống đại thừa đã có cơ hội nứt nở trong hàng Thánh chúng, cũng cần được trợ duyên của quyền pháp. Cả hai tổ chức đề tâm vun đắp, trông nom cho các mầm non ấy chóng được trưởng thành, trước để thêm sức, thêm uy cho Giáo Hội hình hiện đạo đức oai nghi, sau là mở đường giải thoát bất cứ ai có phát Bồ Đề tâm thì cần chọn lập mỗi nơi có một số người thật tâm tu đạo cầu Chánh Pháp Đại thừa. Tổ chức thành hàng ngũ để thành một khối học tu tìm hiểu Đạo Pháp tạo thành phương tiện xây dựng giúp đỡ lẫn nhau về kinh nghiệm và phương pháp về Giáo Lý và bí quyết cũng như sự hướng dẫn. Việc này rồi sẽ có sự sắp đặt sau.

Còn khóa này hôm nay đã xong ba ngày học tu, Bàn Đạo cũng vui mừng. Tuy chưa hoàn hảo song đó cũng bước đầu quày về Bác Nhã Chơn tâm, ước mong các hiền thâm hiểu mùi thiên, say vui lẽ Đạo mà

ting tấn dũng mãnh, trì thủ đến cùng cho đạt cơ giải thoát, thì hân hạnh cho các hiền và đẹp lòng Trời Phật biết bao.

Nhưng tu hành phải phát nguyện hiến dâng đời mình cho Đạo, một lòng không thối bước, khổ vui yên chí tu hành; mọi sự danh lợi, ái ân, thị phi, tục thế cắt đứt lìa rời, hầu bớt một phần đời thì được thêm một phần Đạo; xa lìa các phiền não bao nhiêu thì cận kề Niết Bàn bấy nhiêu.

Các hiền sanh nhằm thời Đạo mở là một cơ duyên hiếm có, mà đặc biệt hơn là gặp được thời kỳ Chánh pháp Đại thừa khai tiếp thiện căn, các hiền cũng được dự phần tu học. Đó là ơn phước vô cùng. Nếu nhiều kiếp xa xưa không trồng thiện căn thì hôm nay làm gì thấy được Chơn tâm, gặp được Đạo Pháp; nhưng phần đông, Bàn Đạo soi thấy lòng mộ đạo tín tâm tu học mà chưa quyết một đường, còn vương víu phần đời, chun tới chun lui. Quý cái Đạo vô vi mà cũng yêu cái đời vật chất, bên kéo bên trì, rồi rớt cuộc chẳng đến đâu, uổng một kiếp tu hành, lòng chưa giác tỉnh.

Theo Thánh ý mở khóa tu các đợt Hạ Chí liên tục kế tiếp nhau, khóa này gói đầu khóa nọ, đó là đặt một việc làm quan trọng của Thiên Liêng, các hiền không sao biết được và thấy được. Tuy rất đơn giản mà có một hiệu lực vô hình để chế ngự cái gì không thể lấy sức hữu vi ngăn được; ngăn được ít nhiều hay trọn vẹn là do lòng thanh tịnh đã kết quả đến mức nào, việc ấy sau rồi các hiền mới biết. Khóa này, giờ Tý cuối đàn phải để lòng “*Không*” mà hồi hướng trợ sức cho khóa sau bắt đà tiến tới, nên giờ chót là giờ quan trọng chẳng khá giải đãi coi thường. Nếu khóa sau không thành công là lỗi khóa đầu bắt nhưt.

Hôm nay Bàn Đạo muốn lý giải một pháp môn tối thượng Nhứt thừa về “*Chánh pháp nhãn tạng, Niết bàn diệu tâm*”, hữu tướng vô tướng, giáo ngoại biệt truyền và đem bí quyết phối đồng với yếu lý “*Nhãn thị chủ Tâm, lưỡng quan chủ tế, quan thị thân, thân thị Thiên, Thiên dã ngã giả*” của Đức CAO ĐÀI. Đó là một pháp môn tối thượng xưa nay ít người biết được cái yếu lý sâu kín nhiệm mầu; nếu không đạt tới chỗ bí nhiệm này khó mong thành quả.

Bàn Đạo cũng thấy từ lâu hai bên PHỔ THÔNG GIÁO LÝ và MINH LÝ THÁNH HỘI đã giao tình thân thiết mà chí hướng cũng gần nhau.

Về tổ chức, bên này thờ **VÔ CỰC** là “*Niết bàn diệu tâm*”, bên kia thờ **THÁI CỰC** (Thánh Nhân) là “*Chánh pháp Nhãn tạng*”, là một mối quan hệ, phải quan tâm giữa hai màu đen trắng hợp đồng là chỗ bí nhiệm Huyền Tân chi môn, Thiên Địa căn. Tuy bên ngoài mặt hình thức không đáng kể, mà về Chơn lý Đạo pháp rất vi ẩn. Nếu hai bên thực lòng thì Bàn Đạo sẽ thuyết minh về Phẩm “*Huyền môn tự thế*” này hầu cùng nhau làm chìa khóa mở cửa vô sanh vào giải thoát.

Hôm nay thành phần chưa đủ sức để tiếp nhận và các hiền chưa đủ quyền pháp, Bản Đạo tạm gác, một ngày hội đủ điều kiện giữa hai bên, hoặc Minh Lý Thánh Hội thành tâm tiếp bằng công tâm, công đức. Và đến đây Bản Đạo cũng đã thể lòng từ huệ mà phân bày, gọi là khích lệ chư nhu ॐ, nhiều đó cũng đủ.

Thừa lệnh TAM GIÁO truyền đạt cho LIÊN HOA tạm gác việc hội hương, vì chưa tiện thiết cơ đàn ngày 1-6, mà sự trở ngại lưu thông dầu có đi cũng không kịp. Và lại gần đây trong các đợt tu cũng cần LIÊN HOA một vài việc, chằm rãi sẽ chờ lệnh. Theo sự trông mong và lời hứa hẹn của hiền, cũng cần đến Hư Vô Cao Thanh giúp tinh thần cho kỳ mãn khóa và cần thì giúp các khóa tiếp theo, được bao nhiêu cũng tốt.

Bản Đạo ban ơn chư hiền và chư tịnh viên.

Thăng 21g45

Đã dò với bản roneo của BNTĐ.

19750722ĐPLT

Đã dò với TGNB

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý

Tuất thời, 14-6 Ất Mão (22-7-1975)

ĐÀN CƠ DÀNH RIÊNG CHO TỊNH VIÊN KHÓA TỊNH HẠ CHÍ

Bộ phận Hiệp Thiên Đài CQPTGL

Pháp đàn: Chơn Tâm

Đồng tử: Hoàng Mai và Thanh Thủy

Độc giả: Hồng Mai

Điểm ký: Ngọc Kiều, Hồng Cẩm

Kim Nhung, Lập Hạnh

BẢO PHÁP CHƠN QUÂN HUỲNH CHƠN, chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư hiền đệ hiền muội.

Giờ này Bồn Quân đến để chúc mừng chư tịnh viên nam nữ đã hoàn tất khóa tu Hạ Chí liên tục chặt chẽ, kính thành là mở đường vào Huyền Môn Tự Thế.

Chư hiền đã khảo sát công phu tu kỹ cho riêng mình mà còn lợi lạc cho thiên hạ, thật là quý báu vô cùng. Nhân danh hộ trì tịnh viên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, Bồn Quân đã thân hành để tiếp đón và đưa tiễn chuyên tiếp cũng như Pháp Chủ và Tịnh Chủ tại các Tịnh Đường. Chư

hiền đệ hiền muội thành tâm nghinh tiếp Đức Lão Tổ giáng lâm, Bốn Quân già từ tiếp đón. Lui.

TIẾP ĐIỂN

ĐÔNG PHƯƠNG LÃO TỔ, Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội. Bản Đạo đến để mừng chư hiền vững niềm tin tìm cầu đạo pháp. Tam Giáo Đạo Tổ để lời ngợi khen và ghi vào Tiên tịch.

Hôm nay, Bản Đạo cũng muốn cho cuộc hành trình hồi nguyên phản bản của chư hiền được thông suốt, vì xét thấy công tu còn quá ư siển bạc, sợ không đủ để bảo trì đức tánh nội tâm. Thế nên, cần phải có phương pháp để tiếp nối cho chư hiền đệ hiền muội. Chư hiền an tọa.

Qua những ngày tu dưỡng, chư hiền đệ muội được lắng dịu phần nào nỗi lo âu, kinh cụ nội tâm. Theo đà này chư hiền cần học tập tìm hiểu nhận biết đến chỗ thâm diệu minh linh của chơn tâm và chỗ mê mờ huyễn hóa của giả tâm. Mặc dù đề tài đã được nêu lên ngay khi bước chơn vào Thiên đạo, nhưng mấy ai được ngộ được giác. Nếu đã ngộ đã giác, đồng ngộ đồng giác thì thế cuộc đâu có đảo điên, nhân sanh đâu khốn khổ. Người phát tâm tự nguyện đều có sở cầu tương ứng tùy theo căn trí, cầu giải thoát trần khổ, cầu siêu sanh liễu tử, cầu được chứng quả vào hàng Tiên Thánh, tự toại thung dung, non Bồng nước Nhược, cầu quốc thái dân an, hà thanh hải yến, v.v... Tất cả đều là sở cầu từ vạn kiếp dĩ lai của nhơn sanh chúng đấng.

Những thực trạng đã trả lời là chưa được gì cả. Nếu không được sở cầu thì tôn giáo để làm gì đây? Người hành giả khép mình trong giới luật qui điều trường chay khô hạnh để làm gì? Hãy tự vấn và tự giải đáp.

Hỡi chư hiền đệ hiền muội! Ngoài tâm không có Đạo, ngoài tâm không có Phật Tiên chi cả. Tâm là chủ sở muôn loài vạn vật. Không cầu tâm mà cầu Đạo, phỏng có được Đạo không? Không cầu tâm mà cầu Tiên Phật phỏng có được thành không? Không cầu chủ sở mà muốn trong an ngoài trị thật là việc hết sức sai lầm. Đến những hàng Thánh nhơn quân tử trượng phu đều phải tôn tâm dưỡng tánh, Thiên Địa vạn vật tất cả đều do tâm. Thế Tâm là cái gì? Ở đâu? Chư hiền đệ hiền muội chắc có biết. Ngày nay chư hiền đệ muội muốn tu đến Đại Thừa Thiên Đạo thì hãy cầu nhận được chơn tâm, ngay từ bây giờ bằng phương pháp tu học tập thể. Hiện có hai nơi Minh Lý Thánh Hội, Cơ Quan chia nhau mỗi tuần để giảng để học. Các vị được vào hàng Thiên ân cử đặt thành phần nghiên cứu giáo lý đạo học cho mỗi tuần để dìu dắt lẫn nhau, cũng tùy theo trình độ nam nữ trong khóa tu mà sắp xếp thành tuần học. Muốn thâm nhận đúng mức, chư tịnh

viên trong khóa tịnh này mỗi người tự viết ra sự học hiểu lãnh hội vấn đề trong khóa tu rồi nộp về Ban Kiểm Học để thâm nhận và tùy đó mà sắp xếp thành tuần học.

Chư hiền đệ muội nghĩ sao?

- Đ. Trưởng Tham Lý Minh Đạo Chí Tín bạch: ...

- **Phải nghiên cứu Giáo lý, Đạo Pháp thật rõ ràng cho mọi người đều thâm nhận được.**

Đến đây Bàn Đạo ban ơn cho các tịnh viên nam nữ:

VĂN LỤC BÁT

- (HM) *Huệ Lương* trách nhiệm đương vi,
Song tu tánh mạng thực thi pháp quyền.
- (TT) *Khai Minh* có đức tu hiền,
Trọn tâm vì đạo mỗi giềng vững an.
- (HM) *Thiện Bảo* trọng trách Cơ Quan,
Thấu thông lý đạo mở đàng độ tha.
Khai Sắc tình lý dung hòa,
- (TT) *Dụng tâm* đạt địa mới là nên công.
Chí Tín giữ một tình không,
- (HM) *Phụng hành* Thiên lý sẽ thông cơ huyền.
Khai Tâm thấy phút an nhiên,
Thời thời phản chiếu vui riêng đạo mâu.
- (TT) *Đạt Minh* tìm lấy nguồn đầu,
Tâm tâm tương ứng học cầu huyền môn.
- (HM) *Khai Trì*ng Phật giả vô ngôn,
Địa linh thoại thảo cô thôn nẩy mầm.
Chí Hùng quyết giữ một tâm,
- (TT) *Soi vào* đạo học mà tâm tánh linh.
Khai Tịnh khắc kỷ cho tinh,
- (HM) *Thần an* thân hiển phục sinh hiện bày.
Kiến Minh soi sáng hằng ngày,
Chơn tâm hiển lộ vui say đạo mâu.
Minh Cường hiểu lẽ cao sâu,
Gẫm suy Đạo Pháp học cầu huyền đồng.
Chí Thuần sắc sắc không không,
Cảnh tâm hiệp một suốt thông tánh lành.
Chí Mỹ năng học, năng hành,
Năng an, năng định mới thành tâm đơn.
Non thần có **Ngọc Huệ Chơn**,
Năng mài, năng giữa tâm đơn mới thành.

Minh Hạnh giềng mối cao thanh,
Thanh cao thực chất lộ rành chơn tâm.
Lương Ngọc tiềm ẩn bao năm,
Sáng soi tự tánh cho thâm lý huyền.
Đạt Chơn giữ trọn tâm thiên,
Bao nhiêu giả cảnh đảo điên lòng người.
Đạt Trí cầu tiến mười mười,
Tánh lành trau luyện tốt tươi đạo mầu.
Khai Không tự thể vô âu,
Nghiep trần đừng để thúc câu lụy phiền.
Văn Ảnh vạch lối tâm nguyên,
Bén mê sẵn có con thuyền giác đưa.
Thiện Chơn trễ bước Đại Thừa,
Trễ mà vẫn bước sớm trưa ngại gì.
Đạt Thành thấu lẽ huyền vi,
Chơn tâm là chốn tu trì vững an.
Khai Ngộ chỉ đạo vô nan,
Ngộ rồi lại giác ấy đàng phục nguyên.
Thanh Chơn sẵn có tâm điền,
Bồ đề vun quén cơ duyên nảy mầm.
Xuân Quyên muốn học huyền thâm,
Bản lai tự tánh cần tâm chớ quên.
Thanh Tâm tâm giữ cho bền,
Bao nhiêu thế sự đừng nên bận lòng.
Khai Tánh tánh được suốt thông,
Học câu Bác Nhã huyền công ngày ngày.
Văn Phú mọi sự an bài,
Chỉ tâm tu học thoát ngoài trần la.
Quang Nhâm vượt khỏi ái hà,
Chút thân đên đáp hiệp hòa Thiên nhơn.
Quang Phúc gìn giữ tánh chơn,
Đường đời vạn nẻo thiệt hơn lọc lừa.
Tường Tịnh men bước thượng thừa,
Tánh lành trau luyện sớm trưa chuyên cần.
Văn Tùng đạo chẳng lìa thân,
Cuối đường chớ để cho thân lãng xao.
Nhật Quang soi sáng thấp cao,
Đừng cho mây lạnh mưa rào án đi.
Huệ Nhãn kiên nhẫn thủ trì,
Tiền đồ Đại Đạo bù chì cho cam.
Tường Vân phủ lớp thân phàm,

Chơn tâm mới thật tâm làm chủ ông.

Đến đây Bàn Đạo ban ơn hiền đệ **Chơn Tâm** thiết lập đàn tái cầu song đồng để Bàn Đạo ban ơn cho **Thanh Thủy**. Xả đàn năm phút **Hồng Mai** được an nghỉ định thần. Lui.

TÁI CẦU

(Đồng tử Hoàng Mai và Thanh Thủy xuất khẩu truyền)

(HM) Đây Bàn Đạo ban ơn tiếp cho chư hiền muội nữ tịnh viên:

***Diệu Chơn Minh** hoát khai bản thể,
Chón đào nguyên **Hồng Huệ** tốt xinh,
Chơn Quang xán lạn đạo Huỳnh,
Tìm trong **Chơn Diệu** huyền linh chói ngời.*

(TT) ***Bạch Hảo** thọ thời thời thiên định,
Ngọc Kiều sang đầu binh ngân hà,
Bôn lai **Diệu Nhân** tìm ra,
Chơn Tâm lộ bóng kim hoa rực màu.*

(HM) *Chón **Thanh Hà** hải châu sắc thắm,
Cho đẹp màu **Hồng Cẩm** hương thu,
Chơn Trùng nhớ dụng công phu,
Liễm dụng **Bạch Hạnh** trì tu trọn lành.*

(TT) *Cảnh thanh thoát lượn quanh **Bạch Phụng**,
Chơn Tịch cầu diệu dụng huyền công,
Đạo tâm **Bạch Đức** vun trồng,
Hư linh bất muội **Nghi Phong** mận mà.*

(HM) ***Diệu Chơn Không** hiệp hòa tự tánh,
Lại nguồn đầu vui cảnh **Diệu Tiên**,
Giữ gìn bản chất **Thanh Liên**,
Đạo mẫu **Chơn Ngô** nào phiền dẹp tan.*

(TT) *Dòng **Thanh Tuyên** hòa chan mát mẽ,
Cho **Trần Phương** vui vẻ trì tu,
Chơn Chơn hiển hiện công phu,
Phương Tâm siêng phá ngút mù tiêu tan.*

(HM) ***Thanh Tùng** dàu mưa chan nắng chảy,
Chơn Tánh tròn sắc thái tiêu dao,
Đạo tâm **Thị Ngự** dôi trau,
Minh Quang rực rỡ sắc màu đạo tâm.*

- (TT) *Thật Chơn Tịnh* hằng tâm tự tánh,
Ngọc Lợi cần thoát cảnh lao lung,
Lễ thường tan hiệp *Thị Nhung*,
Chơn Tinh sáng rõ ngàn trùng dặm xa.
- (HM) *Lê Thị Núi* trẽ mà siêng bước,
Phạm Thị Do lần lượt tiến mau.
Như Thủy tự thể đẹp màu,
Cho Liên Thị Hỉ trước sau kịp đàng.
- (TT) *Sen* trở được vào hàng *Thánh* chúng,
Như Tú Huyền diệu dụng vô biên,
Kim Long châu chực điện tiền,
Kim Nhung rục rờ màu thiên sắc không.
- (HM) *Như Thanh Tịnh* soi lòng với cảnh,
Tìm bản lai *Lập Hạnh* cho tròn,
Anh Đào trở đẹp sườn non,
Như Sơn như thủy vẫn còn muôn năm.
- (TT) *Mỹ Liên* sớm lập tâm hành đạo,
Trần Thị Nga hoài bão công phu,
Như Khai phá lối trần tù,
Thị Sơn hôm sớm công phu tập rên.
- (HM) *Thị Nhiều* ráng đua chen luyện kỹ,
Nương đạo màu *Ngọc Ý* cần chuyên,
Như Minh minh đức kiên thiên,
Công phu Thị Chỉ chăm siêng ngày ngày.
- (TT) *Thị Đàn* nhớ bản lai tự tánh,
Ngọc Khai cần đạo hạnh nêu cao,
Tịnh Siêu tâm đức dồi trau,
Thị Sung giải thoát trần lao mới thành.
- (HM) *Bạch Tuyên* được duyên lành gắn bó,
Cho Thị Điều soi tỏ nội tâm,
Viên Thịnh thoát chốn mê lâm,
Thị Đòn tu học để tâm tánh linh.
- (TT) *Nguyễn Cẩm* khoát hết vô minh,
Ngọc Tâm hiển lộ phát sinh đức tài.

(Thêm vào đoạn song thất lục bát ở Bắc Nhã Tịnh Đường):

*Chư tịnh viên sau ngày mãn khóa,
Nhớ những lời Bác Nhã Thiên Sư,
Dặn dò đã mấy năm dư,
Tâm là nguồn gốc nứt như viên thành.*

(TT) *Dầu trước cảnh sanh sanh vọng vọng,
Lấy tĩnh mà chế động an nhiên,
Dưới trên sáng tỏ pháp quyền,
Tự tu tự chứng làm duyên độ đời.*

(HM) Tiếp đoạn sau cùng:

*Chư đệ muội các thời hộ tịnh,
Dốc tâm thành nghiêm chỉnh lo lường,
Hồng ân bủa khắp muôn phương,
Đó là công quả trên đường trần gian.*

***Khai Chơn** tánh thanh nhàn tự tại,
Khai Tinh hoa chế cải phàm tâm,
Thiền đường **Tường Thủy** vui thâm,
Vĩnh Nguyên **Thiện Giác** siêng chăm lo lường.*

*Hòa cùng **Thành** trên đường tu tập,
Lê Minh Phương từ tháp lân lân,
Văn Tiến học đạo cho nên,
Văn Phước sẵn có móng nền bồi tô.*

***Văn Mục** dầu gai sô an phận,
Văn Bồi lo phẩn chấn lập công,
Nhơn nhơn **Thượng Đế** tánh đồng,
Chi so quý tiện cùng thông Đạo Trời.*

(HM) ***Định Kiên** dốc học lời Thánh huấn,
Định Tường cùng trên thuận dưới hòa,
Chát, Non, Tiêng, Nguyễn Thị Hoa,
Định Quang, Vĩnh, Sáu đều là thi công.*

(TT) ***Thị Quới** vẫn một lòng lo lắng,
Thị Xưa cùng ngọt mặn hòa nhau,
Thị Nghĩa được hưởng phước sau,
Mộng Lương tu tập nêu cao tánh lành.*

***Văn Thọ** ráng học hành đạo đức,
Thị Phước cần thành thực tâm tu,
Trong cơn gió lộng sương mù,
Bảo thân nhờ có công tu vẹn toàn.*

Đây Bản Đạo ban ơn cho Bộ phận Thông Công Hiệp Thiên Đài:

THI

*Ban ơn toàn thể Bộ Thông Công,
Minh Lý, Cơ Quan hưởng phước hồng,
(TT) **Bạch Tuyết, Hoàng Mai, Thanh Thủy** hợp,
Chơn Tâm, Khai Tịch dải tâm đồng.*

HỮU

(HM) *Tâm đồng tu tập luyện huyền công,
Giảng học đôi bên đã hiểu lòng,
(TT) **Thế loạn** rất cần phương ổn định,
Phương chi sánh được tánh viên thông.*

(HM) ***Huệ Chơn** từ trước đã thông công,
Độc giả ngày nay được suốt thông,
Nói gót Hồng Mai gương đạo đức,
Khai Tinh cũng được chút ân hồng.*

(HM) Bản Đạo ban ơn cho hiền đệ **Chí Thành** và hiền muội **Mãnh** cũng ráng chờ tu tịnh khóa sau và toàn thể chư đệ muội vắng mặt hôm nay.

Chư hiền đệ hiền muội! Bản Đạo biết rõ tâm tư của chư hiền, nhưng mọi việc đều có sự an bài của Thượng Đế, chư đệ muội an tâm mà tu học. Bản Đạo cũng nhắc lại một lần nữa, **đắc nhưt là đắc Đạo**. Giảng và học cũng thế. Chư hiền tuy mỗi người hiểu một cách khác về lý trí, nhưng chơn lý vẫn một. Điều cốt yếu là thực hành cho được tinh thần vạn giáo đồng nhưt lý là đắc thành, đắc Đạo rồi đó. Chư hiền hãy dung hợp và bổ túc lẫn nhau, dìu dẫn nhau tiến bước trên đường tu học trong hoàn cảnh hiện tại. Bản Đạo ban ơn lành chung tất cả chư hiền đệ hiền muội. Bản Đạo hồi Đông Phủ. Thăng.

Đã kiểm duyệt

Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Quân

Chơn Tâm

Đức Đông Phương Lão Tổ ân phê cho các tịnh viên trong 6 đợt tịnh:

- Bác Nhã Tịnh Đường (Rằm đến 22/5 Ất Mão)
- Minh Lý Thánh Hội (23/5 đến 26/5 Ất Mão)
- Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý (26/5 đến 29/5 Ất Mão)
- Thánh Thất Bình Hòa (29/5 đến 3/6 Ất Mão)
- Vĩnh Nguyên Tự (3/6 đến 6/6 Ất Mão)
- Minh Đức Tu viện (6/6 đến 9/6 Ất Mão)

THI

*HUNG suy đắc thất mộng hoàng lương,
ĐẠO pháp trường lưu vạn cổ thường.
ĐẠI tiểu biến thông vô chương ngại,
VƯƠNG xuân tân quán nhược vi cường.*

Bản Thánh chào chư vị.

Bản Thánh hôm nay thể lòng chư vị đến cũng không bày tỏ thêm những gì mới. Năm qua mọi việc cũng đã ghi chú rõ ràng, tại vì ít ai để tâm truy cứu, rồi không thấy được mọi việc xảy đến hôm nay và những ngày sắp tới. Thật vậy, mọi việc ở đời nhứt thiết không việc gì mới lạ, cái tuồng Thiên diễn cứ xoay tròn y cứ vào lẽ động tịnh của Âm Dương mà tiêu tức phù trầm.

Bản Thánh thường đem sự xưa mà thuật lại, không phải vô cớ nhắc đến sự ấy, bởi nó có trùng hợp tương tự là muốn chư vị thể ý quên lời những điều mà các Thánh như thuyết giải, chẳng qua mượn văn tải Đạo; nên Thế Tôn lúc cuối cùng còn nhắc: “*Y trí bất y thức, y nghĩa bất y ngữ, y Pháp bất y ngôn, y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa kinh*”. Phương chi, khi các vị là người đợ Thiên hành hóa, lái Từ Hàng cứu độ quần sanh há còn chấp vại sự nhỏ mà quên việc lớn sao?

Đạo Pháp trải qua hơn mấy ngàn năm đến đây, ngay trong thời mạt pháp, như sanh mờ mịt tối tăm giữa cuộc thế đảo lộn từ giờ, cười đó khóc đó, sống đó chết đó, vinh đó nhục đó, được đó mất đó. Cứ hiện hành trước mắt, ai lại không biết, thì còn bám chặt theo tuồng ảo hóa làm chi cho phải buồn phải vui, phải mừng phải giận.

Bản Thánh có nhắc về Cựu Ước Thánh Kinh cách đây mấy năm, về câu chuyện của Job, một gia đình phú hữu, sự nghiệp vĩ đại, trong nháy mắt tan tành, của cải quyền thuộc vong tán như mây khói. Job nói: “*Trước cha mẹ sanh ra mình trần, thì lúc về với Chúa cũng mình trần*”. Như thế chưa đủ, phải qua một sự thử thách kinh khủng là thân hình cũng ghe chóc lở lói, còn chút hơi với quả tim hô hấp, người vợ còn mĩa mai: “*Ôm lấy đức tin mà được Chúa cứu thoát đâu?*” Job nói: “*Khi Chúa đưa đến phước*

thì nhận, còn đưa đến họa không nhận sao?” Đến cuối cùng còn phải trải qua lắm sự bần bệ kích báng. Nhưng kết quả, bao nhiêu đi mất đi, thì có lại còn nhiều hơn. Các vị nên xem lại và nghiên cứu.

Bản Thánh cũng đã đem chuyện cầm, kỳ, thi, họa để nói kẻ đúc kiếm, kẻ họa tranh, kẻ đánh đàn, người làm thi, muốn nói cho chư vị coi đó mà chứng nhập *“Chơn Như đồng nhưt”*.

Kẻ vẽ tranh mà phụng múa rồng bay, người đánh đàn mà chim sa cá lặn, trời đất ủ ê; người làm thi mà Thần và Quỷ cảm động kêu la, mọi việc ấy trở nên sự thật. Sự thật phải chẳng người và đàn là một, tranh với họa sĩ không còn hai. Khác chi Trang Tử nằm mơ thấy mình là bướm, bướm là mình, ấy là bảo chư vị *nhứt tâm đồng thể cùng vạn tượng*, không để mình người giả cảnh mà có tương đối, có phân ly. Vả lại, Minh Lý trước kia thờ Thượng Đế ở lòng, muốn có nơi chiêm bái đàn hương mượn chỗ để cúng cầu, có ngại gì mà sanh....

Nói thế chẳng phải ai cũng có thể hệ hân một mảy may của Tam Bảo, của Minh Lý Thánh Hội này. Mọi việc cứ y theo qui củ tiến hành, rồi sẽ được thỏa nguyện. Bản Thánh muốn nói trên kia là bảo các vị vô tâm, đừng để bận bên ngoài bóp chết cái tâm linh. Cái tâm linh ấy còn, thì sự nghiệp còn gặp vạn lần hơn. Đâu phải nhiều đây mà gọi có.

- Khai Sắc: Chúng đệ tử xin theo Thánh Ý.
- Mọi việc không bởi mình hay bởi người, dầu muốn không muốn, phải do chỗ sở dĩ thì cứ vô tâm, nhưng người Bồ Tát ứng cơ mà giáo hóa, tùy bệnh mà cho thuốc. Cốt là khế ứng hoàn cảnh và trình độ chỗ đắc Nhưt ở hợp cơ vi diệu.

Còn Đàn ngưng là có một lý do, sát khí dày chặt, điện quang khó soi đến, cũng bị xen trộn mà chẳng có lợi cho Đạo, nên tạm đến Xuân thì vượng khí mới hồi phục. Chắc năm đến có nhiều ánh sáng thở hít khoan khoái hơn. Đông Chí đến đây chưa có gì xảy ra, thì sẽ cầu Bản Thánh đến dạy việc, bằng có lộn xộn thì ở đâu tịnh đó, coi từ bài xưng danh của Bản Thánh thì rõ.

Đạo hữu cũng nên biết rằng: *Cây Minh Lý tự nó trưởng thành, mọi người xưa nay núp dưới bóng mà còn hưởng hoa thơm trái ngọt. Bây giờ cần mọi người bỏ chút phân tốt, tưới đôi gáo nước, để tạo lấy Đức về sau.* Việc củng cố cứ tiến hành. Tài sản có trở ngại chút đỉnh song rồi sẽ được nguyên vẹn. Đạo đồ kỳ thi này bị hỏng mất một số, kết quả sắp tuyên bố nay mai.

Nội bộ, Bản Thánh khuyên chư hiền cố gắng hết mình mà đồng nhưt với nhau, thì sự nghiệp mới mong thành tựu. Khéo nhẫn nại qua khúc

quanh của thế hệ, tuy khó nhọc nhưng cũng gần cuối đoạn trường thì được để gánh nghỉ chơn. Khổ là Bình Nghị Thất bảy vị, bảy cái gia đình; Minh Lý mới buồn cho, nhưng cũng nên nhớ đoạn Bản Thánh nhắc về Lạn Tương Như và Liêm Pha, mà cảm thông nhau để đối phó bên ngoài. Còn một điều nữa, *ma quỷ muốn xen vào tâm thức mà được, là do có giống ấy nằm bên trong, bằng không thì không sao nó ở được*. Cũng vậy, kẻ đối phương muốn dò biết nội tình, muốn lân la lui tới cũng phải có người thân của nó, nó mới trà trộn không bị ngõ ngàng. Nếu chẳng ai quen thì không sao nó thân cận. Song có gì mà lo.

Bản Thánh chào chư ...

- Khai Minh bạch: Việc lịch năm nay gặp nhiều trở ngại, quan trọng nhất là tài chánh.
- Bản Thánh soi thấy không đáng ngại, cứ tính tới, dầu gặp gút nào mở gút này. Ban ơn.

Thăng 21g55

Đã dò với bản viết tay của ông Khai Trùng

19751117 GTĐĐTKPĐ

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, Rằm tháng 10 Ất Mão (17.11.1975)

THANH MINH ĐỒNG TỬ, **Tiểu Thánh** chào chư Thiên ân sứ mạng. Tiểu Thánh vâng lệnh đến trước báo đàn, chư Thiên ân sứ mạng thành tâm nghinh tiếp Lý Đại Tiên Trưởng giảng đàn. Tiểu Thánh xin chào chung lui gót ứng hầu.

TIẾP DIỄN

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ, Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Vì có vài việc liên quan đến sự tu học hành đạo của chư đệ muội, hôm nay Bản Đạo cho vời chư đệ muội đến dạy dỗ. Bản Đạo miễn lễ, chư đệ muội đồng an tọa.

Trước nhất là về việc tu dưỡng trong khóa tịnh Đông Chí sắp đến, Bản Đạo bảo trước để chư hiền chuẩn bị. Chư hiền hãy chuẩn bị ý chí

thanh cao và đạo đức gắn bó trước mọi hoàn cảnh nào cũng đều là hoàn cảnh thích nghi cho người tu dưỡng cả. Được như vậy, chư hiền mới giải thoát được sự phiền phức cho tâm linh và đem điểu lành trong sạch tốt đẹp đến cho tha nhân quần chúng.

Chư hiền đệ! Nhật nguyệt chuyển luân ngày đêm sáng tối khác nhau, người đời có lúc làm việc, có lúc phải nghỉ ngơi. Có thực hiện những sinh hoạt nuôi nấng cho nhân sanh thì cũng cần bồi dưỡng tâm linh cho đủ đầy sáng suốt. Thế nên dầu trước những cuộc diễn biến trị loạn hưng vong, đó là cuộc thi cho những người hướng đạo cũng như vạn linh trên đường tiến hóa. Dòng đạo luân lưu vô tận, các chế độ cũng như những khúc sông, có khúc vắn, khúc dài, có khúc trong khúc đục, có khúc dơ khúc sạch, người hướng đạo cần sáng suốt để tùy doi nương vịnh, lèo lái con thuyền vượt sang lướt trên dòng đạo pháp, đừng hờ hững ngả nghiêng mà đắm chìm trong sóng gió.

Bần Đạo cũng dạy về phần hành đạo Hội Đồng nghiên cứu. Chư hiền hãy chung tay góp sức, trong có hòa nhịp thì ngoài mới khai hoạt rộng mở để đón tiếp những người thực tâm, thiện chí đến góp sức trong đường hướng thống nhất giáo lý cho Đại Đạo.

Về phần học tập thể giữa Minh Lý và Cơ Quan từ đây đến Đông Chí sẽ được xét theo căn trí để xếp đề thi hầu tu học. Chư hiền hãy nhìn vào Lịch Trình Hành Đạo của Cơ Quan từ các cấp bậc chư hiền sẽ thấy rõ, không đòi hỏi gì ngoài việc thực hiện đời sống tâm linh và con người tiến bộ. Đó là ý thức hệ của người hướng đạo cần phải thực thi. Ý thức đó đã được dạy nhiều lần trong các đàn cơ vừa qua. Chư hiền phải vượt qua tất cả mọi khó khăn đừng chấp chi tiết mà không làm tròn việc lớn.

Bạch Lương Ngọc, hiền đệ hãy về sửa soạn tịnh phòng cho giản dị, tinh khiết, để chuẩn bị cho khóa tịnh Đông Chí sắp đến, trong đó cũng có hiền đệ nữa.

Thiên Vương Tinh, hiền đệ được ân ban Thượng Đế trong giai đoạn này, cần chuẩn bị để bước lên hàng Đại Thừa Thiên Đạo. Với đạo tâm và căn trí sẵn có, hiền đệ sẽ hoàn thành sứ mạng của Thiêng Liêng giao phó.

Chư hiền đệ hiền muội hãy lấy tâm thiên địa mà tu và hòa mình vạn vật để mà sống. Đạo không là cái gì đối với con người, mà thực sự con người là đạo. Đạo là cái vốn tự hữu sẵn có trong con người và vạn hữu, trong luật tác hữu hình và vô hình. Thế nên hễ là tự hữu thì vẫn còn mà cái

tạm mượn vật gì sẽ trở về cho vật ấy. Thế nên người tu học hành đạo là tu cái đã có và học lý huyền đồng cùng Thiên Địa vạn vật. Chư hiền là Thiên ân trong hàng sứ mạng phải hiểu rõ hơn nữa.

Này chư hiền!

THI

Dặn lòng chờ đến tiết xuân sang,
Áo đạo thay cho áo ngự hàn.
Vốn sẵn đi buôn không mất lãi,
Công kia quả nợ kết huy hoàng.

Bản Đạo dạy ít chư đệ muội hiểu nhiều. Chưng lòng chư đệ muội, TỪ MẪU sẽ giảng lâm ban ơn chư đệ muội, vậy chư đệ muội thành tâm tịnh định để nghinh tiếp.

Chưong nghiêm Pháp Quân hãy xem xét chuẩn bị đầy đủ nghi lễ. Xả đàn 15 phút tái cầu, Thanh Thủy thủ cơ, Bạch Tuyết đọc giả. Phần đồng tử **Hoàng Mai** hãy yên tâm lo tròn nhiệm vụ sẽ có Ôn Trên an bài. **Hồng Mai** cần tịnh dưỡng để tiếp trọn điển Thiêng Liêng

Bản Đạo ban ơn lành chung chư hiền đệ hiền muội. Bản Đạo hồi động phủ. Thăng.

ĐÀN TÁI CẦU

THÊ LIÊN TIÊN NỮ, Chị chào các em nam nữ. **ĐỨC TỪ MẪU** sắp giảng lâm, các em thành tâm nghinh tiếp. Chị xin xuất ngoại ứng hầu, một dịp khác sẽ cùng các em luận bản đạo lý. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

Diêu cung nhớ đến trẻ con hiền,
Trì chí tu hành lúc đảo điên.
Kim thạch gìn lòng noi đạo chánh,
Mẫu từ dành sẵn phước ân Thiên.

Mẹ giảng đàn trong giờ phút này để thăm viếng các con cái của Mẹ. Mẹ miễn lễ các con đồng an tọa.

Mẹ rất vui mừng nhìn thấy các con vững vàng đề tu trì và lo tròn sứ mạng đã được ân ban.

Các con ôi! Máy Tạo chuyển luân, cùng thông bã thời là thường sự của cuộc đời. Các con đã đọc qua nhiều kinh điển cũng như lịch sử từ thuở khai nguyên tạo thành vạn hữu thì có biết bao nhiêu là cuộc đời thay trong guôn hội thế vận tuần hoàn. Các con học đạo, hiểu đạo và hành đạo trong sự sáng suốt của Thượng Đế ban cho, các con sẽ vững vàng trước mọi điều biến chuyển để làm sáng tỏ cái Đạo ở nơi con và đem sự hiểu biết của con để thức tỉnh những con còn đang say mê trong giấc điệp. Mẹ chứng tâm thành hành đạo của các con và luôn luôn cho chư Phật Tiên Thần Thánh hộ trì giúp đỡ các con trên bước đường tiên thủ để làm tròn sứ mạng thế Thiên hoằng đạo phổ độ nhân sanh.

Hiện tại những việc con đang làm và sẽ làm đều là sự quyết tâm hành đạo của các con chỉ còn chờ đợi niềm vui tươi kết quả đem đến để các con có một kỳ công trở về dưới chơn Thầy phục lệnh.

Con ôi! Như lời Giáo Tông Đại Đạo vừa đề cập, đạo pháp trường lưu mà các giai đoạn của cuộc đời là những khúc sông vắng dài, trong đục. Các con đang lèo lái chiếc thuyền từ trên dòng Đạo Pháp, dầu muốn hay không cũng phải vượt qua hết những khúc sông hiểm trở doi vịnh uốn quanh để xuôi về biển cả vào bến khởi nguyên. Muốn được như vậy, không phải một sớm một chiều mà thành công. Cần có thời gian vô định với sự kiên nhẫn, trì thủ và hy sinh của mỗi đứa để thực hiện cho được phần chứng quả của tâm linh mới hòa hợp với nhân sanh đem lại sự an bình cho thế giới nhân loại.

Con ôi! Đạo không bắt buộc con phải xa lánh cuộc đời vì con là một nhân sanh trong cuộc đời. Những hình thức tôn giáo qui điều giới luật được đặt để đó là những phương cách giá trị trang trí để thay đổi thị dục con người hướng về tâm linh tạo lập cuộc đời thánh đức cho nhân loại. Mẹ dạy như vậy để các con học hiểu mà cố gắng đi cuối tận con đường giải thoát đang đi. Ngày nay con buồn, ngày mai con vui, sự thay đổi đổi thay trong trường đời này con hãy xem đó là vô thường và con nên phá hết mọi chấp trước nơi lòng để vượt qua thế giới vô thường bất đoạn này. Chừng đó con sẽ thấy huyền nhiệm của đạo pháp và tâm linh.

Các con Thường Vụ Cơ Quan cùng các con Vụ Trưởng hãy xiết chặt tay nhau, hòa hợp nhau, thương yêu nhau, khoan dung tha thứ cho nhau để

hoàn thành sứ mạng thống nhất giáo lý Đại Đạo. Các con nên nhớ, muốn sống một đời sống yên lành thì các con có thiếu thốn chi đâu và không yên lành trong khi có những đũa phải oằn oại vì nghiệp trả quả vay, sống thật sự không yên lành trong cuộc sẩy sàng chọn lọc này. Các con hãy lấy làm vui vẻ mà tiến bước trên đường phổ độ, hãy hòa mình với cuộc sống mới độ được người đời các con cũng cần công phu tu kỹ để giữ cái vốn liếng mới đủ cho con vượt trên đường thiên lý.

Kiến Minh, con được ân ban vì tâm đức, cũng như các con Thường Vụ cùng các con Vụ Trưởng.

Thiện Bảo, Chí Tín, Đạt Minh, Chí Thuần, Thiên Vương, Chí Thành, Chí Mỹ, Đạt Chơn và Huệ Thiện, tất cả các con đũa thì có cái này mà thiếu cái kia. Đũa có tài, đức còn xiển bạc, đũa có đức, tài lại kém, không đũa nào được hoàn toàn, thế nên các con hãy dụng thể liên hoàn hỗ trợ lẫn nhau từ tâm đức tài năng, đừng đũa nào mặc cảm e ngại để cho đám tà thần thừa cơ xui giục các con xích mích ngấm ngấm rồi rạc lẫn nhau rồi công phu tu tập bấy lâu trên đường hành đạo phải dở dang mà đắc tội nghe các con! **Tất cả các con hành chánh đạo chánh tâm là có một Thần minh theo dõi hộ trì. Mẹ bảo cho, đừng hờ hững để tâm xáo trộn và có những tư tưởng xấu hay lời nói không trung thực chánh đáng mà ghi vào nơi sổ tội. Các con cũng đừng ngần ngại trước những công quả dầu là công quả nhỏ mà không làm, cũng đừng sợ sệt trước trở ngại dầu là trở ngại lớn mà không tiến. Chí tâm sẽ chí đạo, con nên đạo là chỗ đó nghe các con.**

Thanh Chơn, Đạt Trí, Huệ Nhân, các con cũng đọc lời Mẹ dặn mà nôi gót các anh con trên đường hành đạo phục vụ nhơn sanh.

Đoàn Văn Ảnh, Mẹ ban ơn cho con, con sẽ được sự hộ trì qua lúc khó khăn. Con an lòng tu niệm, cần phải bớt những nghiệp chướng quanh mình.

Phần các con nữ phái:

Các con **Nữ Chung Hòa** cũng nên tích cực trong mọi sinh hoạt của Cơ Quan cũng như sự tích cực lo lắng cho tha nhân và tu học. Mẹ khen ngợi tâm đạo của các con. Các con được ân ban đã nhiều, đừng để tâm tư xáo trộn mà giải đãi công phu tu kỹ hằng ngày. Nếu tâm các con không bình thì làm sao tiếp nhận được hồng ân ban bố. Các con cần nhắc nhở chị em Nữ Chung Hòa của các con luôn luôn giữ gìn tâm đạo, hòa mình để

cảm hóa cuộc đời. Dầu nữ hay nam cũng là sứ mạng trong Tam Kỳ Phổ Độ nghe các con.

Các con **Hiệp Thiên Đài**, Mẹ dành rất nhiều hồng ân cho các con lớn nhỏ để vững vàng tự nguyện hiến thân hành đạo phục vụ Thiên cơ. Các con đã được ơn, hãy lấy đó làm niềm vui trong sự sống. Mẹ lo lắng cho các con trên bước đường hành đạo cũng như Mẹ lo lắng cho toàn thể con cái vạn linh. Các con hằng bữa cần công phu tu dưỡng để trọn lành trọn tốt trước nhân sanh nghe các con! Một ngày nào đây nếu các con nam nữ của Mẹ phải tự thấp đuốc mà đi, không còn ý lại nơi lời Thánh ngôn Thánh giáo trong những đàn cơ sẽ có thì các con cũng nên nhớ rằng Thiêng Liêng tạm mượn thông công giữa Trời và người để các con an lòng hành đạo, tu thân, đó là phương tiện đặc biệt, nhưng dầu đặc biệt cũng chỉ là phương tiện. Giá trị hơn hết là tâm con có minh linh sáng suốt để cảm ứng với Thiêng Liêng nơi cõi vô hình, đó là giá trị bất biến, có thể giúp con đạt đạo chứng quả được.

Từ đây đến Đông Chí, các con sẽ được điếm đạo để tiếp tục tu trì, các con vừa hành đạo giúp đời, vừa công phu tu luyện. Mẹ tin rằng các con sẽ được Đức Thượng Đế ân ban cho các con đem lại phần xây dựng thanh bình cho xã hội nhân sanh. Hiện các con trong Đại Đạo đang mong chờ một niềm tin phát khởi ở người sứ mạng Thiên ân tiền phong. Các con cũng nên lưu ý điều đó và đọc lại suốt các lời dạy từ mười năm qua mà tuân tự nhi tiến.

Thôi đến đây Mẹ tạm ngưng để các con an nghỉ.

THI

Thương con dạy dỗ để con nên,
Đạt đạo nhờ con có chí bền.
Xây dựng cho đời ngày Thánh Đức.
Kỳ công vĩ nghiệp sẵn đề tên.

Hiện diện các con đều có mối liên hệ trên cõi Thiêng Liêng, các con nên vui mừng mà tu học.

Mẹ ban ơn các con nam nữ. Mẹ hồi cung. Thăng.

19751213HDDV

Đàn số: 175
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tĩnh
ĐK: Khai Sắc
PD: Khai Minh
CĐ: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu Ngày 11 tháng 11 năm Ất Mão
(13-12-1975) 20 giờ

--- oOo ---

THI

*HUNG suy biến đổi cuộc vắn xây,
ĐẠO đức thường nhiên thế mãi vầy.
ĐẠI vãng tiểu lai cơ báo hiện,
VƯƠNG Xuân sinh phục Đạo hồng Khai.*

Chào chư quý Thiên ân nam nữ. Chư vị an tọa.

Hôm nay Bản Thánh thừa lệnh Đạo Tổ lâm đàn để cho chư vị thấu hiểu Thánh Ý. Bản Thánh lấy làm bàng khuâng nỗi đời nỗi Đạo, khổ một điều chư Thiên ân phần lớn trong các Hội Giáo thiếu hẳn tinh thần “**Thanh tịnh**” mà mất cả trí huệ, đón lấy hậu quả không lành làm cho hàng ngũ lung lay.

Riêng về Minh Lý Thánh Hội đứng trong cương vị Đại thừa, nam nữ môn sanh từ lâu được hấp thụ tinh thần Đạo Pháp mà phút chốc vì hoàn cảnh bên ngoài, hầu như các Thiên ân muốn *bán đồ nhi phế*, ai cũng vì cái TA, nặng bản thân gia cảnh, quên cả quyền pháp cao trọng của một Thiên ân. Lại có kẻ muốn đem cái TA mà lấn vào tập thể, thì mong sao cơ đồ Đạo Pháp tồn tại với thời gian. Không biết các hiền nghĩ sao mà quên lời giáo huấn của bậc đàn anh, của Ông Tối Thượng. Hiện Thập Nhị nam nữ Sứ đồ, nếu kiểm điểm thì còn được mấy người ưu tư cho tiền đồ Đại Đạo?

Từ xưa đến nay, chưa có một bậc vĩ nhân nào tạo nên sự nghiệp gây ảnh hưởng cho đời mà không trải qua sự thử thách bao giờ? Bản Thánh cũng thường nhắc đi nhắc lại các hiền, muốn nên những sự hi hữu, phải có người hi hữu, việc phi thường mà kẻ tầm thường sao đương nổi.

Xét lại mọi sự đã từng nghe nhưng đối với ta thì trái hẳn, dầu ví như các mương lạch, sông ngòi có nhờ bản đến thế thế nào, nhưng nó đã chảy vào các kinh lớn, biển cả, cũng biến mất tính chất ấy. Đức Chí Tôn, lần ba này đã thị hiện, lại đặt cơ cấu Đạo Pháp vào miếng đất Việt Nam thì chắc chắn có cái gì mới lạ để chuyển hóa mọi mặt trở thành đồng nhứt, nhưng trước khi thành công phải trải qua nhiều giai đoạn thử thách, đòi hỏi tâm đức, khả năng của người thừa mạng để trao truyền sứ mạng.

Thôi, cũng không cần bày tỏ nhiều, chẳng bao lâu nó sẽ trả lời từng việc. Bây giờ trong giai đoạn khó khăn, gánh đạo Minh Lý, Bản Thánh trông cả vào các vị hiện diện, trừ một vài người. Từ đây sẽ dĩ tai với ai đã coi mình là Giáo Hội, Giáo Hội là mình, còn thì cùng còn, mất thì cùng mất, không chịu để mình mất mà nó còn, hay nó mất mà mình còn. Nó co cùng co, nó dãn cùng giãn, nó nhục cùng nhục, nó vinh cùng vinh. Nó không rời thân, thân không rời nó, thì chung trong tuối thọ, đầu nghĩ riêng tư. Cuộc thử thách này phải coi như cuộc thử thách của Job trong Thánh kinh Cơ Đốc, mới đủ đem Đạo quảng truyền.

Đã học qua quẻ Thái: Nhứt, nhị, tam hào mà nội Kiền là Tý, Dần, Thìn. Hôm nay bước qua hào Cửu Tam thì lẽ nào quên câu: “*Vô vãng bất phục, vô bình bất bi*” mà Thìn là còn một năm nữa mới đến kia mà! Mặc dầu, ngoại Khôn, Sửu, Hợi, Dậu mà Sửu tứ hào có được “*Bất giới dĩ phu*” cũng đều kết bầy mà cũng chẳng làm gì nổi thế Dương đương tiến.

Đây nói về đợt tịnh Đông Chí, cần được chọn lọc kỹ càng, buộc những người có danh sách phải đi, ai cãi lệnh đứng ngoài hàng ngũ, sau không trách được. Bây giờ cần hỏi công tác riêng của mỗi người. Khai Ngô thì sao?

- Khai Ngô bạch

- Hiện nay Minh Lý cần những vị: Minh Hạnh, Khai Minh, Khai Sắc, Khai Tâm, Khai Ngô trong khóa này; song Minh Hạnh có thể lưu lại khóa sau tại Tam Tông Miếu. Nữ thì Diệu Chơn Minh, Diệu Chơn Không, Diệu Chơn Ngô.

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý: Chơn Tâm, Thiện Bảo, Chí Tín, Đạt Minh.

Nữ: Ngọc Kiều, Hồng Cẩm, Thanh Hà, Nghi Phong dự bị.

1. Về khóa tịnh: Tý thời ngày 18 tháng 11 đến 24 tháng 11 tại Bác Nhã Tịnh Đường.

2. Tịnh viên ≡ Minh Lý:

+ Nam: Khai Minh, Khai Sắc, Khai Tâm, Khai Trùng, Khai Tịch, dự bị: Thanh Quang.

+ Nữ: Diệu Chơn Minh, Diệu Chơn Chơn, Diệu Chơn Ngô, Diệu Chơn Tịch.

Phận sự Thiên ân của Diệu Chơn Tịnh thì sao, Diệu Chơn Minh?

- Diệu Chơn Minh bạch: ...

- Tịnh tu cho ai?

- Diệu Chơn Minh bạch: ...

- Một Thiên ân không nên nghĩ riêng cho cá nhân mình, mà cần làm gì cũng lo cho Giáo Hội là trước, nếu một Thiên ân có lòng giải thoát thì nên tịnh dưỡng tại nhiệm sở để Giáo Hội trông nhờ.

- Khai Minh bạch:

- Diêu Chơn Tịnh chọn không?
- Khai Minh bạch:
- Diêu Chơn Minh chọn Nhị thập bát nữ một người.
- Diêu Chơn Minh:
- Người mà ra tịnh kỳ này là người đủ Tín Tâm để bàn riêng một việc. Không có thì thôi.
- Diêu Chơn Minh: Bạch, Diêu Chơn Tịnh xin đi.
- Được! Nhưng phải như trên, nghĩa là “*Minh tự thân và Giáo Hội làm một*”.

3. CQPTGL: Nam: Chơn Tâm, Thiện Bảo, Chí Tín, Đạt Minh. Nữ: Ngọc Kiều, Thanh Hà, Hồng Cẩm, Bạch Tuyết. Dự bị: Nghi Phong.

4. 27 tháng 11 tại CQPTGL tịnh viên ai có đủ điều kiện và có đơn nguyện xin nhập tịnh 3 ngày.

5. Tại MLTH, Mừng một tháng 12, điều kiện tịnh viên như trên.

Mồng 4 tháng 12, Vĩnh Nguyên Tự ba ngày do đạo tâm sở tại nguyện xin.

6. Khóa hai và ba tại CQPTGL và MLTH, hai bên đạo tâm có thể tịnh chung trong hai khóa này.

7. Cơ đàn: 18 tháng 11 do bộ phận Thông công Phổ Thông hành sự, sau đó tùy tiện đồng tử Liên Hoa hành sự giữa khóa hay cuối khóa.

Ngày kỷ niệm Định Pháp Minh Thiện, Bác Nhã Thiền Sư nên cử hành trang trọng thể hiện bằng tinh thần, còn bản soạn hình thức nên chế giảm, đơn giản càng hay. Ngày kỷ niệm Đạo Khai cũng đơn giản về hình thức, nhưng nội dung tinh thần phải hết sức long trọng để cầu nguyện cho Đạo Pháp xương minh, nhơn loại hòa bình, nước nhà tự do hạnh phúc. Về công việc sanh hoạt từ đây cố gắng giữ mức bình thường, tạm thời vui trong mọi thiếu thốn và khó nhọc. Việc thủ tục hành chánh về khóa tịnh, các hiền thể theo thường lệ, còn phần vô vi có Bản Thánh giúp đỡ.

Hôm nay Bản Thánh đề lời cùng Minh Hạnh, Khai Minh, Khai Sắc, Diêu Chơn Minh: “Gánh nặng Đạo pháp và nhơn sanh ở cả nơi các hiền, mặc dầu tiền đồ còn lắm gai chông. Song vui với Đạo thì mọi khó khăn

cũng tiêu giải. Quẻ **Phục** , quẻ **Thái** đã cho biết “*Tiểu vãng thì đại lai*”, mà lúc này là “*Đại vãng tiểu lai*” thì bậc làm hướng đạo chỉ thuận thời cơ, dẫn theo chiều tiêu trưởng của âm dương mà an bài cho Đạo. Vãng không vãng mãi cũng có lúc lai, lai không lai mãi, cũng có hồi phải vãng; lẽ cố nhiên của Tạo Hóa thì người quân tử há vì đó mà buồn, vui, thương, ghét hay sao? Đạo Lão thuận theo tự nhiên, mà giữ tâm thường nhiên. Đạo Phật như nhiên mà thoát mọi đương nhiên biến đổi. Người hướng đạo **chấp Trung thủ Nhất**. **Trung** để ngâm trùm tất cả, mọi việc không ngoài được **Trung**. Tuy vạn tượng phân vân biến hóa nhưng cũng

một lẽ tiêu tức làm động cơ thì không ở đâu mà chẳng đắc dụng. Người vì danh mất danh mới khổ, vì lợi mất lợi mới buồn; người hướng đạo không lợi, không danh thì không buồn không khổ, của tiền coi là vật được sử dụng không để vật sử dụng mình. Hoàn cảnh là cái được tạo nên để cùng chung sống, không phải vì hoàn cảnh làm nó giam con người. Bởi vậy lúc được, lúc mất, lúc thịnh lúc suy, người hướng đạo coi như như nước lên nước xuống nào để bận lòng. Phương chi Đạo là sự sống cho đời, đời biết bất cứ là phương nào, lúc nào cũng không một cá thể nào tách ra mà tồn tại, thế thì Đạo là vật cần dùng mà ta là kẻ khai thông thì có ai không cần đến. Thế cho nên người hướng đạo ví mình như ánh bình minh trong buổi sáng đem sự vui tươi cho tất cả mọi loài.

Ta không phải một tôn giáo để đối chọi với tôn giáo hay đảng phái đối thù cạnh tranh mà lôi kéo giành giật gây bất bình. Đạo mở minh mông tùy người chọn lựa, vào cũng được, ra cũng được, thì Minh Lý cần có đưa con chí hiếu trong lúc nghèo. Ấy là *gia bản tri hiếu tử*, cũng cần ân nhân những sự tiểu tiết để hòa nhứt cùng nhau thành sức mạnh, còn việc lời lỗ mất mát, người hướng đạo coi thường. Nước còn là cá sống mà nước cạn thì cá chết, đâu phải một vài con; sở dĩ cá kia chết là bởi nước rút mà không theo nước, đâu phải lỗi ở nước mà tại cá bắt thông.

Hồi xưa Tần Thi Hoàng là kẻ bạo, biết nhiều kẻ thù chung quanh đều nhắm mũi dùi vào đó, bao lần thích khách mà làm gì hại được y. Phải chăng thời mạng còn thì dầu muốn cách nào cũng vẫn còn, vẫn được yên ổn. Bằng thời mạng dứt thì dầu có bao nhiêu cách bảo vệ cũng không còn. *Vậy người hướng đạo vượt lên lẽ biến đổi của âm dương, chủ tồn được nó thì mọi việc ổn định ngay. Đã nói đại vãng tiểu lai, thì âm điển cũng cạn mòn, Thân cơ khó khăn tiếp nhận, mà Tiểu thì chủ phân âm, âm là u tối, chết chóc, khổ, rối loạn; âm đã thắng thì dương phải ẩn tránh. Nên biết lẽ ấy, cần nhứt là lo tịnh dưỡng, để tồn giữ nguyên khí. Nguyên khí mạnh thì tà khí lui. Nguyên khí suy thì tà khí lấn. Tịnh là cốt để thấu hồi Nguyên Khí, làm cho Tiểu vãng Đại lai, biết đâu Nhứt Dương hiện thì dương dương đều hiện, vậy cốt tịnh lần này rồi đến cuối hạ năm sau sẽ thấy huy hoàng cho khóa tịnh.*

- Khai Sắc bạch: Đọc khai bạch lễ kỷ niệm Bác Nhã Thiên Sư để xin duyệt.

- Là một khai sáng viên.

Đáng ra mỗi lần kỷ niệm nên đọc qua tiểu sử và sự nghiệp tu học, hành đạo của Người.

1. Để toàn đạo noi gương, lập chí tu hành.
2. Để thấy đức độ và sự nghiệp bằng trí huệ và từ bi.

Chứng minh về phiên dịch và triết lý thì hay hơn, còn sự xung tụng đã có bài rồi. Song bài này cũng thêm lòng kính mộ, chưa nêu rõ sự nghiệp và công tu cho toàn đạo thấy.

Mọi việc theo các hiền sắp đặt và tính toán mà đồng nhưt là Thánh Ý trong đó thì đem ra thi hành cho toàn đạo. Ngày 15 có đàn được không?

- Khai Minh bạch:

- 16?

- Khai Minh bạch:

- Thôi 16 tiện hơn, còn không thì 25, sau đợt tịnh về để dạy thêm mọi việc, lo liệu mấy tháng về Xuân cũng không gấp mấy, sợ đồng tử có việc phải về thì mất công mượn đồng khác.

SẮC LỊNH

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Đạo Tổ sắc lệnh CQPTGL:

1. Phối hợp đợt tu tịnh tại Bác Nhã Tịnh Đường ngày 18 đến 25 tháng 11 Ất Mão.

2. Tịnh viên Nam: Chơn Tâm, Thiện Bảo, Chí Tín, Đạt Minh. Nữ: Ngọc Kiều, Thanh Hà, Hồng Cẩm, Bạch Tuyết.

3. Thiết cơ đàn tại Thánh Đường CQPTGL Hợi thời ngày 14/11 Ất Mão. Bộ phận Hiệp Thiên Đài CQPTGL, đồng tử Hoàng Mai.

4. Tuất thời 18/11 Ất Mão, đàn điểm hóa khóa tu tịnh Bác Nhã Tịnh Đường, Hiệp Thiên Đài CQPTGL phụ trách.

5. Chư chức sắc CQPTGL thi hành. Chư tịnh viên tuân lệnh.

ĐẠO TỔ

Chư hiền chuyển đạt Sắc Lệnh này, sẽ dạy thêm khoảng thời gian trong tháng này tùy các hiền chọn ngày. Bản Thánh chào.

Thăng

Đã dò với bản viết tay của ông Khai Trùng và Bản đánh máy của BNTĐ.

*Vượt thuyền **BÁC NHÃ** thoát sông mê,
Lèo lái **THIÊN SƯ** giúp mọi bề.
Trên có **TAM TÔNG** quyền pháp đủ,
Môn sanh **MINH THIÊN** nhứt tâm tề.*

Chào mừng chư đệ muội,

*Nhớ lại ngày này trước mấy năm,
Cùng nhau bàn luận, lúc ăn, nằm.
Khổ vui đạm bạc bao ngày tháng,
Vắng bóng đôi tuần, nhắc hỏi thăm.
Thăm, hỏi, buồn, vui, cảnh đạo đời,
Bây giờ, sống, chết đã chia đôi.
Tuy không hiện mặt trong gang tấc,
Nhịp thở ta, người cũng một hơi.*

Chư đệ muội tự tiện an vị.

Hôm nay Bàn Đạo rất cảm động lòng nhớ nhung, tình đạo của chư đệ muội. Tuy hoàn cảnh không thông thả như mỗi năm mà cũng giữ được nếp thường. Khổ một nỗi Bàn Đạo lại không ưng chư đệ muội hướng tâm vào Bàn Đạo; làm như thế tuy đời là hay là đẹp, song đối với Đạo thì giữa chư đệ muội với Bàn Đạo thành hai đối tượng, kẻ đứng người nhìn.

Phải chi chúng ta cùng một con tim nhịp nhàng, cùng đi đứng nói cười, làm lụng cũng không nhằm đối tượng mà noi theo, ai nấy cũng MINH THIÊN hiện thân, ai nấy cũng chăm tu chăm học, siêng nghĩ siêng làm, đói thì ăn, mệt thì ngủ. Thân bất ly Đạo, Đạo bất ly thân. Nếu chư đệ muội để đến một năm rồi cùng nhau xúm lại cúng dâng thì lâu quá. Ước gì mỗi tháng, hai ngày sóc vọng, nhớ Thầy, nhớ bạn, lui tới viếng thăm.

Tuy Bàn Đạo không còn hình thể, nhưng về Chùa để ý nghe có những tiếng âm vang, những hình dung phương phát, thì lo gì đạo MINH LÝ chẳng tiến bộ gấp trăm, gấp chục ngàn lần. Vì hồi trước tại TAM TÔNG MIẾU có một mình MINH THIÊN giảng luận, chỉ bày, dịch kinh, viết sách, mà bây giờ có ngàn giảng viên, có trăm dịch giả, có Minh Thiên chỗ nọ chỗ kia, trên gác, dưới lầu, nhà sau, nhà trước, trong bếp, ngoài sân, đâu đâu cũng Minh Thiện.

Minh Thiện hiện thân, Minh Thiện hóa trùng trùng điệp điệp, hồi trai, hồi gái, thì phước đức cho MINH THIÊN này biết mấy.

Nhưng Bàn Đạo làm gì có đủ đức năng cao trọng mà mọi người phải thắm thiết gắn liền trong thịt, trong xương! Nhưng dầu sao Bàn Đạo cũng bậc vai Anh, Người Đầu đàn trong MINH LÝ Thánh Hội, không cần khiêm tốn, đức tu và chí đạo cũng trội hơn nam nữ đệ huynh.

Bàn Đạo lúc sanh thời vì mang xác thịt ô trược, xúc cận với Hậu thiên khí huyết, tuy biết có chỗ làm mà cũng không thể một phen đốn hạ ngay, thì đâu còn dám trách ai đương trong kiếp tạm. Có một điều là chư đệ muội quyền pháp được nầy trao, địa vị Thiên ân trong Giáo Hội, sứ mạng cao cả TAM GIÁO đã ban gán, thì MINH LÝ là cái nhà của chư đệ muội; nghèo giàu cùng hưởng cùng lo, nhỏ lớn trong ngoài tự mình sắp đặt.

Sớm có đi thì tối phải về; công việc sinh hoạt hằng ngày cần được chia cắt phân công. Đứa nhỏ, đứa lớn, ai cũng cùng hưởng thì ai cũng làm. ̣ Việc nầy việc nọ tự quản trị, tự đảm đương. Không thể nhà MINH LÝ mà bỏ bê để người khác lo giùm, dầu bạn chí thân như PHỔ THÔNG GIÁO LÝ cũng không sao kham được chuyện của nhà mình. Ôi ...! cảnh ngộ biến di, nội tình tan tác.

Không biết các đệ muội nghĩ sao. Cái vinh hạnh của con sáo, con nhồng, con hoàng anh, con két đi tập lấy tiếng người. Nó nói lanh, nói giỏi, cho là khôn; vì nó nói líu lo giống con người, ai lại không quý, không thương, không cưng nó, cho mỗi ngon để thưởng. Các đệ muội nghĩ sao? Loại chim ấy khôn hay dại?

- Diêu chơn Minh nghĩ sao?

- Diêu chơn Minh bạch:

- Khai Minh nghĩ sao?

- Khai Minh bạch: Bạch Ngài đệ tử trí cận không hiểu kịp, cúi xin Ngài dạy cho.

- Một điều khó nói trong giai đoạn này, nên mượn con chim để tỏ bày tâm sự trong nội bộ. Đã là chim mà đi học tiếng người là loài vong bản, là không thấy cái danh dự tự do Trời phú. Mai Đông chiều Bắc mặc tình bay nhảy, chỉ vì miếng ăn sự sống mà quên cả giống nòi. Bây giờ chim cũng không ra chim, người cũng không ra người, là thứ gì, các đệ muội biết không ?

Nếu hoàn cảnh được mãi mãi như vậy thì phần đông đạo hữu sẽ lai giống, mà không biết là giống gì mới khổ cho! Vì vậy mà bản phận Thiên

ân các hiền đệ muội nên tiêu tâm lưu ý, khéo hướng đạo cho hàng ngũ được nhứt tề. Dầu khổ đến đâu cũng không vì lợi, vì danh mà đổi chí buông tu, bỏ Đạo. Lúc này cần nhứt là Thiên ân tiêu biểu lòng trung kiên nhứt trí để toàn đạo có chỗ nương.

Bản Đạo gần đây rất buồn phiền, trong vòng mấy tháng mà một số Thiên ân chết ngụy quả lòng, một phần đạo tâm xưa nay cũng lơ là, ít tu ít học. Mà đây mới bước vào đầu truông của khúc quanh gồ ghề còn dài. Không biết chư Thiên ân, chư đệ muội có đủ can đảm vượt qua hay quá gay go mà thôi chí?

Sự nghiệp MINH LÝ sẽ thành công, thành công nhứt định. Nhưng cũng phải một phen thử thách nặng nề. Cái khó khăn này, Ôn Trên đã lường trước. Trải qua 10 năm đào luyện trong lẽ sống Pháp Quyền thì dầu số Thiên ân có bị rơi rớt nửa đường cũng chưa hết nửa trong tổng số, nên Bản Đạo cũng tin tưởng ở nơi các hiền đệ muội, đừng nên thay đổi. Hễ hoàng anh thì cứ giữ giọng hoàng anh; sáo, kết lú lo theo sáo, kết là được hân hạnh cho nó vậy.

Khổ là chư đạo hữu đạo đức còn non thì sự thế đã đành, còn một số Thiên ân đáng ra Bản Đạo đem cả chương trình mà bày tỏ lối tới đường lui, khổ trong đó một miệng kín, năm mươi miệng hở. Ngay trong đàn này, đừng nói chi đâu!

Vì vậy, đợt tu Đông Chí chỉ danh sách bấy nhiêu là để bàn cả một chương trình quan trọng, nhưng Đức THÁNH TRẦN cũng phàn nàn có vài vị tâm đức chưa thuần. Đã chưa thuần thì gặp trắng hóa trắng, gặp đen hóa đen, làm sao nói hết? Bằng không thì cũng có chỗ hại không nhiều thì ít.

Bản Đạo cũng nên nói rõ: Chư vị không được ghi tên, không phải có riêng rẽ mà vì hoàn cảnh như MINH HẠNH, KHAI NGỘ không thể giải quyết dễ dàng. Mong rằng đợt tịnh này các vị được đặc ân khi về căn ngôn, cần hạnh.

Hôm nay cũng không thể nói nhiều, mà nói sao hết được! Chỉ tóm gọn trong hai cầm nang. Các đệ muội MINH LÝ và PHỔ THÔNG đem ra khai thác, học hỏi chín chắn, thì chương trình trong ấy gồm đủ ý nghĩa.

Cầm nang ấy Bản Đạo tạm trao là que: “**Địa Hỏa Minh Di** ” và “**Địa Lôi Phục** ”.

Khóa này cần học và MINH LÝ tìm học. Phải học nghĩa bóng, nghĩa đen, nghĩa nào tương trợ bên ngoài, bên trong, bên đời, bên Đạo. Lấy theo bản dịch PHAN BỘI CHÂU thì càng rõ ràng hơn. Khai Sắc đệ y hành.

Khóa này có mặt những ai?

- Khai Sắc bạch: Nam Nữ.....

Hộ tịch: Huyền Như Định, Định Kiên, Diệu Chơn Diệu.

- Nam?

- Không có.

- Hay

Bản Đạo ban ơn, sẽ gặp lại.

Thăng

Đã dò theo bản viết tay của ông Khai Trừng & bản đánh máy của BNTĐ

19751220TTPCBNTS

Đàn số: .../75

ĐT: Hoàng Mai

ĐG: Bạch Tuyết

ĐK: Khai Sắc

PD: Chơn Tâm

CD: Khai Diệu-Khai Minh

*BNTĐ Ngày 18 tháng 11 năm Ất Mão (khóa Tịch Đông Chí)
(20-12-1975) 20g20*

--- oOo ---

THI

TAM TÔNG qui nhứt lập Chơn tông,

PHÁP CHỦ khai cơ trí đại đồng.

BÁC NHÃ thuận thời tu bả trạo,

THIÊN SƯ đãi ngộ khách tiền phong.

Bản Đạo chào chư Thiên ân nam nữ.

Bản Đạo đến trước để tiếp mừng chư Thiên ân nam nữ CQPTGL Đại Đạo và chư môn sanh Minh Lý Thánh Hội.

Khóa tịch hàng năm vào Tiết Đông chí dành để cho người tu hành **tri cơ lập mạng cùng với Thiên Lý điều hòa**, để tạo cho mình một sự sống hữu ích với đời, đúng theo Lý Đạo.

Khóa tu Đông chí này lại còn có những điều đặc biệt để ban bố cho người hữu tâm cầu Đạo được hoàn thành sứ mạng thiêng liêng trước tiên đồ Đại Đạo. Để kiểm điểm thời gian tu học vừa qua, Bản Đạo có thỉnh **THIÊN SƯ VẠN HẠNH** đến ban đề thi cho chư hiền đệ hiền muội, ngõ

hầu đáp ứng đúng đạo, hợp thời với Chơn tâm để đạt đến Thiên Lý, tu chứng độ đời.

Bản Đạo vừa nhận được nguồn cảm kích iữa thời học tập ban chiều được luân lưu trong mọi dòng tư tưởng của chư hiền đệ muội đôi bên. Không có gì vui hơn và không có gì để nghĩ bàn thêm nữa. Chỉ còn chỗ trực nhận Chơn tâm với nhau trên đường tiến bộ mà thôi.

Vậy chư hiền đệ muội hãy thành tâm tiếp Đức VẠN HẠNH THIÊN SƯ. Bản Đạo luôn luôn kề cạnh phò hộ cho tất cả vô vi cũng như hữu hình không ngăn cách. Bản Đạo tạm lui gót.

Thăng 20g30

TIẾP DIỄN

Bản Tăng chào chư đạo hữu nam nữ

THI

VẠN đồ thiên lý kiến thiên tâm,
HẠNH trực thời tri đạo diệu thâm.
THIÊN đức vô ngôn năng nhập Thánh,
SƯ truyền đệ ứng đạt cơ cầm.

Vì sứ mạng chung trong Tam Kỳ Phổ Độ, Bản Tăng đến cùng chư Thiên ân đạo hữu nam nữ khế hợp tinh thần trong buổi đời còn khổ nạn. Hoằng Đạo tế nhơn là bổn phận của người tu. Nhân quá trình tu học của chư Thiên ân đạo hữu, Bản Tăng cùng Thiên Sư Bác Nhã thừa lệnh Đạo Tổ để xem xét sự tu học của mỗi người, tùy căn cơ mà giáo đạo.

THI

Hòa hợp Thiên cơ luận đạo tâm,
Xét xem căn trí phó cơ cầm.
Độ thân độ thể cho tròn phận,
Chứng quả Như Lai tự tại thân.

Những người Thiên ân được điểm trong đợt tịnh thứ nhất vào tiết Đông Chí này là một đặc ân của Đức Thượng Đế ban cho để khởi đầu công cuộc phục sinh tinh thần trên bước đường hành đạo. Đề thi, Bản Tăng sẽ ban giữa nơi đây cho toàn cả chư tịnh viên từ đợt 1 cho đến đợt cùng. Đề thi rất đơn giản, chư hiền đệ, hiền muội cùng tất cả chư Thiên ân đạo hữu hoan hỉ để cố gắng đoạt giải thủ khoa trong kỳ tu tịnh này.

Nào Tịnh Chủ hãy cho Bần Tăng biết qua chương trình tu tịnh? Đạo hữu Khai Minh thay lời cũng được.

- Khai Minh bạch: Chương trình tu tịnh là học hai quyển Địa Hỏa và Địa Lô Phục.

- Về thời khóa biểu thì sao?

- Khai Minh bạch: Tứ thời: Tịnh Tý, Ngọ, Mẹo Dậu và đại tịnh thân khẩu ý.

- Đạo hữu an tọa. Toàn thể an tọa. Bần Tăng muốn thực hiện lý Đạo bằng câu: “*Đạo vô vi, sự vô vi*” để làm đề thi cho chư tịnh viên. Tham chiếu thời khóa biểu, Bần Tăng ban đề thi như thế này:

Ngoài giờ công phu, âm thực, cùng giờ học tập theo sự ấn định đã ban hành, chư tịnh viên phải luôn luôn tập trung tư tưởng, không luận bàn chuyện phiếm thế sự, mà chỉ hướng về nội tâm để trực nhận chánh niệm của Chơn tâm. Trước sự chứng minh chư giám khảo Thiêng Liêng, sẽ xét xem căn trí qua những dòng tư tưởng, qua những tâm chánh niệm của chư sĩ tử để ban phê ưu khuyết.

THI

Sắc không hai cõi, một tình thương,
Điều độ cho nhau vững bước đường.
Chí đạo phải cần tu chí đức,
Nên công nhờ đức giải khoa trường.

Chào chư Thiên ân đạo hữu, ban ơn toàn thể trung đàn.

Thăng 21g55

Đã kiểm với bản viết tay của ông Khai Trùng & bản đánh máy của BNTĐ

19751226BN

Đàn số: .../75

ĐT: Khai Tịch

ĐG: Khai Tinh

ĐK: Khai Sắc

PĐ: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

BNTĐ, Ngày 24 tháng 11 năm Ất Mão
(26-12-1975)

--- oOo ---

BÁC NHÃ lên đi, chẳng sợ chìm,
Gió to, sóng lớn, lại càng êm;
Bao nhiêu cũng được không hề khăm,
Chớ khá sanh tâm tị ngại hiềm.

Chào chư Thiên ân tịnh viên đạo tâm nam nữ đấng đấng an tọa.

Hôm nay khóa tu kết liễu, Bàn Đạo cũng mừng. Nhưng trên đường công phu tịnh dưỡng, chưa ai thấu đạt chơn cơ; về học hành cũng chẳng minh tường yếu lý.

Bàn Đạo lấy làm buồn, buồn cho cơ Đạo thiếu bậc Thiên ân sáng suốt dẫn đầu³, thiếu tay thiện xảo lái lèo con thuyền đạo trong hời gió to sóng lớn. Nếu một Thiên ân kém cõi về đạo hạnh, không đủ cảm hóa quần chúng trong hời đen tối loạn ly, không có minh triết bảo thân, khó nổi an bài nội bộ.

Từ xưa nay, các chư hướng đạo chỉ ỷ lại quyền pháp Thiêng Liêng, ỷ lại Thần quyền, mọi việc đều do cơ bút sắp đặt chỉ bày, biểu đầu nghe đó. Nếu một khi đường thông công tạm ngưng, chẳng hiểu chư hướng đạo có đem tài đức, khả năng lãnh đạo dìu dắt nhơn sanh hay rồi hướng đạo một đường, nhơn sanh một nẻo.

Ôi! Nếu một mai đây hoàn cảnh khó khăn có thể xảy ra, ai lo phận nấy như rắn không đầu, thì cái địa vị Thiên ân bởi công mà thưởng hay bởi sứ mạng mà trao. Bàn Đạo buồn phần lớn trong nền Đạo chưa⁴ ai đủ sức tự đương vi.

Chí Tôn cũng thấy được tình trạng ngày nay mà e ngại cho hướng đạo thiếu thanh tịnh làm sao đủ sáng suốt mà giải quyết mọi rắc rối, gay cấn của hoàn cảnh tạo nên. Bởi vậy mà liên tiếp các đợt tu, hầu như chư hướng đạo chưa đủ đức thanh tịnh; đã được thanh tịnh thì bất cứ hoàn cảnh nào xảy ra cũng bình thản tự nhiên; được tự nhiên thì lòng không rối loạn;

³ Bản viết tay chữ đầu, bản đánh máy chữ đạo

⁴ Bản viết tay chữ không

không rối loạn thì được sáng suốt; được sáng suốt mới thấy suốt mọi vấn đề. Đã biết gốc ngọn vấn đề thì không còn ngoại cảnh lừa đảo. Người Thiên ân được vậy, dầu chưa đủ biến cải được hoàn cảnh, cũng có thể bảo toàn một nhóm đạo hữu dưới quyền tổ chức của mình trong địa phận.

Về khóa tu, cốt yếu là **trực nhập Chơn tâm**, nhưng phần nhiều mấy người đã thấu đạt Chơn tâm như thế nào. Bàn Đạo tạm mượn Dịch lý mô hình để chú Thiên ân thể nhận, không mơ màng quản quanh chỗ **vô tướng, vô niệm, vô trụ** nghĩa lý làm sao? **Vô niệm** không phải không niệm, niệm mà không niệm, **trụ** mà không trụ, **tướng** mà không tướng, là tướng, là trụ, là niệm.

Theo Dịch lý thì khởi thi người ta chỉ mô tả bản căn vũ trụ nguyên sơ là một vòng tròn , Dịch gọi là **Vô cực**. Vô cực cũng gọi là nguyên thể Chơn không. Ké số một vạch phân hai , tả dương hữu âm; Âm dương hỗn nhứt, tánh mạng chưa phân. Hai thể này tạm gọi là **Niết bàn** và **Bác Nhã**. **Niết bàn vô sanh, năng sanh Bác Nhã; Bác Nhã vô kiến, năng kiến Niết bàn**. Âm dương, tánh mạng nằm gọn trong ấy. Cũng có thể nói: động mà chưa động, tịnh mà không phải tịnh. Có thể thí dụ: quẻ **Khôn** là Vô cực , quẻ **Phục** là Thái cực; hay nói dễ hiểu hơn: **Khôn** là Niết bàn, **Phục** là Bác Nhã. Niết bàn là định, định sanh huệ; Huệ là Bác Nhã, Bác Nhã không lìa Niết bàn; Tịch không lìa chiếu. Hai mà một, một mà hai. Hai là để mượn mà nói, chớ không có vật, có hình.

Thể Thái cực này Phật gọi là **Nhứt chơn pháp giới**, khởi kỳ thi, tự tánh vô sanh mà sanh muôn vật; muôn vật bởi nó sanh mà không bởi⁵ đâu sanh nó. Nó làm cho biến hóa, mà nó không hề biến hóa; Nó làm cho đầy voi, mà nó chẳng đầy voi. Nó làm ra gốc ngọn, mà nó không phải gốc ngọn. Nó khiến năng tụ tán, thăng trầm, mà nó không hề thăng trầm tụ tán. Thể nó như như; cái đó ta thường luận là **Chơn tâm**, là **Tự tánh**. Khi nó phóng ra một Dương —, ấy là một khí lưu hành. Dương vững bền, giãn rồi co; , co rồi giãn. Giãn co, co giãn mà có ngày, có đêm; có hàn có nhiệt; có cái gọi có, có cái gọi không, ấy là khi vũ trụ thành hình, sự biến hóa vô cùng, phân nghi, lập tượng mà **tánh mạng** chia đôi.

Bây giờ, muốn trực nhận Chơn tâm lúc đầu thì quay về chỗ nguyên sơ Thái cực chưa động.

⁵ Bản viết tay: không đâu sanh nó

Bởi vậy, các hiền ở về Đại Đạo thờ Thánh Nhân mà không biết đó là Bác Nhã. Bác Nhã cần yếu ở chỗ soi vào Tự tánh Chơn không⁶, nghĩa là: đem mắt chính mình | rọi vào nơi Không Tịch là Vô cực ○ trong có cái gạch đứng | thành Thái cực ⊕, mà Thái cực mới là quan yếu vậy. Nói dễ hiểu một tí là **Tịch chiếu như như**. Con mắt là nơi thần quang phát dụng; quay hẳn về chỗ phát dụng, nghĩa là: đem thần quang nhập vào chơn Không thì Tánh ○, Mạng | hườn nguyên thành **Như như chơn thể**. (Đây sẽ dạy một chương “Tự thể huyền môn”).

Về chương trình minh triết bảo thân, bảo Đạo, chư hiền tịnh viên nam nữ thảo luận quẻ **Địa Hỏa Minh Di** ☶☲ theo sự hướng dẫn của Khai Sắc cũng lột được ý nghĩa đôi phần thô. Còn phần tinh thì tự ngộ trong lúc đối đãi sự cảnh trực diện sẽ thấy rõ ràng hơn. Nhưng cái lẽ tự nhiên hết ngày đến đêm, đã bước vào đêm đối xử với hoàn cảnh như **Minh Di** đâu phải dễ dàng. Nếu không **Tùy** ☶☵ thuận nhu hòa như **Khôn** ☷☷ thì khó mong tồn tại. Biết xử theo thể Khôn, không có tâm địa sáng suốt, lại còn thêm nhục thân⁷, thêm khổ.

Bây giờ Bàn Đạo hỏi: **Minh Di** bằng cách nào để thành **Phục**? Theo thứ tự quẻ, **Tán** ☶☱ đến **Minh Di** ☶☲, Minh Di đến **Gia Nhon** ☶☵; tại sao không tiếp đến Gia Nhon mà đến **Phục** ☶☱? CHƠN TÂM biết quẻ nói coi?

- CHƠN TÂM bạch:

- Quan hệ ở chỗ đó. Các hiền cần suy nghĩ nhiều hơn, Cửu tam động biến thành Lục tam. Mà sao Cửu tam lại động? (Cười).

Thể Cửu mà ở vị Tam là trùng cương. Cương cực tất biến thành nhu mà thể nhu ở vị cương. Cương nhu tương phối, nên ngoài nhu thuận mà trong cương minh. Quan hệ hào này! Nếu nó không động thì làm sao hóa nên Phục được. Phục đây nhiều nghĩa: nghĩa đời thì khôi . . . , nghĩa Đạo thì phản hoàn.

⁶ Bản viết tay: Bởi vậy, các hiền ở về đạt Đạo thờ Thánh Nhân mà không biết đó là Bác Nhã. Bác Nhã cần yếu ở chỗ soi vào Tự tánh Chơn tâm

⁷ Bản viết tay: nhục thân, thêm khổ; bản đánh máy: nhục thân, thêm khổ

Cái Sơ dương **Chấn** động gọi là *Thiên địa chi tâm*. Thấy Tâm ấy là thấy được tất cả; được tâm ấy là được chủ tể muôn sự muôn vật, vì Tâm ấy là *Thái nhất chi chơn*.

Nhưng **Phục** chưa phải chỗ **Kiên** nguyên. Cái động của **Kiên nguyên** là cái động chưa động, cái hình chưa hình; còn cái động của **Phục** là động theo lẽ tiêu trưởng trong 12 thời. Dầu **Phục** được **Lâm** , được **Thái** , được **Tráng** , được **Quải** , được **Kiên** , làm sao giữ **Kiên** không chuyển sang thành **Cấu** ? Nên Phục đây theo chỗ mới quay về, chưa nhập Chơn không. Các hiền cần nghiên cứu.

Bản Đạo thừa lệnh ĐẠO TỔ ban ơn cho những vị có công cùng xây tạo thành khóa tịnh, sẽ được phần thưởng thiêng liêng bất tận sau này. Đó là gieo giống Đại thừa để gặt hái hoa quả giải thoát.

Tường Thủy bạch:.....

Tường Thủy, Diệu Chơn Diệu, Định Kiên, Huyền Như Định và Đức cố gắng thêm và thêm mãi cho đến ngày không thấy phải thêm, phải bớt vào đâu, ấy là ngày viên thành Đại Đạo.

Về chư Thiên ân KHAI DIỆU, KHAI MINH, KHAI SẮC, KHAI TÂM, KHAI TRỪNG và KHAI TỊCH cũng như DIỆU CHƠN MINH, CHƠN CHƠN, CHƠN NGỘ, CHƠN TỊCH, CHƠN TỊNH, các hiền được trông cậy của Bản Đạo và được sự ủy thác của THIÊN TÔN TAM GIÁO, bước qua giai đoạn này, cả một sự còn mất.

Khai Minh bạch:.....

- Dễ như trở bàn tay. Dầu của tiền sự nghiệp có tiêu ma điều ấy chẳng quan trọng bằng chánh pháp công phu của bực tiền bối góp nhiều thần lực đắp xây công đức, Phật Tiên bao năm dạy dỗ, nền Đạo Minh Lý cốt ở chỗ hình thành **Huyền môn Bác Nhã Chánh pháp Đại thừa**. Mong sao ai nấy thâm tu thâm học, giữ còn cái tâm trong trắng hồn⁸ nhiên, sống hiền lộ con người giải thoát, hòa mình cùng đạo chúng, vượt lên trên tất cả cái gì phải trái đầy vơi; mong được thi chung với Đạo mà ôn lại những lời Bản Đạo dạy, sự giáo huấn của Thiêng Liêng, chặt chẽ siết tay cùng bạn đồng tâm PTGL thành hai thể âm dương hiệp nhất. Bởi vậy, ý nghĩa khóa này: 20 vị đen trắng hợp thành. Còn việc Đạo, tuy có đôi khúc quanh co, song rồi là được nhiều bình thản; rồi thì gặp hồi khó nhưng sớm chiều cũng được đẹp vui.

⁸ Bản đánh máy: thuần nhiên; đoạn màu đỏ chỉ có trong bản viết tay

Về Phổ Thông, chư vị: Thiện Bảo, Chơn Tâm. Chí Tín, Đạt Minh và Ngọc Kiều, Bạch Tuyết, Hồng Yến, Thanh Hà được dự vào khóa này là một sự đặc biệt không phải ngẫu nhiên, bởi một sự sắp đặt của Ôn Trên để ban một sứ mạng trọng yếu, để đảm trách gánh Đạo trong giai đoạn khó khăn đen tối này, cốt là sáng suốt để xét mọi vấn đề, xét qua sự tịnh động trong hàng ngũ và ngoài cơ quan để xử sự cho khế cơ, cho nhơn tình thỏa hợp, phải uyển chuyển như mây, uốn quanh như nước, luôn luôn đốt ngọn tâm đăng chiếu soi tâm địa, ngày ngày chiếu soi hoàn cảnh chung quanh, ban bè thân sơ được thấy. Thấy ai tâm phúc chia nỗi khó khăn, trao bớt trách nhiệm nặng nề để cùng tu, cùng hành, cùng lo, cùng tính. Thấy rõ lối hình giả tướng mà e dè cho quyền pháp, cho tự thân. Cái công khó nhọc của chư hiền từ mấy năm qua đã đem sức, đem hồn tạo nên cơ chỉ, mọi việc đã gây ra, mọi việc đã có, mọi việc ấy phải được nuôi dưỡng và giữ gìn, chớ để mất mát hư hao, mà cũng đừng cho ai xâm phạm. Có vậy mới xứng đáng một Thiên ân. Có được tư cách hoàn hảo kia, ta phải nhờ công phu nội tâm thanh tịnh.

- Thiện Bảo bạch về Phật đài ...

- Khóa này không phải chọn chư thiên ân trao riêng bí quyết. Và lại ở nhiệm sở cũng còn nhiều bậc xứng đáng hơn, ngặt một điều trong ấy có sự thân sơ thủ túc mà sự vụ khó bàn. Tùy hoàn cảnh và trường hợp sẽ tâm sự. Khó khăn, dầu lúc phải bàn, cũng chỉ bàn qua đại thể cho các vai anh chị. Không biết các vị hiểu chăng?

- Thiện Bảo bạch: các đệ tử không được hiểu lắm

Cơ bút từ nay cũng tạm giảm lần hồi; chỉ mỗi tháng, nếu có thì nên có đàn về nội vụ để trình duyệt mọi sự Ban chỉ đạo đề ra và thỉnh tuân Thánh vụ⁹.

Cơ bút từ nay cũng tạm giảm lần hồi; chỉ mỗi tháng, nếu có thì nên có đàn về nội vụ để trình duyệt mọi sự Ban chỉ đạo đề ra và thỉnh tuân Thánh vụ.

Sau đợt này, hai Cơ quan sẽ gặp nhau tại đàn Minh Lý, Đức Đại Tiên sẽ dạy thêm. Các đợt tu tiến hành y lệnh.

Bản Đạo cũng ban ơn cho Huyền Như Tú và điếm công cho Hoàng Mai.

Bản Đạo chào chư Thiên ân.

Thăng

⁹ Đoạn light xanh không có trong bản viết tay

Danh Mục

1	19750118 TTPC - TTĐT	1 - 3
2	19750129 HĐĐV	7
3	19750214 HĐĐV - TTĐT	12 - 13
4	19750222 BNTSTTPC	19
5	19750405 HĐĐV	23
6	19750407 BNTS - ĐTVĐ	27 - 28
7	19750412 TTPC - TTLQ	30 - 34
8	19750426 CQPTGL - LTB	38
9	19750426 VNT - NYĐT	43
10	19750506 HĐĐV	46
11	19750618 BNTSTTPC	49
12	19750624 TSBN	51
13	19750627 BNTSTTPC	55
14	19750630 ĐPLT	58
15	19750705 BNTSTTPC	63
16	19750722 ĐPLT	65
17	19750928 HĐĐV	73
18	19751117 GTĐĐTKPĐ	75
19	19751213 HĐĐV	81
20	19751217 BNTSTTMT	86
21	19751220 TTPCBNTS	89
22	19751226 BN	92

